

ARCHIEF 2019

DINSDAG 31 DECEMBER

SYLVESTERRIT

Ondanks het minder fraaie weer stonden voor deze laatste rit van het seizoen 2019 evengoed 24 rijders klaar om 10 uur. Natuurlijk werd er weer gekozen voor 2 groepen. De eerste groep besloot om het rondje “Gruppetto” omgekeerd te rijden en de B-groep, 8 rijders sterk, koos voor de optie zuidwaarts. Onder aanvoering van Henk en Har v.d. Vorst ging het in een heerlijk rustig tempo via Dieteren en langs de Volvo richting berg a.d. Maas. Hier werd weer noordwaarts gedraaid en Henk en Har vonden dat ze genoeg werk hadden geleverd voor deze laatste dag van het jaar. Nu kwamen Annie, Jan, Geert, Piet en John Wolters afwisselend op kop. Alleen John vergoossen hield zich netjes achterin. Maar het tempo bleef wonderwel steeds heel goed te doen. Op deze manier is het rijden bij Suist een genot. Hopelijk blijft dit ook het komende seizoen 2020 steeds zo. In Illikhoven kregen we de laatste leuke tube van dit seizoen. Geert was de pechvogel maar met Piet en John in de buurt is dit zo gefikst. Er werd nu rustig richting St. Joost gereden waar we, met dik 45 km. op de klok, even voor 12 uur aankwamen. Paula had de olieballen al klaar staan en onder het genot van een kopje koffie of een warme chocomel lieten we ons deze lekkernij goed smaken. Even later kwam ook de A-groep binnen en zo kon er nog eventjes worden nagekaart over het afgelopen seizoen. Na enkele consumpties werd de thuisreis aanvaard en zo kwam een eind aan het seizoen 2019. Heel veel kilometers werden er gemaakt en jammer genoeg waren er ook enkele pittige valpartijen waarbij de val van Wil Leurs natuurlijk het hardste aankwam. Maar gelukkig gaat het alweer de goede kant op met Wil en hopelijk is hij weer fit als het seizoen 2020 in maart weer los zal gaan. Wel nog eerst even de Wim Bogie memorial en de trip naar Vaals. We wensen de Suisters allemaal een mooi maar vooral veilig seizoen 2020 en hopelijk blijft het gezellig druk op het Hingen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 28-DECEMBER

Verslag B/groep

Om 13.00 uur stonden 6 rijders bij café het Hingen. 2 rijders gingen niet mee omdat ze het aantal te weinig vonden en wachtten op de groep van 13.30 uur. Toen bleek ook nog dat Geert de kabel van het versnellingsapparaat stuk had, dus hij kon ook niet mee. Dus bleven er nog maar 3 rijders over, te weten Piet Clout, Leon Renet en Har van der Vorst. We besloten om richting Meinweg te rijden en toen via Oberkrüchten naar Arsbeck. In Arsbeck reden we rechtdoor richting Wassenberg. Van hier uit via enkele binnenwegen richting Heinsberg. Via de bekende binnenweg reden we door naar Haaren. In Haaren kozen we om via Breuchelchen naar Montfort te rijden. Hier namen we afscheid van Piet en reden Har en Leon richting

Hingen. Hier aan gekomen hadden we 72 km afgelegd. Ondanks het geringe aantal deelnemers hadden we toch lekker gefietst. Om bovenstaand te voorkomen hebben we afgesproken dat de B-groep voortaan weer gewoon om 13.30 uur vertrekt. John heeft dit ook op de site vermeld.

M.v.g.

Har van der Vorst.

VERSLAG A-GROEP

Om 13.30 uur stonden Mat, Fred, Roger Deckers, Roger Dohmen, Henry, Jo Storms, Jeremy, Jeffrey, Jorrit, Pim den Bleijker, Ene Gilbert uit Linne (achternaam vergeten, had een paar jaar geleden ook als eens meegereden, kan John misschien eens nakijken), Eric Dieteren, Jo V, John Mols, Wil en Roy en Ralf Bohnen aan de start. Het werd na kort overleg een ritje naar Oberbruch, Unterbruch met een paar variaties. Iedereen was "einverstanden" en dus via het nieuwe fietspad naar Montfort. Via Effeld uiteindelijk naar Kempen en dan het voor de meesten onbekende achterland. Het was bijkans ideaal fietsweer en bijna geen wind. Daarom konden we een fors tempo aanhouden zonder dat mensen in de problemen geraakten. Over de verkeersluwe wegen was het heerlijk zoeven en de kilometers vlogen onder de wielen door. In Tripsrath op de terugweg bij de kerk aldaar voor de verandering linksaf en dan richting de militaire basis. Van daaruit naar Gilrath en zo regen we de dorpjes aaneen naar Breberen en via Spaanshuysken via de Slek weer terug. We hadden een kleine 80 km kunnen genieten waarbij op het eind wel erg stevig werd doorgereden; of dat nu nodig is midden in de winter weet ik niet maar aan Mathieu van der Poel kunnen we zien dat dit niet verkeerd hoeft te zijn, die wordt er blijkbaar alleen maar beter van. Alleen, wij zijn niet verguld met de genen van "der Mathieu" en ook een paar jaartjes ouder. Maar veel kwaad zal het niet doen en we hadden in elk geval lekker gefietst en daar gaat het toch om.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 21 DECEMBER, DE 13.30 GROEP

Mat, Roger Dohmen, Fred, Roger, Jo V, John Mols, Michel, Frank, Raymond, Jorrit, Jeffrey en pap Sjef, John van Ool uit Stevensweert, Berry, Roy, Ralf Bohnen stonden paraat. Roger Deckers tekende voor de route richting Gangelt, Gilrath, Teveren, Ubach Palenberg en via Schinveld Süsterseel weer terug. Vooral het weggetje vanaf Gangelt langs de Rode beek naar Gilrath viel in de smaak. In de buurt van Teveren wisten een aantal niet meer waar ze waren en gaven aan niet te weten hoe terug te keren. Toch eens wat meer opletten zo nu en dan, dan leer je nog eens wat. In het begin was het aanpoten tegen de wind en later een heel stuk met wind op de kant dreigde de groep te breken maar dat werd bijtijds onderkend. Verder bolde het langs de golfbaan in Brunssum naar Schinveld heel goed met de wind inmiddels in de rug. Aldaar de nieuwe fietsbrug over en zo via Süsterseel, zoals al gezegd, weer terug. Bij Nicole

werd nog even nagekaart en op deze kortste dag van het jaar werd na een kleine 70 km weer een fietsdag afgesloten.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 21 DECEMBER

Gelukkig weer eens een fijn fietsweertje. De B-groep stond 8 man sterk om 1 uur klaar op het Hingen. Omdat er een straffe wind uit het Zuid-Oosten kwam werd besloten om richting Duitsland te gaan. Leon en Henk namen het voortouw en in een lekker tempo, voor iedereen goed te doen, ging het richting Millen. Hier langs de beek en zo door Tudderren. maar in Wehr begon de knie van John weer op te spelen. Om niet de hele groep op te houden gaf hij aan dat men door kon rijden. Met tegenzin werd hieraan gevolg gegeven. Men wilde toch samen blijven rijden maar omdat het nooit te voorspellen is wat die knie gaat doen vond John het beter dat hij alleen ging rijden. En dat is dus zo gebeurd. In zijn eigen tempo ging het nu via Hastenrath en Breberen richting Birgden. Met de wind in de rug ging het nu lekker en hij besloot er een lusje via Heinsberg aan vast te knopen. Via Brüggelgen ging de trip naar Montfort waar John Cor tegen kwam. Dus ze hebben toch allemaal ongeveer even lang gefietst al zal de hoofdgroep best wat meer kilometers hebben afgelegd. John had er in ieder geval 65 op zitten en daar was hij heel tevreden mee.

Maar vanaf nu wordt het voor John toch steeds alleen rijden tot er precies duidelijk is wat er mankeert aan de knie. Eind januari zal er een onderzoek komen door de orthopeed en dan weten we meer. Wel is het de bedoeling om de Sylvesterrit samen met de groep te rijden en hopelijk is het tempo dan zodanig dat dit lukt.

ZATERDAG 14 DECEMBER

Ondanks het slechte weer zijn er toch verschillende Suisters zo dapper geweest om te gaan fietsen. Graag een lijstje met de namen en een verslagje van deze dappere matadoren.

Inderdaad, Mat, Frank, Ralf Beunen en Bohnen, Stan, Michel, John Mols en Jo V stonden paraat. Ralf Beunen wilde naar de Kruisberg en aldus geschiedde. Frank kreeg op de Sleik een telefoontje dat er iets met zijn moeder was en hij keerde natuurlijk gelijk terug. In Sittard begon het te regenen en Ralf Beunen besloot daarom ook terug te keren. En zo ging het uitgedunde groepje de Kruisberg zoeken terwijl het gestaag bleef regenen en wij hoe langer hoe natter werden. In Sittard hebben we aldus Mat de echte Kollenberg eens opgereden, voor de meesten de eerste keer, maar dat terzijde. Ondanks de regen verzaakten we niet en de Kruisberg werd bereikt langs het vliegveld. Dus toen we er eenmaal waren, waren we ook gelijk boven. Dit was een van de weinige meevallers deze zaterdag. Via Catsop besloten we terug te rijden. Uiteindelijk via Urmond en Graetheide naar Born en Holtum en daarna via Susteren naar Sleik en Hingen en gelijk doorgesjeesd naar de douches want dat werd tijd. Trouwens 's avonds stond Fortuna nog op het program, overigens won de groengele

brigade weer, belangrijke 3 punten, yes. Uiteindelijk was het maar water maar wel een geluk dat we niet lek hebben gereden want welke verkleumde handen hadden dan dat bandje moeten opleggen? Resumerend dus een episch ritje in redelijk apocalyptische omstandigheden. Zottekoppen!!!

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 7 DECEMBER

Het was gelukkig droog en opgelucht stonden een kleine 20 rijders om 13.30 uur gereed. De B groep heeft om 13.00 het startschot doen klinken maar slechts Lyon Ohlenforst en zijn zootje, Leon Renet en Wil van Montfort waren paraat. Leon zijn we bij Meers later alleen tegengekomen, Lyon en zijn zoon hebben kennelijk ook hun eigen plan getrokken en Wil heeft uiteindelijk tot 13.30 uur gewacht en is met de reguliere groep meegegaan. Plannen maken is prima maar dan moet je die ook uitvoeren. Tenminste dat lijkt mij, maar ja, wie ben ik om daar wat van te vinden. We moeten er wel waakzaam voor zijn dat Suist op zo'n manier niet uit elkaar gaat vallen. Achter twee weken beginnen de dagen alweer langer te worden en dan wordt 13.30 uur misschien weer een optie. Math, Roger Dohmen, Jeremy, Patrick (die van vorige week), Fred, Jo, Roy, Michel, Frank, Johnnie Mols, Wil, Berry, Jorrit, Eric Dieteren, Ralf Bohnen, Jeffrey en zijn vader en Erik Stokbroeks vertrokken windtegen naar Waterval. Jo had Math gevraagd om een beetje alternatief daarnaartoe te rijden en Math heeft werkelijk een pareltje uit de hoge hoed getoverd, goed gedaan Math. Via Baakhoven zuidwaarts en dan rechts aanhouden , de brug over en dan een stukje de bekende weg langs het kanaal. Zo reden we via voor mij redelijk nieuwe wegen naar de zijkant Slingerberg. Dan achter langs de startbanen van Maastricht Aachen airport en via Ulestraten naar Waterval. Dan door Schimmert en Aalbeek, Nuth, langs de Makro, naar Schinnen, Putherberg en zo via Hillensberg het fietspad richting Susteren. Maar we reden ook nog even via Millen en zo binnendoor naar de Hei in Susteren. Tenslotte via de Sleek weer terug. Michel, Frank en Jo zeilden nog even bij Nicole naar binnen voor een lekker kopje koffie, warme chocomel en iets sterkers. Hele leuke rit in met een snelheid die voor iedereen goed te doen was.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 30 NOVEMBER

MEERSEN

Vandaag startte de B-groep om 1 uur. Dit om toch voordat het fris en donker zou worden een lekker stukje te fietsen. Het was prachtig weer en zodoende stonden er 9 rijders klaar voor het ritje. Er werd voorgesteld om richting Borgharen te gaan. Leon en Har namen plaats op de eerste rij en in een lekker tempo ging het zuidwaarts over de mooie fietspaden langs de Maas. Maar de weg langs het kanaal naar Geulle a/d/ Maas was door het hoge water afgesloten. Daarom werd de achterkant van de Slingerberg genomen en via de Denneberg weer terug op de route. Van hieruit werd het oorspronkelijke plan gewijzigd en via Weert ging het naar Meerssen. Toen de Kruisberg op en via Kelmond richting Beek. Hierna binnendoor naar Elsloo en Graetheide. Nu nam Chris plaats op de eerste rij en het tempo werd iets opgeschroefd. Chris wilde hoogst waarschijnlijk ook voor het donker terug zijn in Linne. Iedereen kon goed volgen en zo kwamen we even na 4 uur weer terug op het Hingen. 80 Mooie kilometers gefietst en iedereen tevreden. Het besluit om te vertrekken om 1 uur is uitstekend bevallen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 30 NOVEMBER PUFFENDORF.

Iedereen stond in een lekker zonnetje klaar voor een rit, maar wat en waarheen was nog niet besloten. Uiteindelijk besloten Roger en Jo om Puffendorf nog maar eens te rijden. Fred en Roger togen vooraan richting Montfort voor een alternatief lusje erbij. Daarachter Jo V, Jo S, Henk, Michel, Hen, Jeremy, Math en Henri, John Mols, een zekere Patrick, verder nog Roy, Ralf B, nog een collega van Math dacht ik, Frank, Eric Dieteren en Berry. Via Maria Hoop naar Waldfeucht enz. De weg is bekend. In Süggerath was zowaar de spoorwegovergang geopend en via Prümmern reden we naar Immendorf, Puffendorf, Gereonsweiler en zo weer terug. De Garmin van Jo wist feilloos de weg en via Jansen Mattes weer terug naar Waldenrath, Birgden en zo de bekende weg terug naar Koningsbosch. John Mols reed op de heenweg in Straeten overigens lek en had een flinke jaap in zijn buitenband. Het o zo handige stukje canvas dat Jo V altijd bij zich heeft, bracht uitkomst en zo kon John toch verder want anders hadden we toch wel een probleem gehad want fietsen had niet meer gekund. De rit was door de lus over Montfort toch nog 80 km. Verdere bijzonderheden waren dat Hen Renet al in Maria Hoop afdraaide en ook Henk heeft niet lang meegereden. De precieze redenen van beiden waarom ze zijn afgedraaid zijn bij de redactie niet bekend. Vóór het donker werd het Hingen weer bereikt waar Frank, Jo, Roger, Michel en Fred nog even een kopje koffie en andere lekkernijen tot zich namen. Deze lekkernijen betroffen met name een paar lekkere La Chouffe's waarbij Nicole zelfs blokjes kaas met mosterd en natuurlijk pinda's serveerde, heerlijk. Even voor zessen maakten de heren er een kruis over en werd huiswaarts gekeerd. Ik ben benieuwd waar de B groep om 13.00 uur naartoe is gefietst en of ze vóór het donker terug waren.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 23 NOVEMBER, BAARLO

Wij zijn via Maasbrachtbeek langs een nieuw weggetje langs de Clauscentrale naar de Linnerweerd gereden en zo via de stuw naar Heel en zo via Buggenum naar Neer. In buggenum reden we gelijk links en weer rechts en zo het dorp uit, dit om een beetje in te korten want Roger Dohmen had een lekke band gehad en vanwege de vroeg invallende duisternis moesten wat tijd terugverdienen. Achter Neer reden we rechtsaf het smalle paadje in om dezelfde reden. Zo dus door via Kessel naar Baarlo en dan weer terug. Even voor Neer reden we de B groep voorbij en via Heythuysen, Baexem, Grathem weer terug via Berkelaar waar we aan de meet een kleine 85 km op de tellertjes hadden. We hadden het net voor het donker gered maar de B ploeg zal meer last van de duisternis hebben gehad. In dat opzicht snap ik het wel dat er om één uur wordt vertrokken voortaan maar aan de andere kant worden het op die manier steeds meer twee aparte fietsgroepen en blijft van Suist niet veel meer over. Zo lang ik fiets bij Suist is half twee goed geweest en nu ineens kan dat blijkbaar niet meer. Wél jammer want ook op donderdag zie je om half zeven ook al geen traditionele Suisters meer. Ik ben benieuwd hoe dat in de toekomst verder gaat.

A vous Hilversoem,

ZATERDAG 23 NOVEMBER

HELDEN

En weer hadden we een lekker fietsweertje, dus een goede opkomst op het Hingen. 21 Rijders tekenden de presentielijst en toen begon de wekelijkse discussie war we naar toe zouden gaan. Er werd gekozen voor een noordelijke route richting Kessel en Helden. De A-groep, 14 rijders sterk, ging even na half twee op pad gevolgd door een leuk B-groepje van 7 rijders. Met Har en Leon op kop werd er koers gezet richting Montfort. Een lekker tempo, voor iedereen goed te doen, zodat er niemand om zijn moeder hoefde te roepen. Even achter Montfort werden we getrakteerd op een heuse Striptease. Annie was veel te warm aangekleed en ze ontdeed zich, goed beschermd door de mannelijke collega's, van een laagje kleding. Hierna ging het verder via het fietspad naar Linne en zo de stuw over. Het tempo was goed, na de bochten en kruisingen werd gewacht tot iedereen was aangesloten en zo schoot het dus lekker op. Door zo bekeken te rijden werd er vandaag zelfs een hoger gemiddelde gereden dan de laatste tijd. Hulde voor de twee kopmannen Leon en Har. Na afloop werd hen meteen een contract aangeboden voor de rest van dit seizoen en ook het seizoen 2020, want op deze manier is het voor iedereen, ook de zwakkere broeders, een genot om te fietsen en komt er niemand in de problemen. Via de gebruikelijke weg ging het richting Neer en toen rechts naar Kessel en Helden. Op de grote weg richting Neer kwam opeens de A-groep voorbij. Onze kopmannen moesten hierna het tempo eventjes minderen want anders hadden we deze groep gemakkelijk kunnen bijbenen. Een teken dat ook in deze groep heel netjes werd gereden. Via Heythuysen en Grathem ging het nu huiswaarts waar we na ruim twee en een half uur, met ruim 75 km. op de klok, weer terugkwamen op het Hingen. Omdat het toch wel fris wat donker begon te worden werd er geen afzakkertje genomen en ging iedereen meteen naar huis. Om te zorgen dat we voortaan in deze donkere tijden toch voor 4 uur terug zullen zijn werd er in de B-groep besloten om voortaan om 1 uur te vertrekken op het Hingen. Dan kunnen we gemakkelijk een kleine 75 km. rijden en zijn we toch steeds dik op tijd terug. Dus vanaf volgende week, 30 november, zal de B-groep vertrekken om 1 uur. Wat de mensen van de A-groep doen moeten ze nog maar eens bekijken.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 16 NOVEMBER

Het weer was prima opgeknapt en dus mocht deze middagrit zich weer in een warme belangstelling verheugen. Math, Berry, Henri, Roger D, Fred, Roger, Jo, Chris Ruijters, Jorrit, Sef en Jan Laugs, John Mols, Roy en Wil vormden een A groep en er werd ook nog een B groep gevormd met in elk geval Piet, Geert en John Wolters. Hoe en wat van dit gezelschap horen we misschien nog. The dirty dozen, eigenlijk bestaande uit 14 deelnemers, ging onder aanvoering van Math eerst maar eens richting Millen. Via via ging het naar Jabeek, Bingelrade, Amstenrade, Hoensbroek, Swier, Laar, Nuth, Aalbeek, Schimmert, Genhout, Beek, Catsop, Elsloo en zo langs het kanaal terug naar de sluis in Born en via Baakhoven werd Dieteren bereikt. Daar gingen de heren van Susteren naar rechts en wij via de Doort weer terug. Op het Hingen namen Roy, Roger en Jo V nog even afzakkertje en werd even geëvalueerd. Alles was prima verlopen en we hadden weer een leuke winterrit gehad.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 9 NOVEMBER

Winters weer al gelijk bij het begin van het na-en winterseizoen. Een schrale, overwegend westenwind "geselde" ons de eerste 35 kilometer naar het zuiden. Het was druk en de opsomming zal niet volledig zijn. Berry Tholen, Frank Tholen, Leon Renet, Annie, Har v/s Vorst, Piet, Geert, Math, Collega van Math (naam is me weer ontschoten), Roger Dohmen, Jo S, Jeremy, Henry, Ralf Beunen, Fred, Jo V , Roger, Wil en Roy, John Mols, Eric Dieteren splitsten zich in twee groepen waarvan de eerste naar Amby reed om daar linksaf de door ons

Zonneberg genoemde klim naar Berg en Terblijt te rijden. Hier en daar kraakte en piepte het, met name in het begin en dan ook met name bij de Razende reporter die moeite had met de omstandigheden in het begin. Daarmee wordt bedoeld de harde wind en het stevige tempo in het begin met koude spieren. Anderen verteren dat blijkbaar beter. De Zonneberg verliep daardoor moeilijk omdat op het vlakke al de nodige krachten waren verbruikt. Maar je moet door nietwaar en zowaar, zo gaandeweg kwamen de benen weer terug bij de Razende Reporter en Math dirigeerde ons op een mooie alternatieve manier vanuit Valkenburg weer terug naar Spaubeek via Klimmen, Hulsberg, Nuth en Schinnen. In Munstergeleen kozen een paar mensen het Har Feijen pad terwijl de rest via Geleen en Lindenheuvel naar Limbricht, Guttecoven, Born en zo naar Susteren reed. Daar bleven de heren die daar woonachtig zijn achter en de rest besloot nog maar eens over Dieteren te rijden, alsof het nog niet ver genoeg was geweest. In Echt nam de familie van Montfort afscheid en de restanten van deze groep koerste naar het Hingen voor een kopje koffie. Bij Nicole troffen ze Frank Tholen en Leon Renet nog aan; trouwens Leon wordt morgen 50 jaar, dus alvast proficiat met je verjaardag Leon. Na de evaluatie en ook na de val en herstel van Wil Leurs besproken te hebben, was het tijd om af te sluiten want er stond nog een bezoek aan het Fortuna stadion gepland bij deze of gene. Het was ook welletjes geweest met 92 km op de tellertjes.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 2 NOVEMBER

De eerste rit van het naseizoen stond op het program. Jeremy en Hen Renet op de mountainbike. Verder Math, Roger, Jo V, Wil van Montfort, Berry, Wil Leurs, Michel Smoorenburg, Har van de Vorst, Eric Dieteren en John Mols waren de deelnemers en Jo mocht iets bedenken. Hij stelde voor om de mooie rit naar de Harikssee te rijden. Zo gezegd zo gedaan. Met een lekker windje mee reden we richting Montfort en Wil van Montfort stelde voor een nieuw weggetje langs de PLEM te rijden waarna we in de Linnerweerd uit zouden komen. Dit bleek een voltreffer, prachtig stukje om te fietsen en dat bij wijze van spreken om de hoek. Dit ga ik zeker vaker fietsen. Via de Linnerweerd dus naar Lerop en zo over het fietspad naar Roermond. Van daaruit naar Boekoel en zo naar het fietspad richting Bruggen. Na een kilometer of zes-zeven gaat de route rechtsaf ook al naar Bruggen en vanaf daar werd braaf de Garmin van Jo gevolgd. Zo kwamen we inderdaad langs de Harikssee en de meesten keken eens verwonderd om zich heen en iedereen genoot met volle teugen van de rit door de mooie omgeving. Alleen had Har van de Vorst zich al in Swalmen omgedraaid of afgedraaid, terwijl we toch niet hard reden omdat we ook rekening hielden met de twee bikers met de dikke banden en ondanks dat we de wind in de rug hadden. Jammer, maar ik geloof niet dat we ons iets kunnen verwijten. Enfin, na een poos kwamen we op een weggetje bergaf naar Lüttelforst waar het gruwelijk misging. Wil Leurs kwam daar zeer zwaar ten val, waarschijnlijk doordat hij door een hobbel in de weg de macht over het stuur kwijtraakte en zwaar tegen de grond sloeg. Gelijk werd de ambulance gebeld en door omstanders werd assistentie verleend. Hij bewoog nauwelijks en haalde zeer moeizaam adem. Met dekens werd hij warm gehouden tot de ambulance kwam. Die hebben hem meegenomen en Berry is met de

ambulance meegegaan. Wij zijn daarna aangeslagen doorgereden naar huis. Later die avond hebben we van de familie en van Berry vernomen dat hij het sleutelbeen, oogkas, jukbeen, alle ribben en een rugwervel zou hebben gebroken. Verder zou Wil nog een klaplong en een hersenbloeding hebben. Hij is in de loop van de avond in kritieke toestand naar het ziekenhuis in Düsseldorf overgebracht vanuit het ziekenhuis in Viersen denk ik want daar kwam de ambulance vandaan. Zondagmorgen hebben we gehoord dat hij is overgebracht naar het ziekenhuis in Mönchengladbach omdat het iets beter zou gaan. Hopelijk gaat het inderdaad de goede kant op maar de situatie lijkt mij nog steeds zorgwekkend. Wij wensen hem natuurlijk vanaf deze plaats van harte beterschap toe. Als we meer informatie krijgen, zal ik dat op de site zetten. We hopen maar dat dit nog goed afloopt.

A vous Hilversoem

Een zeer aangeslagen Razende Reporter

ZATERDAG 26 OKTOBER

SLOTTRIT ZOMERSEIZOEN 2019

EFFELD

Een geweldig weertje voor deze slottrit van het zomerseizoen 2019. Maar liefst 20 graden, dus korte broek, en veel volk op het Hingen. 31 Rijders tekenden de presentielijst voor deze slottrit. Natuurlijk werd er ook vandaag in twee groepen gereden, dus om half twee vertrok een grote groep van maar liefst 20 rijders voor hun ritje. Hoe het ze is vergaan zullen we misschien nog wel horen van de razende reporter. Even later vertrok de B-groep, met als kopmannen Har en Annie. Probleemloos werden de eerste kilometers, met de straffe wind in de rug, afgelegd. Bij de afslag naar de Meinweg had John nog eventjes een akkefietje met een ongeduldige automobilist, maar gelukkig liep dit goed af. Toch maar netjes wachten in het vervolg. In zijn eigen tempo ging het Hijgend Hert omhoog en boven stond de groep netjes te wachten. Via Oberkrüchten ging het nu terug richting Arsbeck. Nu kregen we de wind letterlijk behoorlijk van voren maar omdat we veel beschutting kregen van de bossen was het ook hier goed te doen. Chris en Renée namen nu plaats op de eerste rij en ze hielden het tempo lekker strak, maar wel zodanig dat niemand in de problemen kwam. Via Effeld ging het verder zuidwaarts. Geert reed hier over een scherpe steen met een lekke band tot gevolg. Gelukkig was Piet vandaag weer van de partij zodat dat klusje weer vakkundig werd opgelost. De resterende kilometers werden nu in een strak tempo afgelegd zodat we even na 4 uur aankwamen op het Hingen. De A-groep had zich al tegoed gedaan aan de overheerlijke vlaai die Nicole voor ons had klaarstaan. Maar gelukkig was er ruim voldoende zodat ook de B-groep nog kon genieten van een heerlijk stukje. Nicole, bedankt voor de voortreffelijke verzorging. Nadat iedereen weer op adem was gekomen en de vlaai was weggewerkt werd er begonnen met het officiële gedeelte van vandaag. De trofeeën van het seizoen 2019 werden uitgereikt. Rookie van het jaar was Ton Stakenborg die, vooral bij de Pensionado's, een zeer regelmatige deelnemer is dit jaar. Wil v. Montfort werd uitgeroepen tot Pensionado 2019 vanwege zijn zeer trouwe opkomst maar zeer zeker ook omdat hij de groep iedere keer

uitstekend uit de wind weet te zetten. De 1000ste deelnemer werd dit seizoen Fred Stoffels. De man met de meeste deelnames en ook de meeste kilometers werd dit jaar Jo Vergoosen. Een zeer trouwe klant op het Hingen, zowel op zaterdag als op donderdagavond. En hierna kwam de verkiezing van de Suister van het jaar 2019. Dit jaar was het weer ongemeen spannend. Na de telling bleken 3 rijders evenveel stemmen te hebben gekregen. Roger Dohmen, vanwege zijn geweldige come-back na zijn zware val, Wil Leurs die zich als oudste nog zeer goed weet te handhaven in de A-groep, en John Vergoossen als aanmoediging om toch vooral door te blijven gaan. Er was dus een tweede ronde nodig en hierin wist Wil Leurs de meeste stemmen te vergaren zodat hij zich voor een seizoen Suister van het jaar mag noemen. Na dit officiële gedeelte kregen we nog een verloting. Geert had weer voor enkele waardebonnen voor een lekkere vlaai gezorgd, waarvoor hartelijk dank. De gelukkige winnaars van de vlaaien waren Ton Stakenborg, Frank Thoolen en later, toen al veel mensen weg waren, nog Cor v.d. Varst. Want een waardebon was eventjes kwijt geraakt maar gelukkig kon Nicole hem nog opduikelen zodat we deze ook nog konden verloten onder de aanwezigen. Enkele doorzetters bleven nog eventjes natafelen maar de meesten gingen toch huiswaarts. Een geweldige rit en een leuke, maar wel rommelige afsluiting. Maar dat zijn we gewend bij Suist. Ook bij de ritten is het soms een rommeltje maar dat is misschien ook wel de sterkte van Suist, niets moet en het komt zoals het komt. En als we zo door kunnen blijven gaan zullen we hopelijk nog vele mooie ritten kunnen maken.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 19 OKTOBER WASSENBERG GERDERATH MEINWEG ENZ.

Ondanks de slechte weersvoorspellingen zijn er altijd mensen die de zon zien schijnen. Buienradar gaf evenmin regen aan en dus werd het sein op groen gezet en togen Fred, Roger, Jo V, Hen Renet, Michel Smoorenburg, Math en John Mols naar het départ. John Vergoossen deed daar in burgerkledij de administratie en had het voorwerk qua fietsen ook al gedaan. De route had hij al verkend, opgenomen en op de site gezet, wat een service. Wij hoefden alleen nog maar te fietsen. Eerst maar eens via het Kranenbroek naar Sint Joost omdat de normale aanvliegroute was weggefreest door stratenmakers. Op het fietspad naar Montfort voegde Johan Vergoossen zich op de mountainbike bij ons. Overigens, Hen Renet was ook met de dikke- banden- fiets. Het was lekker fietsweer en we prezen ons gelukkig met de keuze die we gemaakt hadden om te gaan fietsen. Lekker met een windje in de rug werd naar Rothenbach gereden. Daar begon het dan toch te spetteren maar waar die bui bij Buienradar in de kaarten stond, wist niemand. Maar toch werden wij nat en niet die klunzen van buienradar. Birgelen, Wassenberg, Myhl, Gerderath, Gerdehahn, allemaal geen probleem maar de aanhoudende regen werd langzaam wel een dingetje. De kleren kunnen wel wat regen weerstaan maar op een gegeven moment is dat ook gedaan en begonnen we nattigheid te voelen. Met onze kennersblikken speurden we het zwerk af op zoek naar blauwe en dus droge gaten in het wolkendek maar die werden niet gevonden. Het tempo leed er overigens niet onder en het was gelukkig niet koud dus was het al met al toch wel goed te doen. Pech hebben we gelukkig ook niet gehad. Michel en John hebben nog een regenjasje aangetrokken maar Jo bijvoorbeeld had het wél bij zich maar besloot het niet aan te trekken, was niet echt nodig vond hij. Laatstgenoemde had overigens een redelijk goede dag. José de Cauwer zou zeggen dat hij kon blijven geven en dat was ook wel een beetje het geval. Fred had daarvoor als verklaring dat

door de regen Jo de warmte goed kwijt kon zonder overmatig te transpireren. De voedingsstoffen blijven daardoor aan boord en kunnen gebruikt worden voor het fietsen. Tsja, wie zal het zeggen; misschien klopt dat wel maar het kan ook gewoon toeval zijn. Maakt niet uit maar Jo had mede daardoor een fantastische middag. Eenmaal weer terug werden snel de douches opgezocht en ook de fietsen waren aan een schoonmaakbeurt toe.

A Vous Hilversoom

De Razende reporter

ZATERDAG 12 OKTOBER

KRUISBERG WATERVAL

John had het maar druk met de administratie maar wat wil je ook met zulk goed weer. Om half twee vertrok Jo V want van actief groepen maken was totaal geen sprake, boeit waarschijnlijk niemand. Ergens op de Wilhelminalaan was iedereen aangesloten die dat wou. Daarbij mensen uit de A groep en de B groep van vorige week. Fred was echter achtergebleven en ook Frank Tholen was niet aangesloten. Vooraan werd gedoseerd doorgereden waardoor we mooi konden schuilen voor de harde wind. Zo bereikten we redelijk fris Bunde maar Math reed met ons over Weert. We hadden pech dat het spoor afgesloten was en even verder was ook een tweede spoorwegovergang helemaal afgesloten. Bij het station Maastricht Noord konden we onder het spoor door en daarna konden we terug en kwam de Kruisberg in zicht. We hadden een dame uit Roosteren opgepikt en die bleef monter meefietsen, uiteindelijk helemaal tot Dieteren. Op de Kruisberg begon het plots te regenen, daar hadden we geen rekening mee gehouden en daardoor lieten we Waterval rechts van ons liggen want daar regende het nog harder gezien de wolken die daar hingen. We (Math) besloot om via Kelmond naar de Adsteeg en dan Neerbeek, Geleen, Lindenheuvel, Einighausen, Guttecoven, Born, Baakhoven en Dieteren de terugweg nieuw in te kleuren. In Kelmond hebben we nog even geschuild onder het nog intacte bladerdak van enkele bomen. Na de bui hebben we zoals beschreven onze weg vervolgd. Wil Leurs en ook Roger draaiden echter rechtsaf naar Schimmert en zo naar huis. Waarom niet bij ons gebleven was ons niet duidelijk. Het bleef gelukkig droog en zo kwamen we vlotjes door de genoemde plaatsen. In Dieteren aan het stoplicht namen we afscheid van de dame uit Roosteren, van Johnnie Mols die het wel erg gezellig had met deze dame want hij was niet van haar zijde weg te slaan. Hij dacht niet meer aan kopwerk en ver voor de groep rijden; hij had alleen maar oog voor haar. En ja daar zijn beelden van. Ook Math, Henrie, Jo Storms en Ralf Bohnen namen daar afscheid. Jo V stond plots alleen voor het stoplicht want de rest was al overgestoken en vond het kennelijk niet nodig om te wachten. Jo werd kennelijk ook niet gemist. Niemand nam de moeite om te wachten of om eens even terug te rijden of Jo misschien pech had aan de bike of iets dergelijks. Maar niets van dat alles, toch wel een vervelend slot van een leuke middag. Misschien de volgende week ook maar nergens naar kijken en gewoon doorrijden als anderen achterop raken voor het een of het ander; ik snap dat werkelijk niet. Op het Hingen stonden verder geen fietsen geparkeerd en Jo besloot dan maar naar huis te rijden.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

VERSLAG VAN DE B-GROEP (EN EEN EENLING DIE EEN C-GROEP FORMEERDE)

En weer was het druk op het Hingen. Alweer 26 deelnemers voor de zaterdagmiddagrit. Net niet genoeg om de 1000ste deelnemer te verwelkomen, maar dat zul dus volgende week het geval zijn. Natuurlijk werd de groep gesplitst en even na half twee vertrok de A-groep voor hun ritje. In bovenstaand verslag is te zien hoe het hen is vergaan. Even later vertrok een flinke B-groep, ook 13 rijders sterk. Met Leon en Fred op de eerste rij werd er een lekker tempo aangehouden zodat iedereen goed in het wiel kon blijven. Het waaide wel weer behoorlijk, dus was het weer noodzakelijk om goed uit de wind te zitten. Dit lukte vandaag prima zodat we zonder problemen de gebruikelijke route via Urmond en Klein Meers konden afleggen. Hier vond John het welletjes voor vandaag. Na een uur lekker uit de wind te hebben gereden gaf hij aan dat hij verder alleen in zijn eigen tempo wilde rijden. De groep wilde wachten maar John gaf duidelijk aan dat dat niet zijn bedoeling was en dat men gerust door kon rijden. Zo gebeurde het dus en vanaf dat punt maakte John een C-groep en reed John lekker in zijn eigen tempo richting Bunde en de Kruisberg. Jammer genoeg kregen we hier ook nog een buitje op ons dak. Maar gelukkig duurde dat niet lang. Toen John bij Waterval omhoog wilde draaien kwam plotseling de B-groep vanuit Meerssen aanrijden. Zij waren eventjes ergens gaan schuilen zodat ze nu weer samen kwamen. Boven op de klim van Waterval werd weer netjes gewacht maar John gaf weer aan dat hij alleen ging rijden. De groep ging via Hillensberg naar huis en Het Fluitend Hert koos ervoor om via de Adsteeg weer terug te rijden langs de Maas. Na 3 uur kwam hij weer terug in Echt met dik 75 km. op de klok. Ook kwam Annie hem in Echt weer tegen zodat ook deze groep de drie uur heeft volgemaakt. Hij wilde nog eventjes bij Nicole kijken of de A-groep ook al terug was maar hij zag niemand. Dus is hij ook maar netjes naar huis gereden.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 5 OKTOBER

Verslag van de B groep.

Zoals John al aangaf vertrokken we in omgekeerde volgorde, maar dat was puur toeval vanwege de vele discussies die worden gevoerd vóór het vertrek. De groep van John werd bijgehaald maar er werd daarvóór al flink doorgekacheld. Fred en Jo besloten bij de groep Vergoossen te blijven want het ging al erg hard, de benen nog niet echt op stoom en de manier waarop de rotonde in Montfort werd overgestoken kon eigenlijk echt niet. Auto's op de rem en dat soort zaken; al met al niet de manier waarop Jo en Fred de zaterdagmiddag wilden doorbrengen. Bij St O'Berg besloten deze heren inderdaad in een iets hoger tempo dan John en de zijnen door te rijden waarbij Wil van Montfort en Steven Bonenstroo ook aansloten en verder bij het lekgeval in Herkenbosch nog Chris en René Kierkels. Wij bleven lekker

doorrijden en via een nieuw weggetje werd Oberkrüchten omzeild. Wij reden inderdaad het extra lusje over Schwaam waardoor we achteraan verzeild raakten. We hebben John en de zijnen weer ingehaald en hebben een hele tijd op een kleine 20 seconden achter groep één aangereiden met een beetje hoop dat ze ons lieten bijkomen. Maar helaas, dat is niet gezien of was niet gewenst, wie zal het zeggen. Na de rotonde richting Birgeler Wald zagen we ze echter niet meer voor ons rijden, ik denk dat ze daar toch een andere weg hebben genomen. Wij hebben keurig de route gefietst en pas in Waldfeucht besloten René Kierkels en Chris rechtdoor te rijden naar Linne en Beegden. De andere vier reden dus naar Saefelen en zo terug naar het Hingen. Met name Wil reed vandaag weer geweldig, en mede daardoor hadden we toch bijna 31 gemiddeld. We hebben een mooi egaal tempo aangehouden waardoor niemand in de problemen kwam en we met een lekker gevoel huiswaarts keerden. Fred en Jo hebben bij Paula op Sint Joost overigens nog een paar lekkere pinten soldaat gemaakt alvorens huiswaarts te gaan.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 5 OKTOBER

LÜTTELFORST-HEINSBERG

Vandaag zou het droog blijven, dus weer eens ouderwets veel volk op het Hingen. Maar liefst 28 Suisters meldden zich om half twee bij het vertrek. Hierbij weer een oudgediende die het weer eens ging proberen, Henrie Janssen uit Nieuwstadt was de verloren zoon. Om half twee maakte niemand aanstalten om te vertrekken dus nam John maar het heft in handen en hij vertrok voor zijn ritje. Henrie kwam hem meteen vergezellen en met z'n tweetjes zetten ze koers richting St. Joost. De rest van de groep besloot toen ook maar om te gaan fietsen en allengs sloot iedereen aan achter het tweetal. Na een poosje besloten de A-mannen om door te rijden en zo werd de groep gesplitst. Waarom ze niet meteen vanuit het vertrek deze beslissing nemen is voor mij een groot raadsel. Nadat we Montfort waren gepasseerd besloot Jo Vergoosen om dan ook maar een B-groep te formeren. 4 Man sterk werd er afstand genomen van de rustige rijders. Even later besloten ook Chris en Renée om op zoek te gaan naar de B-groep en toen was de gewenste splitsing eindelijk een feit. Maar het lijkt me toch veel eenvoudiger om dit meteen bij het vertrek te doen. Als de snelle mannen nu eens niet zo zouden treuzelen om te vertrekken was dit allemaal niet nodig geweest. Maar even later, in Melick, stond de A-groep stop. LEK, wie het was is mij niet bekend, maar er werd wel netjes gewacht. Nadat dit akkefietje was hersteld kon deze groep de achtervolging inzetten. Henrie besloot om richting Vlodrop af te buigen en de C-groep begon aan de klim van de Meinweg. De snelle mannen hadden het lek gedicht en tijdens de klim werd de C-groep weer gepasseerd. Maar even verder, in Oberkrüchten, stonden ze weer stil. Alweer lek, dus weer wachten. De C-mensen deden net of hun neus bloedde en stoïcijns passeerden ze de pechvogels. Rustig werden de kilometers afgelegd en even achter Arsbeck kwamen de snelle mannen weer langs. Even later kwam ook de B-groep langsrijden. Hoogstwaarschijnlijk hebben deze mensen het extra lusje richting Schwaam erbij genomen want anders is het niet

te verklaren dat ze ineens achteraan zouden zitten. En vanaf hier hebben we niemand meer gezien, dus zal het wel verder goed gelopen zijn. Wel werd nog eventjes van de route afgeweken en via Haaren ging het richting Waldfeucht. De kilometers werden probleemloos afgelegd en zo bereikten we Brüchelchen waar Geert besloot om rechtsaf te slaan richting Montfort. Waarom is bij de redactie nog niet bekend, waarschijnlijk wilde hij op tijd thuis zijn. Iedereen, behalve John, besloot om Geert te vergezellen en zo reden 5 mensen richting Maria Hoop en Montfort. John besloot om de route helemaal af te maken en in zijn eentje heeft hij de resterende kilometers via Waldfeucht en Saeffelen afgelegd. Na iets meer dan 3 uur kwam hij, met de geplande 85 km. op de teller, weer terug op het Hingen. Hopelijk is het de anderen ook allemaal goed vergaan en mogen we spreken van een geslaagde trip. Als de volgende keer nu meteen bij het vertrek de verdeling in de verschillende groepen wordt gemaakt lijkt het mij iets gemakkelijker fietsen.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 27 SEPTEMBER

AVONDSLORIT

Slecht weer deze donderdag. 's Middags was er niemand aanwezig en 's avonds hebben we twee rijders kunnen optekenen. Roy v. Montfort en Ralph Bohnen waren de dapperen die het aandurfden. Welke route ze hebben gereden is niet bekend maar we hebben ze dus wel opgenomen in de tabellen. Verder hebben we nog vernomen dat Jo vergoosen ook nog op pad is geweest maar wanneer en wat hij heeft gereden is niet bekend.

ZATERDAG 29-9-2019, REKEM LEUT

De bikkels die de weergoden durfden te trotseren.

Berry, Wil Leurs, Wil van Montfort, Roy, Fred, Roger, Jo, John Mols, Math, Jeremy en Hen zagen het zonnig in ondanks het instabiele en onbestendige weer, lees regenachtig. Wil en Roger hadden de route zelfs op de Garmin. Jo heeft die kennelijk ook per mail ontvangen maar dat is hem ontglipt en had hij dus niet. Via Heppeneert enz. kwamen we op het fietspad naar As. daar reed Wil Leurs lek. Daarna weer verder totdat Jeremy ook lek reed. Dat duurde iets langer en het begon te regenen. Wil Leurs en Berry besloten terug te gaan. Via Niel bij As ging het verder. Jo en Roger hadden de Garmins gewisseld zodat Jo ook kon navigeren. Ergens na Niel bij As reed Jo V lek. Vlot werd een nieuw bandje gestoken en met een bommetje was het vullen een eitje. Op het slechte fietspad naar Rekem hoorde Jo een raar geluid, een tak of zo tussen de spaken of tegen de fiets maar verder geen idee. Even later, een minuut of zo bemerkte hij tot zijn schrik dat het geluid dat hij had gehoord de Garmin van Roger was, die dus niet meer op het stuur zat, wat een ellende. Fred, Jo, Johnnie en Roy reden langzaam terug in de ijdele hoop om dat ding nog te vinden. Het begon ook nog maar eens te regenen en de hoop was vervlogen, € 700 naar de maan totdat Roy het ding toch nog vond, wat een opluchting, ondanks dat de zon bepaald niet scheen, voelde dat wél zo. Toen weer terug naar de anderen die meenden dat iemand lek had, Roger inkluis. Hij weet nu nog niet hoeveel geluk we hebben gehad om dat ding überhaupt te vinden want als de Garmin van het fietspad was gestuiterd en wat meer naar de zijkant was terechtgekomen had niemand hem ooit nog gevonden tussen de bladeren en het hoge gras. Toen dus maar door naar Oud Rekem waar Jeremy nog eens lek reed. Jo V kreeg uiteindelijk de band op de velg en ook de good old fietspomp van Jo deed zijn herintrede want Jeremy had geen patroon meer, ook geen binnenbandje meer overigens; toch iets meer materiaal meenemen Jeremy!!!. Daarna langs het kanaal terug terwijl het pijpenstelen begon te regenen. We werden compleet doorweekt en toen we in Berg a/d Maas op het veer stonden, liep het water ons letterlijk uit de schoenen. Het laatste stuk ging nog via de sluis van Born en via Holtum naar Susteren en via de Hei weer terug. Iedereen zocht een goed heenkomen naar een warme douche na deze apocalyptische omstandigheden.

A Vous Hilversoom

De Razende Reporter

DONDERDAG 19 SEPTEMBER

Hen, Jeremy, Jo V, Jo S, Frank, Chris Hannen, John Mols, Fred, Jorrit, Ralf Beunen, Roger Dohmen waren de deelnemers en ze togen over het nieuwe fietspad naar Gestraatje in Montfort. Via Putbroek en Echterheide kwamen we in Haaren. Daarna naar Braunsrath waar je ook helemaal stuk kunt gaan als de wind verkeerd zit. Zo niet vandaag, zij het dat Jorrit en Hen ergens halverwege rechtsaf draaiden zonder reden. Jorrit meldde echter dat iemand 'rechts' had geroepen. Maar niet dus. Dan rechts in Braunsrath en niet rechtsaf naar Waldfeucht maar rechtdoor. Jo V was te laat met zijn commando en besloot om het zo maar te laten. Zo kwamen we een heel eind verder in Saefelen waar we ook nog even rechtdoor

gingen tot Wehrhagen. Dan nog de Neutrale weg overgestoken en in Havert rechtsaf naar K' Bosch en over de Sleek terug. Toch nog 45 km gereden en nagenoeg donker. Snel naar huis en geen versnapering meer.

A Vous enzovoorts

ZATERDAG 21 SEPTEMBER MIDDAGRIT

Math, Henri, Jo S, Jo V, Fred, Sef, Tjeu van Pol, Berry, Wil Leurs, Wil van Montfort, Ton Ramakers, Erik Boumans, Chris Ruyters, Cor v/d Varst, Ralf Beunen waren de deelnemers en vooraf werd nog heftig gediscussieerd door Math en Sef over de route van twee weken geleden. Jo V had onderweg Math gezegd om over Susterseel te rijden. De route was echter richting Waldfeucht en Sef had de koerswijziging niet meegekregen en sprak Math daar op aan. Maar Math treft geen blaam, niemand trouwens want waar gaat het eigenlijk over nietwaar. Sef is blijkbaar een groot voorstander om de route exact te rijden, anders is het nut van een programma er niet aldus Sef. Jo V deed Sef het aanbod om dan die exacte route dan maar iedere rit te regelen maar toen werd het enthousiasme al wat minder. Jo V had ook een ander voorstel, nl 80 km richting Hariksee, maar gezien de verhitte debatten zag hij daar maar van af. Van pure schrik was de voorband van Tjeu van Pol gesprongen en moest eerst gedepanneerd worden. Daarna dus de officiële route aangevangen, veel te hard want Cor moest dat ook zien bij te sloffen en ook Tjeu zal flink hebben moeten morksen om een beetje op adem te komen, eigenlijk onbegrijpelijk want we waren maar met één groep. In Susteren had Jo V er eigenlijk ook al tabak van want het tellertje achteraan had de 40 al aangetikt. Maar de route die zo heilig was werd daar al verlaten want het ging nog eerst rechtdoor over het fietspad en later pas linksaf en zo uiteindelijk via Tuddern naar Hillensberg. Maar alla maakt niet uit, dat was sowieso al mijn mening daarover, zie hierboven. Maar Cor was inmiddels al afgedraaid want die kon of wilde het niet meer bolwerken. De rest ging richting Vaesrade zoals gepland. In Vaesrade nog even gedub want men sloeg daar linksaf naar Hoensbroek maar de route ging weer rechtsaf naar Schinnen. Sef had nu het heft in handen genomen en loodste ons door Grijzegrubben en verder naar Oirsbeek en zo weer terug. In Amstenrade was Tjeu overigens ook afgedraaid want het ging hem ook te hard. Maar uiteindelijk van Wehrhagen naar Saefelen ging het tempo serieus de hoogte in; zodanig dat Fred er ook genoeg van had en ook hij draaide af. De rest van de groep reed daarna naar Waldfeucht waar kop over kop en in waaiers naartoe werd gedenderd. Jo V liet ook maar lopen want met de wind schuin van voren reed hij al op de as van de weg en nadat een auto luid toeterend voorbij reed, vond ook hij het welletjes, veel te gevaarlijk, en liet lopen. De hele groep lag nu in stukken en brokken en pas aan de rotonde in Waldfeucht kwam alles weer samen. Via Brüggelchen reden we uiteindelijk terug via Montfort en Sint Joost. Op het terras bij Nicole hadden Fred, die al was gearriveerd, Wil en Jo V genoeg om over na te praten. Er werd gesproken over routekapiteins, vergaderingen, nog meer groepen vormen enzovoorts. We kwamen er, dat moge duidelijk zijn, ook niet uit. Zolang het tempo niet wordt aangepast aan de langzaamste van de groep kun je vergaderen, routekapiteins benoemen en plannen maken totdat je een ons weegt maar dan maakt het allemaal geen bal uit. Begrijp me niet verkeerd; iedereen moet maar doen wat hij wil, als je hard wil fietsen moet je dat vooral doen maar als je ervoor kiest om met Suist te gaan fietsen dan zitten daar wat restricties aan, met name dat je je tempo misschien een beetje moet aanpassen. Maar er zullen mensen zijn die dit lezen en denken waar dit allemaal over gaat want die vinden dat ze lekker hebben gefietst, en

dat is voor hen ook echt zo. Die schatten misschien in dat de rest ook allemaal lekker heeft gefietst, maar dat is jammer genoeg toch niet voor iedereen het geval geweest. Het laatste wat ik wil is hier de politieagent uithangen en mensen als schuldigen aanwijzen want uiteindelijk beslissen we allemaal zélf of we zo hard willen meerijden of niet. Van te voren duidelijk de keuze maken met wie je op pad gaat is denk ik de enige oplossing. Veel succes allemaal met het maken van je keuze. Uiteindelijk smaakten de versnaperingen toch nog goed en dat is toch nog een positief eind van dit epos.

A Vous enzovoorts

ZATERDAG 21 SEPTEMBER

TOERTOCHT ST. GEERTRUID

Eind september, en dan is het al jaren zo dat dan de toertocht in St. Geertruid gereden wordt. Jammer genoeg is de animo vanuit Suist niet zo geweldig. Niet goed te begrijpen want deze tocht is een van de mooiste van het hele seizoen. Toch waren er vandaag nog 5 starters van Suist. De vaste deelnemers Annie, John en Leon, die deze rit bijna jaarlijks rijden, en vandaag ook Henk en Piet. Leon en Henk, die we gerust bij de grote klasbakken kunnen tellen, kozen voor de 120 km. en Annie, Piet en John kozen voor de afstand van 90 km. Evengoed behoorlijk pittig want op deze afstand dienen er toch nog een kleine 1500 hoogtemeters overwonnen te worden. Klokslag 8 uur werd er per auto vertrokken vanuit het Hingen en al snel kwamen we aan in St. Geertruid. Het was behoorlijk druk zodat we onze vaste parkeerplek niet konden gebruiken, dus maar een plekje zoeken in het dorp. Het was nog behoorlijk frisjes maar Annie, Piet en John besloten toch maar om helemaal zomers op pad te gaan. Het eerste uurtje was dat wel frisjes, maar later op de dag bleek het de juiste keuze te zijn. Want het weer was heerlijk, een lekker zonnetje en bijna geen wind. Dus het was weer genieten vandaag. John, de minste van het groepje, mocht zoals gewoonlijk het tempo bepalen en in een lekker tempo ging het op pad. Achtereenvolgens kregen we de Loorberg, Camerig, Wolfhaag en de Vaalserberg. Nu kwam het Belgische gedeelte. Verschillende onbekende klimmen kregen we voor de wielen waarbij de rot klim door het bos over vreselijk slechte weg weer ons deel was. Meer dan 16 procent en dat over zo'n slechte weg, dat werd John te link dus werd hij weer ridder te voet. Maar hierna waren de wegen best redelijk, voor Belgische begrippen zelfs goed te noemen. Dus werd er lekker gekoerst en zo kwamen we weer in de buurt van Gemmenich. Hier kregen we een nieuw stukje te verwerken, Lekker binnendoor en mooi klimwerk. Wel moesten we goed oppassen voor de tegenliggers want er kwam een hele colonne prachtige Porsches aanzetten. Het grootkapitaal van de Voerstreek had blijkbaar een toertochtje. In Sippenaeken aangekomen werd er een koffiestop ingelast. Een heerlijk, zelfgebakken stuk rijstevlaai of appelvlaai werd lekker verorberd, vergezeld van een heerlijke cola om de suikers aan te vullen. Na de welverdiende rust werden de resterende kilometers afgelegd. Ook het Meehrlindje werd dit jaar weer fietsend bedwongen, dus er is nog steeds hoop. Met 90 mooie kilometers op de klok kwamen we weer terug in St. Geertruid waar op hetzelfde moment ook Leon en Henk arriveerden. Als zij ook een koffiestop hebben gemaakt hebben ze wel ontzettend hard gereden maar dat is bij de redactie niet bekend. Hopelijk is het

volgend jaar weer zulk lekker weer en dan zullen we zeer zeker weer aan de start staan voor deze prachtige tocht.

Inderdaad was het behoorlijk druk op hert Hingen op zaterdag 14 september. daarom is het ook moeilijk om alle namen op papier te krijgen. Van de razende reporter hebben we een hele rits namen doorgekregen, en zelfs werden er foto's van de deelnemers doorgestuurd naar de redactie. Navraag op maandagmorgen bracht weer enkele nieuwe namen aan het licht. Maar we hebben ze zeker nog niet allemaal. Zo was er iemand met Chris Ruyters gekomen maar we weten niet wie. En hoogstwaarschijnlijk zijn er nog enkele "onbekende" mensen geweest. Daarom een lijstje met de bekende namen. Als er nog aanvullingen zijn, graag doorgeven aan John. johnvergoossen@ziggo.nl Dan kan dat worden verwerkt in de tabellen.

Deelnemers zaterdag 14 september

A-GROEP

Math Peeters	Michel v. Smoorenburg
Henry Rours	Jorrit Cuypers
Jo Storms	Ralph Beunen
Jo Vergoosen	Sef Laugs
Roy v. Montfort	Ralph Bohnen
Harold v.d. Heuvel	Erik Boumans
Fred Stoffels	Tfank Thoolen
Berrie Thoolen	Erik Dieteren
Wil Leurs	Cas Dieteren
Raymond Heythuysen	Hen Renet

B-GROEP

Piet Clout	Leon Renet
Annie v.d. Venne	Peter Jacobs
Henk Swillens	Chris Ruyters
Pieter Stassen	Har v.d. Vorst
Cor v.d. Varst	Tjeu v. Pol
Wil v. Montfort	

Een hoop volk met dat goeie weer. Math, Henry, Jo Storms, Jo V, Roy, Harald, Fred, Berry, Wil Leurs, Raymond Heythuysen, Michel, Jorrit, Ralf B, Sef, Ralf Bohnen, Erik Bouman (Stevensweert), Frank, Eric Dieteren en zijn zoon Cas en Hen Renet vormden de eerste groep. Piet, Annie, Henk, Pieter, Cor, Wil v Montfort en nog een man of vijf, zes die ik niet meer weet bleven nog even staan en zijn even na de eerste groep vertrokken en volgens Strava hebben ze ook een 80 km gereden. De eerste groep snelde in elk geval gezwind zuidwaarts. Jo V opperde om eens de Korte Raarberg te beklimmen. Math en Berry wisten de aanvliegroute. Moet gezegd dat het erg druk was op de weg en je moest goed uitkijken en steeds enkele fietslengtes dichtrijden. In Klein Meers bij dat geslinger moesten we gewoon stoppen want een drietal auto's stond muurvast en konden slechts heel behoedzaam langs elkaar schuifelen. Daarna door naar Bunde. We reden nog via Weert en dan dus Meerssen. Na bijna heel Meerssen te hebben gepasseerd kwamen we aan de Korte Raarberg maar die lag dicht. Maar enkelen weten daar goed de weg en met een omweg kwamen we iets hoger toch op de genoemde klim. De weg was vooral weg en het was toch een vies ding. Via de uitlopers van de Lange Raarberg kwamen we in Haasdal. Via Schimmert reden we naar de Adsteeg. Fred liet op een gegeven moment lopen en zei 'ik ben weg'. De mensen achteraan om hem heen minderen vaart maar eenmaal weer bij elkaar in de wielen trokken ze weer flink door. Onder aan de Adsteeg besloot Jo even op Fred te wachten. Maar die kwam niet meer. Na een minuut of vijf besloot Jo maar door te rijden. Boven op de oude Adsteeg stond de rest gelukkig nog te wachten want anders had hij het hele stuk solo mogen terugrijden. Tevens had hij dan een heel apart schouwspel moeten missen. In Genhout richting Grijzegrubben reed een BMW cabrio voor ons in een werkelijk heel langzaam tempo. Toen we begonnen met inhalen stuurde de man naar links. Daarna volgde over en weer een aantal vriendelijkheden. De verbale geweldspiraal ging omhoog en wel zodanig dat de vrouwelijke rijder Math op een gegeven moment met haar handtas om de oren sloeg vanuit de auto. We lagen dubbel, nog nooit meegemaakt. Gelukkig bleef het daarbij en daarna konden we ons weer met fietsen bezighouden. Na de Beukenberg en Bingelrade zei Jo V aan Math om Schinveld maar links te laten liggen, of beter gezegd rechts te laten liggen, en via Süsterseel of zo terug te rijden. Maar vooraan reden ze daarna echter naar Jabeek, terwijl Math richting Süsterseel stuurde. Sef vertelde Math dat hij gewoon de groep moest volgen en dat leidde ook weer tot discussie. Maar Sef wist niet dat Jo Math had geïnstrueerd, wat een gedoe allemaal. Jo V had nog een verrassing in petto, namelijk in Höngen rechtdoor langs het bejaardenhuis en zo naar Havert. Wil Leurs draaide daar af en de rest reed door via Susteren en de Slek. Frank maakte eerder nog een hachelijk momentje mee bij het oversteken van de Neutrale weg. Terwijl de rest remde voor een auto reed Frank gewoon de rotonde op. De auto moest serieus in de ankers om erger te voorkomen. Frank deelde later mee dat hij dacht daar voorrang te hebben, maar nee dus. Op het weggetje in Höngen langs het bejaardenhuis kwamen we overigens nog een meisje met een paard tegen, compleet in paniek bij de aanblik van dat aanstormend geweld. Zij was meer in paniek dan de knol die ze aan de teugel meevoerde, die was de rust zelve. Ik hoop dat ze inmiddels is gekalmeerd want dat was niet goed voor haar bloeddruk zo te zien. Uiteindelijk ploften we bij Nicole op het terras neer en lieten we ons de Radlers, cola's en hier en daar ook een alcoholhoudend pilsje goed smaken. Wat hadden we weer een hoop avonturen beleefd door gewoon op een zaterdagmiddag een stukje te gaan fietsen.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

DONDERDAG 12-9-19

Math, Jeremy, John Mols, Jo V, Hen Renet, Jorrit, Roger Dohmen, Chris, Paul Sevriens, Frank, Roger Janssen uit Maria Hoop en Ralf Beunen waren de heren van dienst (indien nog iemand vergeten, svp even doorgeven in het gastenboek of naar John Vergoossen). Jo dirigeerde het grupetto naar het Kranenbroek en zo naar het nieuwe fietspad naar Montfort. Johnnie had er zin in en reed constant een aantal fietslengtes vooruit en zorgde er zo voor dat het tempo flink de hoogte in ging. Maar dat bepalen we natuurlijk ook zelf door daarin mee te gaan, dus moeten we ook niet zeuren. Via de stuw in Linne reden we naar Heel. Bij de rotonde in Heel reden een aantal mensen verkeerd waardoor Hen en Jo V op kop kwamen. Dit bleef zo duren to we de Heelderpeel uitreden. Jo keek wat lang op het tellertje en miste compleet een bocht en kwam halverwege een een perceel suikerbieten pas tot stilstand. Met Hen had hij net besproken om een handige manier te verzinnen om van kop af te komen, maar dat was niet echt een goede manier natuurlijk. Voor hetzelfde geld lig je met je kl.ten in

de krotten. Maar het ging goed en Jo keerde tussen de auto's terug in het peloton. We besloten nog een lus over Thorn te rijden en dat vond iedereen prima. Na Thorn linksaf door het natuurgebied richting de brug in Wesseem: is altijd een leuk weggetje. Op de brug bleef het lang rustig maar in de afzink werd het tempo alsnog flink opgeschroefd. Nog even langs de haven en over Berkelaar terug was het verdict uiteindelijk. Op de brug in Berkelaar was kennelijk geld te verdienen want er werd kneiterhard naar boven gesjeesd. Daarna keerde re rust terug en zat de rit er ook weer op. Wegens de invallende duisternis werd ook niets meer gedronken na afloop.

A Vous Hliversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 8-9-2019, KRUIS PEEL

De route was ingeladen vanaf de site en dus was de eerste uitdaging om bij de Grote Hegge de route op te pikken. Weer nauwelijks traditionele suisters te bekennen ondanks het toch wel redelijke weer. Ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat er van te voren intensief wordt overlegd of er wordt afgereisd naar het Hingen, anders kan ik het niet verklaren. Wie waren er dan wél, nou dat waren Berry, Math, Jeremy, Ralf Beunen, Fred, Jo V, Chris Ruijters die in Maasbracht aanpikte, Roy die al heel snel afhaakte, ik geloof al in Maasbracht, geen idee waarom, nog een deelnemer in TWC tenue die ook binnen de kortste keren zonder reden was verdwenen en Hen Renet. In tegenstelling tot wat jullie misschien denken werd er helemaal niet hard gereden, zo rond de 27 km/uur naar Berkelaar en ook daarna werd heel christelijk gepedaleerd. Enfin, de route werd opgepikt en het bleek wél een route te zijn met een hoop draaien en keren. Maar de route was wél heel mooi, zeker toen we over die single tracks reden en het stuk richting IJzeren Man, prachtig over die paadjes door de bossen. De omgeving is wel een beetje veranderd want we kwamen bij de IJzeren Man voor een hekwerk te staan met daarachter een groot uitgebaggerd meer waar kennelijk eerst een weg liep. Ook moesten we later nog wat omrijden om enkele zandweggetjes te omzeilen. In Weert reed Jeremy lek en het omleggen duurde even, zeker omdat het nieuwe bandje ook weer kapot ging aan het ventiel. Maar eenmaal weer onderweg en weer in Ell besloten we de route te laten voor wat hij was en via Itervoort en Thorn gingen we weer terug. Door het natuurgebied naar Wesseem werd niet gewaarschuwd en Jo V knalde volle bak door een gat in de weg met een snakebite tot gevolg. Dus nog een keer depanneren geblazen. Daarna via de haven van Maasbracht en Berkelaar terug. Fred en Jo namen nog even plaats op het terras bij Nicole en het smaakte prima. Toch weer lekker gefietst.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 5-9-2019

John Mols, Jo S, Henry, Roger Dohmen, Ralf Bohnen, Jorrit, Harry Cuypers, Frank, Jo V, Eric Stokbroeks, Jeremy en Hen Renet hadden het zwerk eens gemonsterd en geoordeeld dat de regen zou wegblijven; en dat bleek een juiste constatering. De route was appeltje eitje qua navigeren en dus ging het loos. Jeremy had een nieuw tenue, nl dat van 'finisher van ik dacht Ötztaler radmarathon' 227 km en 5700 Hm dacht ik. Geweldige prestatie Jeremy. De heren hadden er zin in en af en toe werd er toch maar eens gebeld. Het moet tenslotte wél Suist blijven en niet TWC 2 of De Flesj 2.0. Maar dat wordt steeds moeilijker omdat de meeste "originele" Suisters structureel wegblijven. Hoe dit verder moet, weet ik ook niet. Maar het schoot in elk geval lekker op. In de Hazelaer meende Jo V nog over Koningsbosch en een stuk Prinsebaan. Vooraan kwam dit niet door en dus ging het richting Sevriens en over de Brugweg. Daar kwam Eric hard ten val doordat hij achter een stoeprand bleef hangen met zijn voorwiel. Minutenlang bleef hij op de stoep zitten. Hij was redelijk versuft maar was niet op zijn hoofd gevallen maar op zijn schouder. Daarna sjravelde hij overeind en konden we verder, zij het heel langzaam. Hopelijk is hij onder escorte van Harry goed thuisgekomen en vallen de kwetsuren mee.

A Vous Hilversoem

ZATERDAG 31 AUGUSTUS MIDDAGPROGRAMMA

Nadat vrijdag nog telefonisch overleg was geweest tussen Math en Jo V werd de middagrit dus een feit. Het was wel erg warm maar ja, afspraak is afspraak. Math en Jo V voorop en via de Doort richting Zuiden. Langs de Ur was split gestrooid aldus Henri en dus ging de rit over Stein en uiteindelijk via de achterkant Slingerberg zeg maar, en werd over het fietspad de Kruisberg afgedaald. Daar waren we nog maar met drie man over. Berry, Wil Leurs, Jo Storms, Frank en Henri besloten een ijsje te gaan eten op een terras waar we langs kwamen. Math, Ralf Bohnen en andere Jo besloten door te rijden. Op weg naar de molen in Gronsveld haalden we een rijder met hetzelfde mooie tenue van de Marmotte in Zwitserland bij. Dat was Berry van Dael uit Geleen, tafelgenoot in Crans Montana van Jo en Leon en ook Marmotte deelnemer aldaar. Via genoemde molen werd de Bemelerberg, eigenlijk de St Antoniusbank beklommen. Maar Jo merkte dat het toch veel te warm voor hem was en had eigenlijk geen puf, en dat werd ook niet beter. Via Cadier en Keer naar t Rooth en via Sibbe besloot Jo dat hij de lus over Gulpen liet zitten. De andere twee draaiden met hem mee en via Valkenberg trakteerde Math ons nog op de kleine Eyserbosweg, haaks op de Emmaberg. Dat was een klein steil ding en daarna werd met de wind en zon in de rug via Beek, Neerbeek, Gelee en Sittard terug gereden. Kort samengevat: Jo V was blij dat hij thuis de schaduw kon opzoeken na een kleine 95 km. Volgende keer gaat deze jongen niet fietsen als het zo warm is, heeft hij zichzelf beloofd. En Math en Ralf bedankt voor het vele kopwerk.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 31 AUGUSTUS

ALTERNATIEF PROGRAMMA

Vanwege de hoge temperaturen en omdat de geplande rit richting Kerkrade niet zo in de smaak viel werd er vandaag een alternatief programma gereden. Om 9 uur kon men intekenen voor een ritje van 85 km. richting Kruisberg-Waterval-Doenrade. Hiervoor kwamen 10 rijders opdagen, voornamelijk pensionado's, dus dan weet je het wel. Ook stonden om 9 uur 8 mensen klaar, voornamelijk snellere rijders, voor een ritje zuidwaarts. Wat ze hebben gereden is op dit moment nog niet bekend. En 's middags om half twee stonden er ook nog 8 rijders klaar om een rit o.l.v. mat Peeters. Hoe het hen is vergaan zullen we ook nog wel horen. De "rustige"groep die voor de eerste optie ging heeft er een prachtige rit van gemaakt. Met Chris en Henk op de eerste rij werd er een lekker tempo aangehouden. Iedereen kon goed volgen en zo bereikten we voorspoedig Bunde waar we de eerste klim van de dag voor de kiezen kregen. Natuurlijk was het weer ieder voor zich maar boven werd er gewacht zodat we weer samen verder konden. Nu was het de beurt aan de klim "Waterval". En hier weer hetzelfde liedje. Boven werd netjes gewacht en zo konden we verder. Het was behoorlijk druk op de route want vandaag werd de ODS-classic gereden. Een behoorlijk drukke rit waaraan ook Fred Stoffels meedeed. Want Fred haalde ons in op de Vuilnisberg en na eventjes de groeten te hebben gedaan vervolgde hij zijn weg. Wij gingen ook lekker richting Schinnen en de Beukeberg was onze laatste beproeving. Hierna was het voornamelijk vlak zodat we nog even wat aan het gemiddelde konden werken. Maar bij deze groep is dat niet zo'n punt, het doel is lekker samen te fietsen en zo gebeurde het vandaag ook weer. Via Süsterseel ging het richting Koningsbosch en hier werd besloten om de mensen van Montfort, vandaag 4 in getal, weer netjes thuis af te zetten. De overigen gingen via St. Joost naar het Hingen waar we net na 12 uur, met een kleine 85 km. op de klok, aankwamen voordat het echt warm begon te worden. Deze groep heeft vandaag lekker kunnen fietsen en hoe het de andere mensen is vergaan zullen we nog wel horen.

Het Fluitend Hert

Verslag van de A-groep 's morgens

Ook de snelle jongens reden het alternatieve programma. Dertig graden is kennelijk te warm voor de mannen van Suist. De acht vonden zich snel en reden richting Aasterberg. We noteren: Roger Deckers, Harry Cuijpers, Tim van de Wal, Ralf Beunen, Raymond Heythuisen, Eric Stokbroeks, Ivo Swillens en ikzelf. Er werd flink door gekacheld, maar niet zo hard dat er niet kon worden gekletst. Met tweeën tegelijk werd telkens het kopwerk over genomen en raakten we spoedig in Bunde. Voor de verandering werd hier eens niet de Dennenberg beklommen, maar de Kruisberg. Dus langs de snelweg omhoog. Vervolgens de Biesenberg af naar het prachtige Waterval. Een oogappel van Zuid-Limburg, waar ik het nog nooit zo druk heb gezien. Het was een komen en gaan van wielrenners, vooral vanwege de ODS-classic. Bovenop kwam iedereen weer bijeen en vervolgden wij onze weg via de afdaling van de Vuilnisberg naar de Beukenberg. Ook deze col van buitencategorie werd weer beklommen en zo kwamen we op Duits grondgebied terecht. We reden richting Großwehrehagen, maar deze "metropool van de Selfkant" hebben we niet bereikt, want we sloegen linksaf richting Höngen. Niet voor iedereen was het weggetje langs het bejaardenhuis bekend, dus het was voor sommigen een aangename verrassing om door het mooie beukenbos te rijden. Via mijn geboorteplaats Koningsbosch ging het vervolgens in hoog tempo terug naar Echt. Hoe hoog het tempo écht was, weet ik echter niet, want mijn Garmin heeft het vorige week begeven. Maar wat maakt het eigenlijk ook uit: gewoon een heerlijke rit.

Michel van Smoorenburg

DONDERDAG 29 AUGUSTUS

De deelnemers zijn al opgenomen in de annalen. De rit ging dus over Maaseik en de fietspaden naar Berg a/d Maas. Roger had in het begin nog lek maar dat was snel verholpen. Daarna werd goed doorgereden maar niet zoals vorige week. Roger Dohmen was er ook weer bij maar nu met de Pinarello dacht ik. en "wereldkampioen" Cas Dieteren, de zoon van Erik blies ook zijn partijtje mee. Chris deed samen met Math forse beurten op kop en nadat we met het veer de Maas waren overgestoken ging het weer terug. Op verzoek loodste Math ons nog in Obbicht langs de Maas en langs het monument waar Willem van Oranje de Maas overgestoken is om de 80-jarige oorlog tegen de Spanjaarden te beginnen als ik het goed heb. daarna over het fiestpad helemaal tot in Roosteren en zo weer terug. Roger, Fred en Jo namen nog even plaats op het terras bij Nicole.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

P.S. Naschrift van Het Fluitend Hert.

Inderdaad waren er snode plannen om de aanval in te zetten op de Hallambay. Met Jan Sevriens afgesproken dat we zouden vertrekken in Kelmond en dan de route fietsen. Maar Jan had nog enkele medecompanen opgetrommeld, Jack Waayen en Hans Stoffels, en na rustig overleg werd er in Kelmond besloten om een andere route te rijden. Want om zo'n stuk door Maastricht te rijden, daar was weinig animo voor. De keuze viel op een favoriete route van Jan, een tripje naar Val Dieu. Dus dit was ons doel voor vandaag. En het was inderdaad een geweldige route. Via goede wegen en bijna geen verkeer doorkruisten we de Voerstreek en we kregen evengoed flink wat beklimmingen te verwerken. En de drie ervaren rijders hielden uitstekend rekening met het Hijgend Hert, want het was pittig. Boven werd overal netjes gewacht en op de sporadische vlakke stukken mocht John zelfs kopwerk doen. Zo bereikten we met 75 km. op de teller en flink wat hoogtemeters weer netjes onze auto in Kelmond. Een geweldige route, een aanrader voor het programma van volgend jaar. Wel geen punten voor het klassement maar evengoed : GEWELDIG LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend hert

Zaterdagmiddag rit 24-8

Vanmiddag was het niet druk op het Hingen. 's Ochtends was er al een groep naar de Hallembay geweest, dus dat is de verklaring. Tjeu van Pol, Berrie, Wil Leurs, Wil van Montfort, Sef, Steven en Jorrit waren degene die de honneurs van Suist deze middag waarnamen. In begin wat onenigheid over de route maar uiteindelijk hadden Wil en Jorrit de route geladen op de Garmin en dat werkte prima. De route ging via de knooppunten achter Maaseik naar Gruitrode. Leuke route met veel fietspaden. Door het vele draaien en keren hoefde je ook niet al te lang wind tegen (of mee). Wil heeft zowat de hele route op kop gereden, met hulp van Berrie en Jorrit. Tempo was voor iedereen goed te doen, gemiddeld zaten we op 29 km/u.

Het was warm en op de Maasbrug wordt besloten om een tussenstop te maken in Maasbracht langs de haven bij de ijssalon. Met tegen de 30 graden bestelde iedereen bekers met minimaal 3 bollen ijs. Moet kunnen want uiteindelijk 80 km gefietst door het extra lusje via Stevensweert.

Jorrit

ZATERDAG 24 AUGUSTUS HALLEMBAY

Route niet in GPX voorhanden, heet en dan ook nog die verschrikkelijke Hallembay. Math, Jeremy, John Mols, Jo Storms, Jo V, Roger Deckers, Fred, Hen Renet, Henk, Chris Ruijters en Roy waagden de gok. Voor de rest niemand te bekennen ondanks ronkende teksten op de site. Via Sittard naar Hobbelrade nadat we in Munstergeleen alvast door het veld omhoog de benen al een keer hadden kunnen testen. Dan via Kelmont naar Ulestraten en Meersen. Dan Bemelerberg. Ging allemaal goed. Cadier en Keer linksaf naar Honthem en Eckelrade, prachtig fietsen. John Mols was hier nog nooit geweest zei hij????? Dan Gronsveld en zo de bekende weg naar Mariadorp. Rechtsaf naar Visé. Vooraan maar door en door, de brug bij het station gemist en verder langs het spoor Zuidwaarts tot de volgende brug. Jeremy wou nog steeds rechtdoor maar de Hallembay ligt toch echt de andere kant op. Hij had de Hallembay in zijn hoofd verwisseld met een andere klim die verder naar het Zuiden ligt, vandaar. De bruggen dus over en even barrage gemaakt om ons te oriënteren. Dan terug. Jo V zoomde de Garmin maar eens uit en navigeerde schnurrstrack naar de beruchte klim. Daar was het ieder voor zich maar we weerden ons kranig. Dan op en af naar Eben Emael waar de tijdelijke wegkapitein naar rechts dirigeerde naar Ternaaien. Dat was nog een flinke klim, viel tegen en de temperatuur begon ons hier en daar ook parten te spelen. Achter de brug linksaf over het fietspad naar de stuw en dan aan de andere kant verder tot aan de Zonneberg. Die vonden we zonder problemen en na een rustig begin is het slotstuk behoorlijk steil. Ik was blij dat ik boven was. Boven hebben we even een terrasje gepikt en een lekkere cola naar binnen geklokt ondanks dat we geen statiegeld kregen. Dan de volgende opdracht: door Maastricht rijden naar de Noorderbrug. Math verkoos een route dwars door het centrum, langs OL Vrouweplein en over de Wilhelminabrug waardoor we boven op de Noorderbrug uitkwamen. We konden na een paar honderd meter gelijk linksaf door Nazareth naar Bunde. Math wist een nieuwe aanvliegroute naar de Denneberg; mooi door het bos en we kwamen op driekwart van de Denneberg uit, moeten we vaker doen. Fred kreeg wat problemen met de ketting en met schakelen maar dat marcheerde later weer. Op de Snieder was het echter weer even mis met de ketting maar wederom duurde dat niet lang. We lieten de Maasberg maar links liggen (letterlijk) en reden van Catsop naar Elsloo en zo de bekende weg terug. Jo V zat tegen de kramp aan in zijn linkerbeen en moest toch wat temperen en niet teveel aanzetten. Het lukte hem om het een beetje weg te masseren en het eruit te rijden. Hij werd daarbij mooi uit de wind gehouden door o.a. Roy, Hen en Roger Deckers; heren bedankt daarvoor. Ook Fred had al eens aangegeven niet harder meer te rijden; ik denk dat de hitte ons allemaal een beetje had gesloopt. Met zo 30/32 km/uur werd het laatste stuk afgelegd waarbij ik wél het idee had dat de meesten nog wel harder hadden gekund maar mooi collegiaal dit vaste tempo aanhielden. Op de Col de Canal was het voor Jo billenknippen of de kramp erin zou schieten maar dat gebeurde gelukkig niet. Hen nam hem op sleeptouw en het ging allemaal goed. Op het Hingen namen Fred, Roger, Jeremy en Jo nog een afzakkertje; de rest was al afgedraaid. Na enkele heerlijke Radlers met ijs en wat zoute nootjes was het mooi geweest; lekker naar huis voor een lekkere douche en op een enkele plaats zelfs een kop soep, heerlijk.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 22 AUGUSTUS

Henrie, Math, Jeremy, Roy, Jo Storms, Hen Renet, Fred, Roger Deckers, Ralf Beunen, Ralf Bohnen, Jo V, Pieter-Jan, Roger Dohmen en nieuwkomer Roger Jansen (als het niet klopt even doorgeven aan John Vergoossen) waren de deelnemers. Roger Dohmen op de mountainbike, goed dat hij er weer bij kan zijn na zijn fysiek malheur. Ik weet niet wat er in de lucht zat maar gelijk uit het vertrek ging het loos. Roger en Math meen ik legden er meteen de zweep over en richting de Col de Canal reden we al 34 km/uur. De Col zelf ging boven de 30 km/uur, hier en daar op Strava een record; allemaal zottekoppen. Roger Dohmen was dat toch te machtig en op de Laak liet hij lopen. Naar Stevensweert en Maasbracht werden nog enkele tanden bijgestoken. Met name Henrie en Jeremy reden vooraan om het hardst, de rest volgde gedisciplineerd in het wiel. Het viel geen enkele keer stil, er werden zelfs treintjes geformeerd en in no time hadden we de route afgeraffeld, gelukkig niets gebeurd en de metertjes noteerden 34, 7 tot 35, 2 km/uur gemiddeld. Laten we maar zeggen lekker gefietst. Voor een keer moet het kunnen als de groep het toelaat maar SUIST moet niet een puur hardrijdersgebeuren worden want anders zitten we dadelijk nog maar met een select groepje. De nieuwkomer heeft overigens de hele rit keurig kunnen bijhouden. Misschien is hij wel beter dan ons; ik ken zijn wielergeschiedenis niet maar ikzelf heb nog nooit zo hard gereden en als dit zijn eerste rit is dan moeten we Jumbo Visma acuut bellen, of nee, Sunweb want die zitten verlegen om een nieuwe kopman.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 17 AUGUSTUS PLATEAURROUTE

Wederom en miezerige bedoening; letterlijk dan. Gevolg was natuurlijk dat er de nodige afmeldingen te noteren vielen. Maar er was toch nog een pelotonnetje op komen dagen. Math, Henrie, Hen Renet (familie van de adelaar van het Hingen en met hetzelfde DNA uitgerust zo te zien), Roger, Jo V, Lyon Ohlenforst en Wil Leurs waren de pedaleurs van dienst en aan Math de taak om de rit ietwat aangepast vorm te geven. Ijpunten waren Bemelerberg en Koulen maar niet door Sittard en Geleen. Hij loodste ons via via naar de sluis in Born en zo verder langs het water en via Weert naar de Molenweg in de aanloop naar de Bemelerberg. Ergens in het begin kwam Ralf Bohnen ons tegemoet; die was naar ons op zoek en sloot nog aan. Op weg naar Geulle en Bunde werd mooi rondgedraaid met niet langer dan een paar seconden kopwerk. De heren deelnemers bewezen daarin redelijk vaardig te zijn. Het vals plat omhoog naar Bemelen ging erg hard zodat er een lichte afscheiding kwam. Henrie liet zich uitzakken en knechtte de slachtoffers naar voren. Boven op het plateau namen Lyon en Wil afscheid om hun moverende redenen waardoor het sixtet dat overbleef de Sibbergrub afdaalde en richting Schin op Geul stuurde. De klim naar Koulen is in het begin niks maar op het eind trap je toch op je adem en het veld werd wederom uit elkaar geslagen. Boven werd barrage gemaakt en ging het verder via Klimmen, Hulsberg, Schimmert (idd niet Aalbeek maar maakt qua kilometers niets uit) Adsteeg af, rechtsaf Neerbeek, Geleen en zo via Lindenheuvel naar Einighausen, Guttecoven, Born, Holtum, Susteren en zo weer terug. Het was de hele rit droog gebleven maar vanaf Guttecoven begon het een beetje te regenen en dat werd steeds erger naarmate we dichterbij de meet kwamen. Eenmaal terug op het Hingen of waar dan ook, waren we toch nog drijfmat geworden. Dat kon ons echter niet meer deren en we hadden toch maar mooi 90 km gereden waardoor onze goddelijke lijven weer perfect in vorm waren:).

A vous Hilversoem

De Razende reporter

DONDERDAG 15 AUGUSTUS

Een regenachtige bedoening want op het moment dat op de diverse adressen de adrenaline zich aan het opbouwen was voor de aanstaande rit begon het te regenen ...en regende het ook afmeldingen in de diverse app-groepen. In huize Vergoossen offerde de vrouw des huizes een verstandig voorstel, namelijk om het vertrek uit te stellen tot 18.45 uur. Alleen Fred hapte gretig toe hebben we van de

redactie begrepen. En zo kwam het dat om 18.45 uur het duo Fred Stoffels / Jo Vergoosen zich opmaakte voor de geplande rit. Het vertrek was niet om 18.30 uur en eigenlijk ook niet op het Hingen dus voor de statistieken ben ik bang dat de heren om des Keizers baard hebben gereden. In elk geval hebben ze via Sint Joost en de Berkelaarsweg de route opgepikt en afgelegd. De bijzonderheden waren een leuke band voor Fred in Berg a/d Maas, het feit dat het boven Roosteren helemaal niet geregend had en dat de gebruikelijke weg in Stein langs de haven permanent is afgesloten. Tot overmaat van ramp was de café op het Hingen dicht, vooral een ramp voor Fred want die was vergeten drinken mee te nemen. Evengoed lekker gefietst.

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

Voor deze klasbakken die het hebben aangedurfd om, ondanks het slechte weer, toch te gaan fietsen niets dan hulde. Als beloning zullen ze toch worden opgenomen in de tabellen.

De redactie van Suist

ZATERDAG 10 AUGUSTUS

EDDY MERCKX

Vertrekkend vanaf het Hingen met Roger Deckers, Roy van Montfort, Jeffrey de Renet en Fred Stoffels. In Montfort sloot Chris Ruiters uit Linne nog aan. Vertrekkend met forse wind in de rug werd het eerste deel snel afgerond. Vanaf de Witte Stein begon het parcours te draaien en werd de wind anders en goed merkbaar. Een verbazend leuk parcours met draaien en keren en ook redelijk wat klimmetjes. Het derde deel van de route was hard labeur door de wind die we nu vol tegen kregen. Dankzij het harde werk van Jeffrey, Roy en Roger bleef de vaart er echter goed in. In Brecht is er nog een stop gemaakt en wat gegeten en gedronken. Hierna werd de Meinweg snel bereikt en via Berg weer naar huis gekomen.

Groet, Fred

ZATERDAG 10 AUGUSTUS

Voor de zaterdag middag rit (10-8-2019) stonden de volgende bikers aan het vertrek: Berry Tholen, Jeremy Ehlen, Tjeu van Pol, Johny Mols, Jo Storms, Willy Leurs, Mark Steins, Hen Renet en Mat. Gelet op de stevige wind waren we heel vlug klaar met route Leudal, die gingen we dus niet rijden. We zijn vertrokken om als eerste wind in te fietsen en wind op de rug zodra we huiswaarts fietsen. De route ging naar Roosteren, Maaseik, Wurffeld en daar het bos in. Dit pad hebben gevolgd tot Maasmechelen en nagenoeg geen last van de wind. Vervolgens nog een klein stukje langs, volgens mij de Zuid-Willemsvaart en daar voelde je wind wel. Afdraaid door het bos bij As en de weg vervolgens naar Maasmechelen, langs de outlet en vervolgens langs met de wind in de rug over de dijk terug naar Heppeneert, Maaseik. Daar heeft de groep zich gesplitst (was afgesproken) Ik ben met Hen Renet en Jo Storms naar huis gefietst en de rest van de groep is vanuit Maaseik nog via Thorn naar het Hingen gefietst. Ik had thuis 74,5 km op mijn tellertje staan. De afstand van de andere bikers weet ik niet.

Mat

DONDERDAG 8 AUGUSTUS

SLINGERBERG ACHTERKANT

Wie er allemaal aan deze rit heeft meegedaan is niet bekend. Wel heeft Mat de volgende namen doorgegeven: Henry Rours, Jeremy Ehlen, Jo Storms, Ivo Swillens, Stan Draut, Rogier Deckers en Mat Peeters.

Via de mail kregen we nog de namen door van Ralph Bohnen, Lyon Ohlenforst, Frank Thoolen, Fred Stoffels en Roy v. Montfort. Hopelijk hebben we nu alle namen maar als er mensen deze lijst verder kunnen aanvullen, heel graag een berichtje naar John.

ZATERDAG 3 AUGUSTUS

WINDRAAK-BRUNSSUM

verslag van de B-groep

Nadat de A-groep was vertrokken ging de B-groep via Ilbrink naar de Hillensberg, deze werd gemeenschappelijk beklommen. Op de T-splitsing gingen we linksaf richting Bingelrade en Etzenrade. In Etzenrade gingen we via de holle weg naar boven waar we weer in Bingelrade uitkwamen. Toen richting Merkelbeek en via Vaesrade naar het kasteel in Hoensbroek. Vervolgens ging de rit door Retersbeek, Klimmen en via Aalbeek naar Schimmert. Toen zetten we koers richting Vuilnisberg en de Beukenberg in Oirsbeek. Net voor Doenrade gingen we rechtsaf het smalle weggetje naar beneden en kwamen we weer in Bingelrade. We staken de Provinciale weg over en reden naar Hastenrath en hier rechtdoor naar Saeffelen. Via Koningsbosch reden we naar het Hingen, bij de Dominicusweg namen we afscheid van Geert en Piet. Op het Hingen aangekomen hadden we 85 km afgelegd, we zullen maar zeggen "lekker gefietst".

Har van der Vorst.

DONDERDAG 1 AUGUSTUS

NAGELBEEK.

Van deze rit hebben we op dit moment nog niets binnen. Zodra er een berichtje komt zal dit meteen verwerkt worden.

Math, Jo Storms, Henri, Jeremy, Ralf Bohnen, Michel, Roger, Fred, Chris, Jo V., Roy, Ivo, Sef en Frank waren de rouleurs van dienst. Math vooraan met assistentie van kranige mannen nadat hij 's middags ook al had gefietst met de middagploeg van Suist. Hillensberg werd via het fietspad naar Tuddern aangevlogen zonder over Wehrhagen te rijden, ook prima natuurlijk. Daarna de Vuilnisberg, heeft ook geen geheimen meer voor de heren deelnemers. Via Genhout nog recht overgestoken bij het glaspaleis in Beek en zo weer naar Elsloo en langs het water terug. De groep is mooi bij elkaar gebleven en we hebben bij het Genot op de Plats nog even nagekaart omdat café het Hingen dicht was.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 27 JULI

La Scoubidou

Leon en ikzelf (Frank Thoolen) stonden om 8.00 uur zaterdagmorgen bij café het Hingen. Volgens buienradar zou het droog blijven met een beetje geluk, maar ondanks dat was er verder niemand. Gelukkig had ik de route in de garmin gezet, dus we gingen vol goede moed met z'n tweeën op pad. De weg was nog behoorlijk nat, maar daar hadden we niet zoveel last van, echter na 15 km mijn eerste lek van vandaag, snel bandje gewisseld en weer verder, alweer 15 km verder, vlak voor Geulle, mijn tweede lek. Ook nu werd er snel gewisseld van binnenband, echter ik vond het niet meer verantwoord om een rit van nog 160 km te moeten rijden zonder reserve bandjes. Leon heeft "lagere" velgen dan ik dus ook kortere ventielen op zijn reservebandjes. We besloten er maar een rondje

Slingerberg van te maken, ik zou dan naar huis afdraaien en Leon zou nog een "eigen" rondje gaan doen. We waren goed en wel weer onderweg na het wisselen van de binnenband en het begon te regenen. Leon zei "ik rij een beetje door op de Slingerberg, dan trek ik boven mijn regenjasje aan. In het bushokje dat boven op de Slingerberg staat". Toen ik er ook aan kwam had hij inderdaad het jasje al aan maar regende het zo hard dat ik ook maar het bushokje in gedoken ben. Toen we zo gezamenlijk naar de vallende regendruppels aan het kijken waren besloot Leon om ook met mij richting huis te fietsen, dat ging goed, we hadden de wind mee en geen regen meer. Omdat het nog zo vroeg in de ochtend was, dachten we dat Nicole nog wel dicht zou zijn dus daarom maar bij het Genot op de Bovenste Straat een kopje koffie genuttigd, om 11.00 uur waren we weer thuis, met toch nog 65 km op de teller.

Groetjes,

Frank

zaterdagmiddag rit.

Jeremy Ehlen, Henri Rours, Jeffrey Derenet, Berry Tholen, Cor van der Vorst, Chris Ruyters, Willy Leurs, Ralph Bohnen en ondergetekende. We hebben er weer een fantasie rondje van gemaakt omdat een paar bikers op tijd voor de buis wilden zitten om de laatste spannende etappe van de tour te kunnen volgen. Geen probleem voor de aanwezigen, ook dit wordt bij SUIST passend gemaakt. We zijn vanuit het Hingen naar Vlodrop gefietst en vandaar uit terug naar St Odiliënberg, Linne en hier draaide Chris Ruijters af, Brachterbeek waar volgens mij Willie Leurs en Cor van der Vorst zijn afgedraaid. De overgebleven 6 bikers zijn doorgefietst naar Maasbracht en daar werd door ons allemaal serieus opgeschakeld. Door kop over kop te rijden kwam de snelheid niet meer onder de 38 km per uur. Dus het ging behoorlijk snel door naar Stevensweert, Ohé en Laak, Echt, Roosteren en Susteren. Van hieruit zijn de bikers van Echt door gefietst naar huis. Ik had thuis 68 km op het tellertje staan.

Dat was het.

De groetjes Mat

DONDERDAG 25 JULI

Donderdagavond 25 juli 2019 stonden klaar voor vertrek: Ralph Beunen, Frank Thoolen, Johnny Mols, Jeremy Ehlen, Henri Rours, Tom Marcellis en ondergetekende. We hadden bij vertrekken afgesproken om niet al te gek te fietsen in verband met de hitte en daar hebben we ons ook aan gehouden. Wel hebben we de aanloop van de route ietwat aangepast en ook dat was geen probleem. In Buchten reeds Frank lek en zijn buitenband was behoorlijk beschadigd. Frank gaf ons groen licht om door te rijden en heeft rechtsomkeer gemaakt en is naar huis gefietst. Ik zelf moest eerder thuis zijn en ben in Elsloo afgedraaid naar Susteren. Ik ga ervan dat de rest van de rijders de route heeft afgefietst.

De groetjes Mat

ZONDAG 21 JULI

Van de zondagrit weten we dat de volgende mensen hebben meegefietst: Henk Swillens, Annie v.d. Venne, Jo Vergoosen, Fred Stoffels, Wil v. Montfort en Frank Thoolen en Piet Clout. Graag een verslagje hoe het deze bikkels is vergaan.

ZATERDAG 20 JULI

Zaterdagmiddag zijn Henri Rours, Jeremy Ehlen, Roger Deckers, Sef Laugs, Wil Leurs, Berry Tholen, Jo Storms, Frank Thoolen en ondergetekende op het Hingen vertrokken in de hoop dat de weergoden ons goed gezind waren. Het ging in en mooi strak tempo goed tot in Vlodrop. Daar begon het even stevig te regenen. We zijn bij de sporthal even gaan schuilen. Berry, Wil en Sef zijn omgedraaid en naar huis gefietst. De rest van de groep besloot om niet de route te rijden omdat de buienradar aangaf dat richting de Meinweg nog meer regen zou vallen. Dus de route werd aangepast. We zijn om de Sporthal heen gefietst, langs de Vekoma en vervolgens terug naar St Odiliënberg. Vervolgens naar de Rijksweg en deze gevolgd. Na een paar kilometer rechtsaf via Brachterbeek naar Maasbracht, Stevensweert, Ohé en Laak, Echt en Henri, Jeremy en ik door naar Susteren. We hebben onderweg geen regen meer gehad. Terug in Susteren had ik 68 km op mijn tellertje staan.
PS We waren een beetje verrast door het feit dat net voor het vertrek Roger Dohmen met de ATB fiets alleen een rondje was gaan fietsen en zich op het Hingen weer in wielerkleding kon laten zien. Het begin is er weer voor Roger.

Groetjes Mat

Donderdag 18 Juli

Snijdersberg

Chris, Sef, Johnny, Mat, 2 Ralphs, Roger, Frank, Fred, Raymond Broeren en Jorrit stonden deze donderdag aan de start. Vandaag op en af Snijdersberg op het programma. Mat en Raymond waren bijzonder veel op kop te vinden vandaag, wat een klasbakken, zeker met de westenwind die aardig blies in het begin. Met een leuk tempo reden we over de bekende weg langs het kanaal naar het zuiden. Binnen no-time waren we bij de Snijdersberg. Ondergetekende heeft die nog niet zo vaak op gereden maar wat een steil ding na de bocht. Raymond, Johnny en Frank gingen voor de bollentruï en verdwenen uit het zicht. Boven even wachten tot we compleet waren. Vervolgens gingen we via Catsop, Stein richting het Chemelot terrein. Weinig loos bij de DSM vanavond dus konden we gebruik maken van de brede wegen aldaar. Richting Graetheide besloot Raymond zich alleen voorop te zetten en snelheden op de teller zetten die volgens mij in een profpeloton thuis horen. Ik heb iets gezien dat met een 5 begon. Ondanks deze absurde snelheid konden we toch bij elkaar blijven. Bij Born ging de snelheid gelukkig weer naar een normaal Suist tempo. Op het laatste stuk van Dieteren naar Echt ging het toch even mis. Jorrit, Frank en Fred reden ineens alleen vooruit en even niet opgelet waar de rest bleef. Via Gebroek uiteindelijk weer terug op het Hingen. Bij het stopzetten van de Garmin stond er precies 60 km op de teller.

Gr, Jorrit

Zaterdag 13 Juli

Kruisberg-Waterval-Doenrade

Een regenachtige ochtend en vroege middag vandaag. Het stopte pas om kwart over 1 met regenen en toen begon het snel op te klaren. Last-minute besloten om vandaag toch mee te gaan Suisten. Bij Cafe het Hingen stonden Steven, Har, John Bankers, Sef en Jorrit klaar voor het vertrek. Een klein groepje dus. We vertrokken richting het kanaal en de weg was toch nog flink nat dus voorzichtig door de bochtjes. Na de afdaling van de kanaalbrug was ook de weg droog en daarna bleef het ook overal droog. Dus een goede gok om te fietsen vandaag. Bij het kanaal sloot Ralph Bohnen bij de groep aan dus we waren uiteindelijk met 6 man. Ondanks het kleine groepje was het tempo niet mis vandaag en deed iedereen kopwerk. We reden langs het kanaal naar het zuiden. Bij Meerssen stond de eerste opgave voor ons te wachten waar we de Kruisberg op fietsten. We kwamen ongeveer gelijk boven dus we konden gelijk door. Daarna mooi stukje Limburg toen we door Waterval reden. Vervolgens richting Schimmert en Oirsbeek waar we de Beukenberg opfietsten. Ook hier konden we gelijk door en vervolgens koers richting het Hingen. Uiteindelijk net geen 80 km op de teller.

Jorrit

P.S. In het verslag van Jorrit worden 6 namen genoemd. Het blijkt echter dat niet Har aanwezig was, maar dat Ton Ramakers wel heeft meegefietst. Dit is intussen aangepast in de lijst.

DONDERDAG 11 JULI

LINNERHEIDE-VLODROP

Aardige opkomst op de donderdagavond met 13 rijders in totaal. Alleen maar A-groep rijders vandaag, maar dat is eigenlijk dit jaar wel normaal geworden. Aanwezig waren Jeffrey, Jeremy, Johnny, Chris, Roger, Henri, Frank, Jo, Ralph Bohnen, Yvo Swillens, Erik & Cas Dieteren en Jorrit. De tocht vandaag was een rondje in de omgeving van Echt. Helemaal vlak en dat leent zich voor een hoge snelheid. De tocht begon vol wind in richting Ohé en Laak en dan via Maasbracht, Linne richting Vlodrop. Eigenlijk vanaf de start ging de gaskraan volledig open. Vanaf Maasbracht tot aan Vlodrop gingen hele stukken boven de 40 en daarna bleef het in de hoge dertigers. De samenwerking was overigens optimaal. Vooral het stuk tussen Posterholt en Maria Hoop liep soepel. Er werd kop over kop gereden en iedereen deed mee. Bij Bos en Broek moesten we flink in de ankers voor een auto die de bocht wat sportief pakte. Op het eind na 65km op de teller. Moe, maar voldaan.

Nog een correctie voor statistieken: afgelopen zaterdag was Jeffrey er ook bij.

Jorrit

ZATERDAG 6 JULI

HILLENBERG-HULSBERG

Kort verslagje zaterdag A-groep

Direct een aardig tempo vanaf het startschot. Doordat we via het Kranenbroek reden, kon de b-groep ons inhalen want die reden via de Vulensbeek. Echter bij de boerenbond reden we weer voorbij waar volgens mij ook aantal vaste A-rijders bij de B-groep aansloten. Jeremy, Roger, Sef, Berrie, Wil Leurs, Ralph Beunen, Ralph Bohnen en ikzelf reden door (ben ik nog iemand vergeten?). In Susteren sloot Math aan. Roger en Math waren veel voorop te vinden. Bedankt jongens, want het was warm en benauwd en daardoor een pittige rit. Via Millen, Hillensberg, Oirsbeek, Nuth, Hulsberg, naar Valkenburg (door het rode stoplicht gefietst, foei!). Vervolgens richting Meerssen. De bidons waren leeg bij Stein, dus nog even stoppen om bidons te vullen bij de Dikke Stein (inclusief ijsklontjes, lekker koud maar wel extra gewicht). We besloten de Sniijdersberg om te wisselen voor de Slingerberg. Of Berrie of Wil wilde niet, ze kwamen er niet uit maar we vonden het prima. Vervolgens weer terug naar het Hingen.

Nog een aanvulling voor afgelopen donderdag. Beide Ralphs waren er bij en ondergetekende ook.

Jorrit

Verslag B-groep.

Nadat de A-groep was vertrokken bleven er nog 14 rijders over voor de B-groep. We gingen richting Hillensberg, die we bereikten via de binnenwegen Susteren-Millen –Wehr. Boven gingen we richting Doenrade –Nuth. In Nuth via enkele omwegen richting Hulsberg. Net voor Hulsberg gingen we rechtsaf richting Ravensbosch. Bij de camping de Bron gingen we rechtsaf en bij het kapelletje linksaf de Stoempert naar beneden. Zo spaarden we ons een stukje druk Valkenburg. Toen reden we richting Geulle en gezien de temperatuur besloten we om de Sniijdersberg rechts te laten liggen. Langs de Maas reden we richting huiswaarts, hier aangekomen hadden we 85 km op onze tellers. Pieter Stassen is halverwege afgedraaid, hij had nog niet genoeg km in de benen. Wel wil ik nog opmerken dat er veel wegkapiteins waren vandaag. Het is de bedoeling dat degenen die voorop rijden de route aangeven of beter naar het programma kijken. Desondanks hadden we toch lekker gefietst.

Mvg

Har van der Vorst

DONDERDAG 4 JULI

HILLENBERG-HOBBELRADE

Ritverslag

De aanwezigen waren, onder voorbehoud, Chris Hannen, svp 2x meetellen in de presentielijsten want vorige week donderdag was hij wel degelijk aanwezig maar niet in het verslag opgenomen. Verder Fred, Roger, Jo V., Math, Roy, Ivo, Stan, Ralf, Frank. Via K'bosch over Saeffelen ipv Havert. Dan Hillensberg natuurlijk en Stammenhof naar beneden en dan Hobbelrade. In grofweg twee groepen werd deze omhoog gereden. Daarna nog bij het Lampenpaleis naar Catsop en zo naar Elsloo en bij de Dieke Dtein de brug over en zo terug. Math stuurde ons alternatief langs de Maas ipv de normale weg terug. Bovendien nog over het nieuwe fietspad helemaal tot in Oud Roosteren. Was goed te doen maar als het een beetje weer is, dan is het lastig met de gewone fietsers en dan is het geen goed alternatief. Zo kwamen we weer op het Hingen, mooi gelijkmatig gereden en iedereen tevreden. Jo had wel behoorlijk last gekregen van zijn probleemknie (rechts). Er zat iets niet goed qua scharnieren. Maar de redactie heeft inmiddels vernomen dat de knie inmiddels weer naar behoren functioneert.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 29 JUNI

FROMBERG

Het relaas van de acht die de snelle groep vormden. Ook wij snelden naar Amstenrade waar de weg opengebroken lag. ook wij over het gravelpad. Even voorbij het kasteel in Hoensbroek, ook via enkele omwegen door enkele woongebieden aldaar, reed Walter lek. We merkten toen we stilstonden hoe warm het al was. Enfin, wij naar Klimmen en genietend van het uitzicht via Koulen naar Schin op Geul. Linksaf en een stuk verder weer links de ruilverkavelingsweg op naar de voet van de Fromberg. Jo had niets te vertellen en knipte de rode lantaarn aan. Bovenaan linksaf weer naar Wylre / Ransdaal maar hij zag de heren gewoon rechtdoor snellen, god weet waarheen. Roger en Jo wachtten een tijdje en net toen ze besloten om maar door te rijden, kwamen ze weer terug. Via Ransdaal luisterend naar Roger de 1e weg links maar dat is dat steile pokkedingetje weer naar Koulen. Een weg verder linksaf gaat het gewoon door het dorp omhoog en dan kom je daar ook, maar ja, maakte ook niet veel uit. Via Valkenburg Ravensbos omhoog en dan nog de Stammenhof waar Ivo de ketting afliep. Voordat je dan weer te paard bent, duurt dan wel even. Maar goed, via Hillensberg over het fietspad terug naar Susteren en zo over de Hei en de Slek weer terug. Snel bij Nicole een koude versnapering want daar waren we wel aan toe met die hitte, poeh. Jeremy werd nog veel succes gewenst want die gaat de Marmotte rijden aankomend weekend dacht ik; Leon ook meen ik, dus bij deze ook veel succes Leon: Gaef Gaes.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

FROMBERG

Hitte, dus aangepaste vertrektijd. Zodoende stonden er om 9 uur 's morgens 20 ridders klaar voor de trip naar de Fromberg. Klokslag 9 uur werd er afgeblazen richting Kranenbroek, en al gauw ontstond de schifting. 8 ridders kozen ervoor om met de snelle groep mee te gaan. De rest verkoos het langzamere tempo en met de kopmannen Wil en Henk werd koers gezet naar de Selfkant. Het tempo was heel goed te doen en zodoende werden de kilometers snel weggewerkt. In Hoensbroek was het

nog eventjes zoeken want hier kregen we een kleine omleiding over een gravelpad. Maar ook hier kwamen we goed doorheen. Via de bekende wegen werd de Fromberg bereikt en natuurlijk ging iedereen weer netjes in zijn eigen tempo omhoog. Boven werd gehegroepeerd en zo ging het naar Ransdaal. Hier kreeg Henk een lekke band maar met vereende krachten werd dit varkentje gewassen. Het begon ondertussen toch erg warm te worden wat zijn weerslag had op de conditie van sommige mensen. Zodoende besloot John, nadat hij in Ravensbosch omhoog was gegaan, om de Stammenhof over te slaan. Overigens stopte boven in Ravensbosch nog eventjes Roel Tubee bij de wachtenden. Hij deed mee aan de klassieke toertocht Eroica, die vandaag in Valkenburg werd verreden. John en Har Fijen besloten dus om vanuit Spaubeek rechtstreeks naar huis te rijden en met dik 90 km. op de klok kwam voor deze twee een einde aan een erg warme, maar evengoed mooie rit.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 27-6-2019

Henri, Jeremy, Jeffrey, Roger, Jo V, Roy, Walter, Frank, Stan en Bob waren de deelnemers. In een fluks tempo werd begonnen. Frank had problemen met schakelen; misschien iets met de elektronica maar hij kon niet meer schakelen. Maar zonder te schakelen is het toch gelukt. In Montfort even door het zand en op de Holz ook maar dat ging allemaal goed. Via St Ludwig het Duits op. Na de kleine rotonde langs de watertoren bij Rödchen naar beneden en dan weer omhoog. Jo V schakelde bergaf nog eens bij om met meer schwing die knip weer uit te komen. Tot zijn verbazing kwam niemand langs en zo konden de handjes omhoog want nog eens ergens als eerste "boven". Hij nam de felicitaties dankbaar aan. Daarna 10 km aan het elastiek en proberen het eten binnen te houden na zoveel gekkigheid. Uiteindelijk trok hij weer bij en inmiddels waren we al aan de afzink van de Meinweg bezig, lekker snel in twee groepjes en mooi overnemend krikten we zonder risico te nemen het tempo nog wat op. Met name Bog trapte door de boter, werd niet moe en Frank kreeg het amper bijgetrapt want kon dus niet schakelen. Via de Oo naar Berg en dan richting Linne en dan via het fietspad naar Linne weer terug naar Montfort want zodoende vermeden we de wegwerkzaamheden. Zo bereikten we met een 72 km of zo weer het Hingen. Iedereen was tevreden en Jeremy had trouwens een fonkelnieuwe Pinarello F12 met schijfremmen en ook elektrisch schakelen dacht ik. Zo te zien kan hij er goed mee uit de voeten.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 22 JUNI 2019 MATH SALDEN CLASSIC

De "snelle" mannen reden idd met het drietal Annie, Piet en Geert naar Limbricht. Wij hebben ingeschreven want Jo schatte al in dat goed eten en drinken belangrijk ging zijn, vandaar. De andere drie volgden zijn voorbeeld en even later waren we 12,50 lichter en een startnummer rijker. Fiets in de gratis bewaakte stalling dus geen zorgen daarover. Dit in tegenstelling tot een deelnemer die dat niet had gedaan en daarna ook niet meer hoefde op te stappen want de fiets was inmiddels gestolen, tsja. De route van de 155 km was dezelfde als vorig jaar en gedoseerd werden de kilometers afgelegd. Het ging lekker en we regen de kilometers aaneen. De laatste twee klimmen waren de Ijzerbosweg en dan nog de Fromberg en op naar de laatste bevoorrading. Maar inmiddels hadden we de wind op kop en Jo had het stilletjes aan gehad. Het energieniveau werd te laag ondanks het eten en drinken onderweg. We mochten nog naar Klimmen, Weustenrade, Retersbeek en dan Wijnandsrade en dan Helle en Terstraten. Jo kon de mannen niet meer volgen maar desondanks haalde Jo ook nog mensen in, dus anderen waren ook moe. Ook nog de achterkant Vuilnisberg mochten we op en dan eindelijk de Putherberg af en naar Geleen voor de laatste 10 km. In Limbricht waren we rond en de laatste km naar het stadion geloofden we wel en we besloten langs kasteel Limbricht en via de Rijksweg terug te rijden. De drie lieten Jo nog een beetje trainen door hem op een 50 meter te houden. Daarna op het fietspad kon Jo mooi uit de wind schuilen en zo bereikten we toch nog vlotjes de streep op het Hingen na 180 km. Snel naar huis voor een bak soep en eten en drinken en een beetje magnesium tegen de opkomende kramp. Poeh wat een rit. De drie matadores hebben volgens mij zonnecellen op de rug want er zat weinig sleet op vandaag.

A Vous Hilversoem

ZATERDAG 22 JUNI

MATH SALDEN CLASSIC EN MAASEIK-HORN

Zaterdag 22 juni stonden voor de 85 km toertocht Math Salden Omloop 3 renners: Geert, Piet en Annie.

Geert, Piet en Annie besloten de 85 km toertocht van Math Salden te fietsen. Op het Hingen troffen zij enkele 'snelle' jongens die van plan waren om de 150 km tocht te fietsen. Samen zijn we naar Sittard gefietst. Daar splitsten onze wegen want de 'snellere' gingen zich inschrijven voor de 150 km tocht. Geert, Piet en Annie trokken richting Geulle aan de Maas. Voordat we aan de bekende Slingerberg begonnen hadden we een mooi groepjes gevonden. Dit waren 2 stelletjes waarvan de heren het kopwerk deden op het vlakke gedeelte. In een lekker tempo van rond de 29 km per uur kwamen we bij de eerste beklimming van de dag, de bekende Slingerberg. Daar ging ieder op zijn/haar eigen tempo omhoog en warempel konden we boven weer aansluiten bij het groepje. Dat we hiervan gebruik konden maken, was een mooie bijkomstigheid. Pas na de Cauberg namen we afscheid en gingen we met z'n drieën verder. De samenwerking verliep prima: op de vlakke gedeeltes verrichtten we afwisselend het kopwerk en boven de beklimmingen werd netjes op elkaar gewacht. De route en de beklimmingen van deze 85 km tocht kwam niet geheel overheen met de beschrijving in het programmaboekje. Echter geen nood aan de man of vrouw: de route werd netjes aangeduid met blauwe pijlen en Annie had de route gedownload. In Sweikhuizen, bij gasterie de Bokkereyer, hebben we nog even wat gedronken (geen vlaai gegeten 😊). En met de wind op de neus zijn we aan het laatste gedeelte van de tocht begonnen. Piet had blijkbaar wat krachten gespaard want hij heeft het grootste gedeelte van het kopwerk gedaan. Om 13.00 uur fietsten we Echt binnen. En met een 115 km op de teller kunnen we oprecht zeggen dat we heerlijk hebben gefietst: een ouderwetse Suist fietsdag.

Annie

Voor de Math Salden Classic tekenden 7 rijders de presentielijst om 8 uur 's morgens. Jo, Roger, Leon en Ivo kozen voor de lange afstand van 185 km. en Annie, Piet en Geert kozen de kortere variant van 115 km. Hoe het ze is vergaan zullen we nog wel horen.

Voor de middagrit Maaseik-Horn kwamen 13 rijders opdagen. Hoe het deze mannen is vergaan is op dit moment nog niet bekend.

DONDERDAG 20 JUNI

HILLENBERG-NAGELBEEK

Ik denk dat ik namens de groep wel mag schrijven dat we lekker gefietst hebben. Het was een mooi stevig maar gelijkmatig tempo waardoor het voor iedereen "goed" te doen was. Nu is goed een relatief begrip, maar toch. We hadden 74 km afgelegd in een tijd van 2 uur en 26 minuten hetgeen een gemiddelde snelheid oplevert van 30,5 km per uur. De groep bestond vanavond uit: Roger Deckers, Stan Draut, Chris Hannen, Frank Jacobs, Erik Stokbroeks, Johnny Mols, Jeffrey Derenet, Ralph Bohnen, Mat Peeters en Berry Tholen. Net voor Susterseel had het een beetje geregend en was de weg over een paar kilometers nat en jawel hoor, dit was voor Berry genoeg om weer richting de Slek te cruisen. Jammer voor Berry maar na Hillensberg hebben we prachtig fietsweer gehad.

Groetjes Mat.

WEEKEND HARZ EN EIFELRIT FRITS VERHEESEN

Van het weekend in de Harz, waar 6 rijders van Suist enkele prachtige dagen hebben gehad, zouden we graag een kort verslagje krijgen met de deelnemers en de kilometers per dag. Dan kunnen we dat opnemen in de tabellen.

Dit geldt ook voor de deelnemers aan de Eifelrit bij Frits Verheesen.

HARZWEEKEND

Frits, Jo, Roger, Fred, Chris Ruijters en René Kierkels waren de vakantievierders. Op de donderdag vóór Pinksteren stapten ze op een redelijk christelijk tijdstip in de diverse auto's om daar even na de middag aan te komen. Daar, dat was in Clausthal Zellerfeld. Nadat we in het hotel de kok nog bereid hadden gevonden om ons currywust mit pommes te maken besloten de vier gasten van de Zellerfelderhof om nog een ritje te maken. Chris en René besloten te passen want het regende nog een beetje. Jo laadde een route in en in droog weer gingen we op weg. De route bleek de minste te zijn van dit weekend want vanaf Goslar reden we lange tijd langs drukke wegen over slechte fietspaden en ook door industriegebieden. Daarna werd het beter en na een 70 km was de kop eraf. Frits was inmiddels al groen en geel van ergernis want zijn fiets kraakte dat het verrekte. De fietsenmaker in Keulen was duidelijk niet van het niveau Jan Sevriens. Dat gekraak zouden we nog het hele weekend horen. Het eten en het bier smaakte 's avonds prima en ook dat zou het hele weekend duren.

Vrijdag: Rund um den Brocken

Schitterend fietsweer en genoemde route na een voortreffelijk ontbijtbuffet ingeladen om zo rond half tien te vertrekken. Over zeer goede wegen zou dit een rit worden met veel klimwerk én de beklimming van de hoogste berg van Noord Duitsland; der Brocken. Via het nodige lange klauterwerk kregen we de top van de Brocken al vroeg in beeld, een beetje te vergelijken met de Mont Ventoux, ook met zo'n mast op de top. Maar eerst een pittige klim naar een doodlopend plateau met veel toerisme aldaar en met percentages tot 12 %. Eerst dachten we dat dit de Brocken was maar niet dus. Omgekeerd en verder het dorp in waar we wél de weg naar de Brocken vonden. Het bleek een mooie klim die goed te doen was en niet al te steil. Prima weg en de top was voor iedereen een eitje, maar wé lang en toch een 600 hm afgetikt. Daarna weer terug, lekker in de zon geluncht ergens aan de voet van die berg en dan nog het laatste stuk terug. Daar zaten ook nog de nodige hm in en uiteindelijk een 2500 hm verteerd. En dat moest bij terugkomst nog geëvalueerd worden op een leuk terras in de buurt van het hotel. Afstand 120 km dacht ik.

Zaterdag. Stausee tour. 75 km.

We kozen hiervoor omdat het weer een dipje zou krijgen en omdat het nogal stormachtig was. De route bestond uit een paar lussen in een mooi landschappelijk decor met zoals gezegd een aantal stuwweren, heel mooi allemaal. Het weer was toch nog aardig opgeknapt en na een paar oneindig lange afdalingen reden we plots op een zandweg. Maar wij klommen over de zandweg gestaag door want er kwam maar geen asfalt in zicht. Het kon niet uitblijven en Chris reed dan ook lek. Daarna ging het verder en uiteindelijk kregen we weer vast grond onder de bandjes, asfalt dus. Maar nu kwamen we op een knooppunt van die lussen waar de route uit bestond. Na wat genavigeer van Roger en Jo vonden we de juiste richting en mochten we als dank een paar hele gemene klimmen rijden waarbij de percentages ook weer 12-13% aantikten op de steilste stukken. Bij een bakker nog de nodige calorieën ingeslagen voor het laatste stuk waarbij de route ons wederom het bos wilde insturen over weer een bospad. Hier bedankten we vriendelijk voor en via een omweggetje kwamen we weer terug aan de meet. Het was nog vroeg en na een douche besloten we nog even door de buurt te stropen en belandden we in een Bierstube waar we enkele kloeke pinten soldaat maakten. Daarna terug naar het hotel waar we gelijk konden aanschuiven.

Zondag Harzrunde 116 km.

Frits had plots veel last van zijn rug en besloot niet mee te gaan. Heel jammer want het weer was prachtig. Dik boven de 20 graden, nagenoeg onbewolkt en de route was echt toeristisch. Wij scheerden weer langs de Brocken maar nu via andere wegen en plaatsen en ook langs de Okertalsperre waar we helemaal omheen hebben gefietst op een werkelijk prachtig fietspad, kilometers lang. Bij de Brocken schoven we een Apfelstrudel naar binnen, pal voor het stationnetje waar het stoomtreintje naar de top van de Brocken al rook uitbrekend stond te wachten op de toeristen. Het plaatsje Wernigerode is werkelijk een bezoekje meer dan waard. Heel leuk en gezellig, staat bekend om zijn vele vakwerkhuisen en prachtig stadhuis. Wij belandden op een winkelpromenade en reden stapvoets tussen de mensen door, mocht niet maar ja. God straft onmiddellijk want Jo zag een randje niet in het plaveisel en daar kiepte hij om en lag hij op zijn klitsen midden tussen het volk. Gelukkig niks kapot en ook de fiets niet beschadigd. Hij werd opgeholpen door behulpzame omstanders en daarna weer verder. Na enkel langere klimmen met aangename percentages kregen we voor de tweede keer dit weekend een heel leuk stuk hele goede weg naar

beneden waar we flink naar beneden konden sjeesen. Met name Roger en Jo lieten de bike lopen. De snelheden liepen op tot getallen die met een 8 beginnen, maar geen zijwegen, geen bochten en qua gevaarzetting viel het dus zat mee. Het thuisfront dacht daar overigens heel anders over maar ja, boy will be boys. Daarna moesten we vlak voor de finish nog over een bospad omrijden want er was ergens een ongeluk gebeurd en de politie had de weg geblokkeerd en nee dat was niet op dat stuk weg wat ik net beschreef. Daarna zaten de kilometers er weer op en restte ons nog een laatste terrasbezoek, een lekker diner en dito ontbijt alvorens we weer huiswaarts keerden.

Al met al een zeer geslaagd weekend.

PS De fiets van Frits is bij de fietsendokter Sevriens geweest en het euvel is uiteraard verholpen.

EIFELRIT FRITS VERHEESEN

Tsja, totaal geen aanmeldingen, toch wel apart terwijl altijd de nodige deelnemers te noteren vielen. Frits had weer een pareltje van een route gefabriceerd en alleen Jo was afgereisd met in de auto ook de fiets van Frits die bij de fietsendokter was geweest. Na de regen 's nachts was het flink opgeknapt en het was gewoon zomer. Wij hebben 122 km gereden met 1300 hm langs de Rijn bij Rehmagen, door Ahrweiler, langs burchten en kastelen met mooie lange klimmen en dito afdalingen, kortom wij hebben een prima dag gehad en geen regen gehad. Tor Ahrweiler kregen we nog gezelschap veel een hele knappe blonde jongedame met een racefiets die aardig doortrapte. Frits heeft haar nog een aantal kilometers uit de wind gehouden maar Jo niet, die zat 1e rang achter haar bevallige derriere uit de wind te genieten van het uitsloofwerk van Frits en van het uitzicht vlak vóór hem. Traditioneel werd bij Frits de inwendige mens weer gesterkt en werd ook de vochtbalans weer hersteld. Na een verkwikkende douche was het weer schluss. Frits, bedankt voor de leuke rit.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

ZATERDAG 15 JUNI

Denneberg-Schinnen

De zaterdagmiddag rit, Korte Raar-Dennenberg is door de onderstaande A-rijders verreden: Jeremy Ehlen, Johnny Mols, Erik Dieteren, Frank Jacobs, Paul Sevriens, Michel Smoorenberg, Roger Deckers, Walter ten Boske, Jorrit Cuypers, Mat Peeters en van een rijder weet ik de naam niet. Weet alleen dat hij in Roermond en op een SCAPIN fietst. Volgens mij heb ik ze allemaal!!!!

De groetjes en een fijn weekend

Mat

Volgens mij is de rijder op de Scapin onze vriend Bob Duys. Als dat niet zo is hoor ik graag wie het dan wel was.

Verslag B-groep.

Nadat de A-groep was vertrokken bleven we nog met 9 rijders over. Met de wind enigszins tegen en met Wil en Chris op kop gingen we richting het zuiden. Bij de brug in Berg aan de Maas draaiden Cor en Lambert linksaf. (Misschien lag de snelheid iets te hoog voor hen). De overgebleven rijders zetten hun tocht voort richting Denneberg. Deze werd door iedereen in zijn eigen tempo beklommen en boven werd netjes gewacht. Vervolgens de afdaling van de Biesenberg, hier gingen we linksaf i.p.v. rechtsaf, met gevolg de Kleine Raarberg gemist. Geen nood we reden gewoon weer richting de Watertoren in Schimmert en bij de rotonde zaten we weer op de oorspronkelijke weg. In de afdaling rechtsaf richting Vuilnisberg, beneden aan de Vuilnisberg misten we Jo en Wil. We besloten om weer terug bergop te rijden om te kijken of er iets gebeurd was. En jawel hoor, Jo was op een steen gereden, met als gevolg lek en een spaak kapot.

Vervolgens weer naar beneden en onder aan de voet van de Vuilnisberg had Jo weer lek. Na reparatie reden we richting Beukenberg en aan de voet hiervan had Jo weer lek. Na een grondige

inspectie van de velg bleek dat hier een stukje uit was gebroken, dit was de boosdoener. Na provisorische reparatie met een pleister konden we onze weg weer vervolgen. Via Hillensberg, Isenbruch en Susteren reden we naar huis. Hier aangekomen hadden we 80 km op onze tellers en het was nog een mooie zomerse middag geworden. Ondanks het malheur was het een mooie rit.

MVG

Har van der Vorst.

DONDERDAG 13 JUNI

DOENRADE-HOBBELRADE

Voor de statistieken. De avondetappe, Doenrade-Hobbelrade is verreden door de volgende 11 bikers: Jo Storms, Henry Rours, Erik Dieteren, Jeremy Ehlen, Johnny Mols, Raimond Broere, Chris Hannen, Ralf Bohnen, Michel Smoorenburg, Rogier Deckers en Mat Peeters. Dit rit was 65,4 km en we kwamen thuis met een gemiddelde snelheid van 30,8 km per uur. De rit werd ontsierd door een valpartij aan het begin van Hobbelrade. Ralf Bohnen was het slachtoffer.

Mat

Alternatieve route 10 juni

Een mooie route naar de Voerstreek stond op het programma, echter weinig animo voor deze rit gezien het aantal deelnemers welgeteld twee, Sef en Wil. De programmamakers moeten zich maar eens beraden, of deze rit in het drukke pinksterweekend nog wel past, maar dat even terzijde. Sef, die eigenlijk een familie-fietsuitstapje op het programma had staan, besloot om daar alsnog aan deel te nemen, hij had dan nog ca. anderhalf uur tijd voor een aangepast ritje te rijden, zo gezegd, zo gedaan. Sef had een rit richting Millen en verder door voor Wil onbekende weggetjes over de Selfkant in gedachten. Hier en daar kruisten we voor Wil herkenbare wegen, maar het bleef voor hem een speurtocht. Op een gegeven moment moesten we door een weiland, omdat een omgewaaide boom de doorgang versperde en waar een peloton Belgische dames een pauze hielden. En even later door een landweg omdat de doorgaande weg afgezet was. Vervolgens door een woonerf via een voetpad weer op de openbare weg, het bleef spannend, maar Sef weet schijnbaar overal de weg. Uiteindelijk kwamen we langs Waldeslust in Posterholt waar we langs het vakantiepark naar Putbroek reden. We waren inmiddels 2,5 uur aan het rijden, maar Sef had inmiddels zijn agenda aangepast en hij had besloten om zijn familie achterna te fietsen. Op de T-splitsing in Putbroek scheidden onze wegen en reed Sef huiswaarts (80 km). Sef, bedankt voor de mooie route, ondergetekende is op binnendoorwegen geweest waar hij het bestaan niet eens van wist.

Wil plakte er nog wat km's aan en reed via Montfort, St. Odiliënberg over het bosfietspad naar Linne en via de Linnerweerd, Heel, Pol, Wesseem naar huis (100 km). Evengoed een lekker tochtje, alleen jammer dat de rit naar de Voerstreek niet doorging,

Wil van Montfort

ZATERDAG 8 JUNI

CODE ORANJE

Ook voor vandaag was het weer code oranje. Een stevige wind en de verwachting was dat het niet droog zou blijven. Verschillende mensen waren op trainingsstage, dus er zullen hoogst waarschijnlijk weinig mensen zijn geweest die het vandaag hebben aangedurfd. Als er mensen gefietst hebben, graag een berichtje naar John. johnvergoossen@ziggo.nl

DONDERDAG 6 JUNI

LEIFAHRT

Omdat er dit weekend verschillende opties waren, Harz, Tienen, Alp "D Huzes, waren er vanavond geen mensen aanwezig die normaal de presentielijst noteerden. Natuurlijk zullen er zeker mensen zijn geweest die om half zeven op het Hingen waren. Graag een verslagje van de rit, liefst met een lijstje van de deelnemers.

DONDERDAG 6 JUNI

SLINGERBERG in plaats van LEIFAHRT

Vandaag heerlijk fietsweer. Weinig wind, lekker temperatuurtje met een zonnetje erbij. Ondergetekende begeeft zich richting café het Hingen. Tot zijn verbazing stond er maar 1 racefiets, met op het eerste oog niemand erbij. Het bleek de fiets van Jeremy Ehlen die achter de staantafel stond. Gelukkig kwam er nog versterking in de vorm van Jo Storms, Johnny Mols en Chris Hannen. Maar toch erg weinig volk voor een mooie fietsavond, maar we begrepen al dat verschillende vaste deelnemers in het Harz en Alp d'huzes reden vandaag. Niemand van de bekende wegkapiteins was aanwezig. Dus besloten we te starten met tegenwind richting het zuiden te fietsen omdat we de route van het routeboek niet kenden. Via Aasterberg, Roosteren, Obbicht, Urmond en Geulle. In het begin zelfs kop over kop gefietst. Maar vervolgens waren Johnny en Jeremy die sterkste mannen die het kopwerk deden met ondergetekende die ook af en toe een duit in het zakje deed. Bij Geulle de Slingerberg op. Bovenop de Slingerberg werd netjes gewacht tot we weer met 5 man waren en besloten we om via Catsop en Stein weer dezelfde route terug te fietsen. Bij Urmond besloten we rechtsaf via de brug het kanaal over te steken, echter raakten we hier Chris kwijt. Met de andere vier zijn we teruggefietst naar de brug maar Chris was helaas nergens te bekennen. Vervolgens besloten we weer langs het kanaal dezelfde route richting het Hingen te fietsen. Hier ging af en toe de gaskraan flink open, lange stukken boven de 40 per uur. Bij Roosteren was iedereen uitgeraasd en werd het laatste stuk weer in een gemoedelijk donderdagavond tempo afgelegd. Al met al 65km op de teller met een gemiddelde boven de 32 per uur.

Groet,

Jorrit Cuypers

ZONDAG 2 JUNI BANHOLT REIJMERSTOK INGBERGRUB

Volle bak deze zondagmorgen. Welgeteld drie deelnemers, Michel, Raymond en Jo V die zichzelf toch maar uit bed had laten rollen ondanks dat de beentjes nog allesbehalve fris en uitgerust aanvoelden. Rustig aan vertrokken we omdat Jo aangaf dat hij zich anders weer helemaal op een hoop zou fietsen. Daarbij was het warme weer ook een factor van belang. De twee Milaan- San Remo - gangers traiden vooraan nog wat belangrijke kilometers voor komend weekend en Jo kon zo op de bagagedrager wat sparen. De rit ging wel goed maar als de weg omhoog liep, liepen ook de benen van Jo vol en moest hij de twee laten gaan. Dat was dus het verdict van vandaag maar desondanks schoten we toch goed op. Naarmate we Zuidwaarts reden kwamen we steeds meer wielergroepjes en eenlingen tegen, kennelijk vonden zij het niet te warm. Echter, later in Gulpen en verder, zagen we er ook steeds meer langs de kant staan met koelingsproblemen. Bij dit weer is doseren ook een groot goed, zo bleek maar weer. Na de Ingbergrub kregen we de wind eindelijk mee en schoot het flink op. Even voor enen waren we weer terug met dank aan Michel en Raymond. Nog even een heerlijk koele Radler 0.0 met ijs genuttigd en daarmee was dit vierluik ook weer geschiedenis.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

ZATERDAG 1 JUNI MIDDAGEDITIE

Zoals de scribent hieronder al aankondigde volgt hier het relaas van De Razende Reporter. De middagdeelnemers vormden één groep omdat dit de juiste keuze was met toch wel een beperkt aantal deelnemers. Math en Jo V traptten af en via de Doort ging het naar Dieteren enz. Jo V bespeurde nog de naweeën van zijn Eifelrit van vrijdag met Fred, hele leuke tocht overigens, echt een aanrader. Maar

de rit ging erg hard en de rit zorgde voor veel optrekken en weer afremmen door bebouwde kommen die we doorklieften. Jo had al eens gevraagd om een beetje te dimmen maar hij hing er toch wat verloren bij achterin. Vlak voor de Putterberg reed Sef gelukkig lek, kon deze of gene effe rusten. Eenmaal onderweg trok Jo Storms in de afzink naar Schinnen in de remmen. De rest sloeg ondertussen rustig linksaf bij de vakgarage aldaar richting Oirsbeek. Maar Jo bleef weg. Henri, Eric en Jo V waren teruggedreden maar keerden zonder de verloren zoon terug. Maar de rest van het grupetto was toch doorgereden en waren in geen velden of wegen te bespeuren. Wij zijn toen ook maar doorgereden en via Amstenrade naar Merkelbeek om richting 7 heuvelenweg te koersen. In Merkelbeek lag de weg open en onze frontrijders sloegen linksaf en ff verder weer rechts, maar desgevraagd kennelijk zonder plan. We besloten deze kl.. rit maar te laten voor wat het was en draaiden de draadezels richting het Hingen. Een deelnemer wist in Schinveld nog een "leuk" weggetje door de Schinveldse bossen. Waarschijnlijk rijdt hij dan op een geveerde mountainbike want die single track lag er slecht bij en we knalden regelmatig door flinke gaten in het asfalt met een gevloek en getier tot gevolg. We reden dus daarna door Stahe en Gangelt. Richting Mindergangelt rijden we vaak bij die rotonde omhoog richting Hastenrath, Wehrhagen en zo richting Saefelen. Jo lag weer eens een 50 a 100 meter achter en sloeg automatisch rechtsaf richting Hastenrath dus. Toen hij weer eens voor zich keek zag hij niemand meer. Hij keek achterom en zag de rest weer via Mindergangelt richting Schinveld rijden. Jo besloot om maar door te rijden want weer terug in Schinveld, dat was helemaal niks. Eenmaal aan de boerenbond in Peij zag hij één deelnemer uit Maasbracht ook net de weg oversteken. Zij waren via het fietspad langs de Neutrale weg gereden. Snel naar huis want vandaag was het helemaal niks, bah.

A Vous Hiversoem

De Razende Reporter
ZATERDAG 1 JUNI

MAASTRICHT-VALKENBURG

Vandaag was er dan de derde dag van het Hemelvaartsvierluik. Na een redelijke bezetting op Hemelvaartsdag, een zeer magere deelname aan de tweede dag, was het vandaag, met de rit Maastricht-Valkenburg, toch weer een mooie opkomst. 13 rijders meldden zich om 9 uur op het Hingen. Omdat enkelen weer om 12 uur thuis wilden zijn kozen deze rijders ervoor om tot Maastricht mee te rijden. Net zoals op donderdag werd er ook vandaag weer heel netjes gereden. Op de kopplaatsen weer Leon, steeds wisselend vergezeld door verschillende andere Suisters. Het weer was heerlijk, een lekker zonnetje en de zuidenwind was gelukkig niet al te sterk. Via de Graetheide ging het naar Berg a.d. Maas en toen in Geulle a.d. Maas het nieuwe fietspad op. Een geweldig geheel vrijliggend pad, dwars door een mooi natuurgebied. Een genot om te fietsen. Heel mooi aangelegd door onze medesuister Koos. Prima gedaan, Koos. In lteren kwamen we weer op de bekende weg en toen via Borgharen naar Maastricht. Een enkeling vond het zo geweldig fietsen dat ze zelfs hier rechtdoor wilden. Of ze nog richting Luik wilden, wie weet. Maar met John erbij wordt iedereen meteen tot de orde geroepen en dus vervolgden we de gebruikelijke weg. Achter Maastricht werd de groep gesplitst. De hoofdgroep ging op weg naar de Bemelerberg en John, John, Nicole en Hub kozen ervoor om de terugreis eerder te beginnen. Via de Kruisberg werd er richting Catsop gereden. Op de Kruisberg gaf Nicole nog eventjes een lesje klimmen aan Hub en John V. Ze zette deze twee oudjes op een behoorlijke afstand. Klasse van deze dame. Met de wind in de rug schoot het lekker op en in Stein werd weer de Maas opgezocht. Vader en dochter bepaalden het tempo en met een lekker gangetje werden de kilometers weggewerkt. Zo bereikten we, precies volgens de planning, eventjes voor twaalf uur alweer de Col du Canal. Hier namen we afscheid van John met een kleine 85 km. op de klok kunnen we spreken van weer een geslaagde rit. Het Fluitend Hert was 's middags nog net op tijd om de presentielijst op te nemen van de middaggroep. Enkele mensen die de ochtendrit helemaal hadden gereden zaten nog even na te kaarten op het terras en van hen hoorden we dat ook deze groep er een mooie rit van hadden gemaakt. Voor de middagrit stond er ook een mooie delegatie klaar voor het ritje Merkelbeek. Op zondag hoorden we echter van Jo dat het hierbij weer eens fout was gegaan. Het schijnt toch moeilijk te zijn om de groep bij elkaar te houden. Maar het relaas van de razende reporter zullen we nog wel zien verschijnen, evenals het verslag van de zondagrit, waar ook maar 3 rijders aan het vertrek stonden.

VRIJDAG 31 MEI

HELDEN-ECHEL-STEVENSWEERT

3 ridders aan de start, Frank Thoolen, Jeffrey Derenet en Wil van Montfort. Chris Ruyters cirkelde rond de startplaats maar sloot niet aan, zodat we met z'n drieën om 9 uur vertrokken. Met de wind in de rug werd lekker doorgereden en via het routeboek bereikten we probleemloos Helden en ook Egchel, maar daarna waren we het spoor bijster. Tenslotte zijn we via Panningen, Meijel, Heibloem, toch via Caluna naar Heythuysen gereden. Vanaf hier zijn we een alternatieve route via Horn gereden om toch aan de kilometers te komen. In Maasbracht aan de sluis draaide Jeffrey af richting Stevensweert omdat hij in de middag nog een zuidelijke route ging rijden. Frank en Wil reden door naar Echt-Hingen waarna Wil via Montfort naar huis reed.

Conclusie, een mooie tocht 100 km op het klokje met een mooi gemiddelde.

Wil van Montfort.

DONDERDAG 30 MEI

HEMELVAARTSDAG

BEDEVAARTRIT WITTEM

Aanvulling op dondermorgenrit naar Wittem.

Nadat we afscheid hadden genomen van John en John reden we richting Zonneberg, deze bult werd door iedereen op zijn eigen tempo beklommen en boven werd netjes op iedereen gewacht. Vervolgens richting Sibbergrub welke snel werd afgedaald, beneden rechtsaf richting Wittem. Toen naar Partij en rechtsaf de Gulpenerberg op. (wat een pokkending). Toen iedereen boven was volgde de afdaling naar Gulpen en daarna rechtsaf terug naar Wittem. Bij de Gerarduskapel werden de kaarsen aangestoken, daarna hebben we bij de burens een kop koffie gedronken en een stuk vlaai genuttigd. Net toen we wilden vertrekken kwam Roger Deckers aangereden, hij was de fietsers van TWC Echt kwijtgeraakt. Hij besloot om de rest van de route met ons mee te rijden. We begonnen met de beklimming van de Mingersberg, dit valt niet mee na een stuk vlaai met slagroom. Van hier uit reden we richting Zandberg in Hoensbroek naar Amstenrade en Bingelrade. Vervolgens via Jabeek, Saeffelen, Waldfeucht, Breuchelchen naar Montfort. Hier namen we afscheid van Tjeu en Piet. De rest reed door naar het Hingen. Hier aangekomen hadden we 115 km op onze tellers.

Ondanks het minder goede weer was het toch weer een mooie tocht, Piet bedankt hiervoor.

Har van der Vorst.

Na het geweldige weer van woensdag was het deze morgen een stuk minder. Even na 8 uur viel er zelfs een beetje regen wat hoogstwaarschijnlijk verschillende bedevaartgangers deed besluiten om thuis te blijven. Een verkeerde keuze bleek later, maar achteraf praten is altijd gemakkelijk. Om kwart voor negen stonden toch 14 ridders klaar. Annie gaf duidelijk aan dat het niet de bedoeling was om in een groep te rijden want anders zou het tempo toch weer de hoogte in worden gestuwd. Dus er vertrok, na eventjes de route te hebben doorgenomen, een kleine A-groep. Even later vertrok de rest, 8 man sterk, voor hun rit. Het tempo was vandaag werkelijk uit de kunst. Met Leon en Har op kop ging het zo dat iedereen met twee vingers in de neus kon volgen. En zo hoort het dus ook, zeker met zo'n pittige rit in het verschiep. Aan kop werd er geregeld gewisseld, al hield Leon natuurlijk stug vol op de eerste rij. Om beurten werd hij vergezeld door steeds andere kopmannen. Zo zagen we Chris, John v. Heuvel, Piet, Tjeu en Annie om beurten netjes hun gedeelte van het kopwerk verrichten. Allen het Fluitend Hert hield zich gedeisd, maar we zijn niet anders gewend. Op de beklimmingen van de

Slingerberg en de Schiefersberg werd er natuurlijk eventjes doorgetrokken maar boven werd netjes gewacht. Boven op de Schiefersberg werd John zelfs eventjes de kop opgedrongen, maar dit duurde natuurlijk niet lang. Na de afdaling van de Kruisberg werd er een C-groep geformeerd want John Vergoossen en John v.d. Heuvel wilden alle twee eerder thuis zijn i.v.m. communiefeesten. Dus de twee Johnnies draaiden af richting Meerssen en ze vervolgden hun weg via Ulestraten, Schimmert en de Vuilnisberg. Lekker naast elkaar fietsend en kletsend werden de kilometers onder de smalle wietjes weggedraaid. En zo kwamen deze mannen na 3 uur weer terug op het Hingen. Lekker gefietst, toch weer 80 km. op de teller en mooi op tijd thuis. En ze spraken meteen af om dit zaterdag ook zo te doen. Want ook dan moesten ze eerder thuis zijn en ze zullen dan ook eerder afdraaien om alweer rond 12 uur thuis te zijn. Dus als er mensen zijn die er ook zo over denken kunnen ze mooi aansluiten bij dit groepje. Hoe het de anderen is vergaan op deze bedevaartsrit zullen we nog wel horen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 25 MEI

MEINWEG-MERBECK-WALDFEUCHT

Voor de derde keer ging het richting Merbeck. Of er daarom wat minder deelnemers waren of omdat verschillende mensen naar Luxemburg waren voor de Jean Nelissen Classic, wie weet. Met 20 deelnemers was er toch evengoed een behoorlijk startveld. Een kleine "B-groep" ging klokslag half twee op stap. De "grote mannen" moesten nog even overleggen maar even later werd hier ook het startschot gegeven. Bij het Kranenbroek werd de rangorde weer hersteld en ging de A-groep rustig voorbij. Met 5 rijders sterk werd het een heerlijk ritje voor de "langzamere" rijders. Leon Renet, die 's morgens al in zijn eentje 100 km. had gereden met natuurlijk heel veel hoogtemeters, nam plaats op de eerste rij, met naast hem Annie. Deze twee hielden er een lekker tempo op na en zo ging het voorspoedig richting Meinweg. Natuurlijk waren we hier Leon snel kwijt en ook Ton Stakenborg gaf zijn ros flink de sporen. Annie, Geert en John bleven netjes bij elkaar en zo werd er boven gehegroepeerd. Nu nam Ton de plaats in van Annie maar het tempo bleef zoals het was. De bekende weg werd gevolgd en probleemloos bereikten we zo Waldfeucht. Geert deed onder tussen ook een duit in het zakje zodat alleen John vandaag geen kopwerk heeft gedaan. Maar dat is voor de Suisters helemaal niets nieuws, we zijn dit nu eenmaal van hem gewend. We kregen nog eventjes een rondleiding door het oude vestingstadje Waldfeucht door onze gids Geert en hierna werd de grote weg richting Saeffelen genomen. Bij Illbrink was er nog bijna een aanrijding met een busje maar gelukkig liep het goed af. En zo kwamen we met alweer 80 mooie kilometers na 3 uur terug op het Hingen. Leon en John gingen nog eventjes kijken wat de mannen van de A-groep te vertellen hadden. Omdat Jo jarig was geweest werd er hierop nog eentje gedronken. Nogmaals proficiat, Jo. Van de "grote" mannen hoorden we dat het hier ook prima was verlopen. En nu op naar de volgende klassieker, de Bedevaart naar Wittem. Hopelijk is het weer komende donderdag zodanig dat we met een flinke groep deze prachtige rit onder aanvoering van Piet Clout kunnen maken.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 23 MEI

Van de rit naar Stammenhof is bekend dat er minstens 4 rijders waren. Van 4 personen weten we tenminste de namen. Jo Vergoossen, Fred Stoffels, Roger Deckers en Chris Hannen zijn bij de redactie bekend. Natuurlijk zijn er meer deelnemers geweest. Graag een verslagje met de namen zodat we dit kunnen opnemen in de tabellen.

Niet meerijden en dan nog de redactie achter de vodden zitten, het moet niet veel gekker worden. Naast bovengenoemde personen waren present: Math, Jeremy, Stan, Johnnie Mols, Raymond, Bert Knops dacht ik (woont op het Hingen en is 2x mee geweest), Ralf, Eric en Roy. Na het malheur van Roger Dohmen besproken te hebben zijn we als één groep vertrokken en ook weer aangekomen. De route was bekend en pech hebben we niet gehad. Wel even achter Roosteren vol in de ankers omdat

een thuiszorgmevrouw in haar haast om een van haar vele patiënten die avond te verzorgen, met haar auto het fietspad volledig blokkeerde; die had ons he-le-maal niet gezien, en ze was ook nog boos op ons, compleet gestrest en niet te benijden denk ik zo. We hadden een redelijk fors tempo te pakken met al die grote kanonnen aan boord. Maar het was goed te doen. De oude Adsteeg en later de Stammenhof gingen ook goed. De rest van de rit ging ook prima maar wel redelijk hard maar vooraan voelden ze de trappers kennelijk niet. Eenmaal terug pakten Fred, Roy, Jo En Bert nog een drankje bij Nicole en daarmee was het schluss.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 18 MEI

SWALMEN

Voor vandaag stond er een vlakke rit op het programma. De rit naar Swalmen, door de Pensionado's al verschillende keren gereden dit jaar. Het weer was om half twee nog prima, ook al werd er regen voorspeld later in de middag. Maar liefst 30 deelnemers voor dit leuke tripje. Hierbij weer enkele "nieuwe" rijders. Erik Boumans, die het vorig jaar ook al heeft meegereden, Jo Scholten en Har Fijen, die al verschillende keren met de Pensionado's mee hebben gereden en Bert Knops van het Hingen. Dit is dus de Bert waarvan we de achternaam niet wisten die een paar weken geleden op een donderdagavond heeft meegereden. Natuurlijk werd de groep weer netjes in tweeën gedeeld en de snelle mannen vertrokken klokslag half twee. Even later ging de tweede groep op pad. Onder aanvoering van Leon Renet en Har v.d. Vorst werd er een lekker tempo aangehouden. Iedereen kon goed volgen en zo vlogen de kilometers onder de wielen door. Probleemloos werd de route gevolgd en in een vloek waren we op het lange fietspad richting Brügggen. Maar liefst 5 km. rechtuit. Netjes achter elkaar vanwege de tegenliggers schoot het evengoed lekker op. In Overhetfelt gingen we de binnenwegen opzoeken. Har en Har weten hier intussen prima de weg en via Niederkrüchten konden we vandaag wel de weg naar Lousberg nemen. De lucht begon intussen te betrekken en iedereen vreesde voor een nat pak. Maar de weergoden waren ons gunstig gezind en via de bekende weg door het Birgeler Wald en Steinkirchen ging het zuidwaarts. Chris Ruyten had intussen Har op de eerste rij afgelost maar Leon wist vandaag van geen wijken. Het tempo bleef steeds zodanig dat we lekker opschoten maar geen enkele keer hoefde er ingegrepen te worden omdat het te hard zou gaan. En zo is het lekker fietsen. Iedereen tevreden en 85 mooie kilometers kunnen rijden. En zo kwamen we toch nog droog aan op het Hingen waar enkele A-mensen op het terras zaten. Leon ging ook nog eventjes buurten maar de rest reed door, bang dat ze waren voor de regen. En nadat de fiets in de garage was gezet begon het dus inderdaad te regenen. Of iedereen nog droog thuis is gekomen is maar te hopen maar de mensen op het terras zullen toch wel naar binnen gevluucht zijn.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 16 MEI

WASSENBERG-ILLBRINK

Een heerlijk weertje, dus weer veel volk. 15 rijders tekenden de presentielijst voor de avondrit. Omdat er 's middags ook al een groep van 10 rijders was geweest, hoofdzakelijk de B-rijders, was de spoeling voor deze categorie vanavond weer erg dun. Maar 1 B-rijder was aanwezig, en dat was zoals gewoonlijk het Fluitend Hert. Maar eerst moesten we enkele rijders van Suist toch feliciteren. Want een delegatie vanuit Susteren, te weten Roger Dohmen, Mat Peeters, Henry Rours en Jeremy Ehlen hadden de tijdrit in Stein glansrijk gewonnen. Van harte proficiat, heren. Zo zie je maar weer dat er bij Suist toch wel klasbakken rijden. En deze heren kunnen wel heel hard rijden, maar het zijn ook nog heel sociale rijders die steeds alles in het werk stellen om de groep bij elkaar te houden. Houden zo, dan blijft het goed gaan. Nadat we eventjes overleg hadden over de te volgen route werd om half zeven het vertreksein gegeven. De A-groep, 14 man sterk, ging op pad. En even later vertrok de B-

groep, 1 rijder sterk, voor het ritje van 60 km. Omdat John het alleen rijden ondertussen wel al gewend is was dit vanavond ook weer helemaal geen probleem. Als je allen bent heb je dus ook geen last van anderen. Het gaat niet te langzaam, het gaat niet te snel, er is geen discussie over de te volgen route, dus een heleboel voordelen. Zo maakte hij er in zijn uppie een fikse tijdrif van. De route was bekend, zelfs Eulenbusch werd aangedaan, en zo kwam hij aan in Saeffelen. Omdat zijn klokje aangaf dat er toch te weinig kilometers gereden zouden worden werd er een lusje aangeknoopt. Via Isenbrook werd de route verlegd en zo kwam het Fluitend Hert toch ruim aan zijn 60 km. Alweer heerlijk gefietst, van niemand last gehad en evengoed lekker moe, wat wil een mens nog meer.

De Eenzame Fietser

ZATERDAG 11 MEI ADSTEEG SIBBERGRUB KLEVERBERG

Zoals te verwachten was het behoorlijk druk aan het vertrek. John deed de administratie en de A groep kon weg. Het was een grote groep ondanks dat enkele vaste deelnemers besloten om met een tweede groep te vertrekken. Deze groep vertrok ook, samen met een verstopte C groep. Met een lekker tempo ging het met de wind in de rug naar het Zuiden. Op de Col de Canal raapten van Tjeu van Pol op die de A groep al had laten gaan. Even later gebeurde hetzelfde met Harald. Nog een stuk verder raapten we ook Ton Ramakers op en nog een stuk verder zelfs Roger Deckers. De A groep had dus besloten om niet op of om te kijken en gewoon door te stomen. Moeten ze vooral doen, iedereen mag zijn zaterdagmiddag invullen zoals hij wil. Maar dat is niet de manier van fietsen zoals SUIST dat doet; hard rijden mag, maar wél iedereen aan boord houden of andere afspraken maken. Op de redactie vernamen ze dat er op sommige stukken snelheden van bijna 50 km/uur gereden werd door de A groep, dat is toch niet normaal. Ga dan in godsnaam meedoen aan wedstrijden als je zo goed bent, maar dat terzijde. Ons inmiddels aardig gegroeid groepje reed vrolijk verder maar een paar waren toch niet in erg goede doen want ondanks dat het niet eens erg hard ging, en ook nog met de wind in de rug, was dit toch voor sommigen teveel van het goede. Jo stelde voor om dan toch maar te splitsen. Of die boodschap achter onmiddellijk is ontvangen weet ik niet maar ik denk dat dit toch de beste keuze was voor iedereen. Zo kan iedereen in een tempo rijden wat bij hem of haar past. Piet en Annie en ook Tjeu besloten bij ons aan te sluiten en zo waren toch drie groepen geformeerd. In het vervolg misschien beter om dat maar gelijk bij de start te doen. Via de Kleversberg kwamen we in Valkenburg en de Sibbergrub werd natuurlijk door iedereen bedwongen. Na de hergroepering zeilden we lekker omlaag via de Daalhemmerweg. we probeerden via het Ravensbos te rijden maar de weg was nog steeds dicht. Via de weg parallel aan het spoor reden we het venijnige klimmetje over het bruggetje, de Stoepert geloof ik op. Dan kom je weer aan het kapelletje bij Ravensbos uit. Daarna de route gevolgd, dus Vuilnisberg en Beukenberg, Hillenberg omlaag en dan via Süsterseel naar Höngen. Daar niet langs Stein maar rechtdoor langs het bejaardenhuis over een leuke weg waarna we uiteindelijk in Havert uitkwamen. Via Isenbruch en Susteren reden we terug maar Harald had nog twee keer lek. Met hulp van o.a Piet en Jo werd dat opgelost. Piet doneerde nog een binnenbandje omdat Harald niet genoeg binnenbandjes had bijgestoken. En zo kwamen we weer aan de finish en hadden we lekker gefietst.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

SIBBE-KLEVERSBERG

Eindelijk weer eens wat beter weer, en meteen weer volle bak op het Hingen. Maar liefst 30 rijders waren om half twee present. Natuurlijk werd er in twee groepen gereden. Klokslag half twee vertrok een grote, snelle groep. En dat het hard ging was meteen wel duidelijk. Want verschillende rijders die dachten dat het wel mee zou vallen besloten wijselijk om zich meteen terug te laten zakken naar de B-groep. Daardoor was dit vandaag weer de grootste groep. De "mindere goden", die normaal een C-groep zouden gaan vormen, konden vandaag in het begin zelfs goed meekomen. Dit kwam ook omdat de kopmannen, Wil en Jo, het tempo zodanig in de hand hielden dat ook John nog goed kon volgen. Maar toen de heuvels in zicht kwamen met als eerste de Adsteeg besloot John toch om de groep te

laten gaan want het moet niet de bedoeling zijn dat een grote B-groep zich steeds moet aanpassen aan enkele "langzamere" rijders. Tijdens de beklimming van deze Adsteeg zag John opeens Geert staan die een plaspauze had ingelast. Dit was waarschijnlijk niet opgemerkt door de rest want er was verder niemand meer te zien. Samen vormden ze dus de C-groep en in een lekker tempo reden ze richting Valkenburg. Boven aan de weg naar Ravensbosch zagen ze opeens Cor staan die de grote groep ook had laten gaan. Dus de C-groep bestond nu uit 3 man. Mooi samenwerkend werden de kilometers afgelegd. Boven op de klimmetjes werd netjes gewacht en zo konden we de kilometers goed verteren. Met dik 85 km. op de klok kwamen we dan ook rond 5 uur weer terug op het Hingen. Hoe het de rest van de rijders is vergaan zullen we nog wel horen.

Het Fluitend Hert

P.S.

Uit het verslag van de Razende Reporter valt heel duidelijk op te maken dat het verstandig is om meteen op het Hingen, als er zoveel deelnemers zijn, de verdeling in 3 groepen te maken. Hopelijk kunnen we dit komende zaterdag, als de rit naar Swalmen op het programma staat, eens in de praktijk brengen.

John

DONDERDAG 9 MEI

KIEVELBERG-OIRSBEEK

Voor de avondetappe op 9 mei 2019 stonden klaar: Tom Marcelis, Johnny Mols, Fred Stoffels, Jo Storms, Roger Dohmen en Mat Peeters. Gelet op de voorspellingen en de donkere wolken hebben we er een fantasieroute van gemaakt, dus niet te ver weg van huis. Toch zijn we in Maria Hoop café De Bollenberg ingevlucht, onweer en heel veel regen. Tom Marcellis is doorgefietst. Gelukkig had Roger Dohmen een geheim tasje waar een paar eurootjes inzaten en hij heeft ons getrakteerd op een lekkere cappuccino, dank je wel Roger. Na ongeveer een half uurtje stopte het met heel hard regenen en zijn we vertrokken voor het laatste stukje huiswaarts. Toen we Echt naderden was het weer helemaal droog en het is maar water. We hebben 42 km gefietst.

Groetjes Mat

ZONDAG 5 MEI

REMERSDAEL

Stan dus, Henk en Ivo Swillens, Frank, Bob, Har v/d Vorst en Jo V waren de Suisters van dienst hedenochtend op deze bevrijdingsdag. Het was behoorlijk fris en de buienactiviteit voor vandaag was weer behoorlijk groot. Dus de kans op een nat pak was wederom aanwezig. Vol goede moed en met de wind tamelijk in de rug gingen we op weg. Bob en Jo beten het spits af, de laatste met nog een beetje zware benen van zaterdag maar met een beetje gezond verstand kom je al een heel eind; als het goed is zelfs tot Remersdael en terug. Na Susteren kwam Frank aflossen maar Bob bleef onverstoort doormalen. Jo liet af en toe een beetje lopen, en vooraan ging het dan een tandje minder waardoor we allemaal op reserve de kilometers oprapten. Via Spaubeek omhoog naar Schimmert, waar we al eens konden voelen hoe het klimmen ging. Dat verteerden we allemaal goed en dat gaf nog wat extra moraal. Het bleef trouwens ook weer droog en daar treurde ook natuurlijk niemand om. Met de warme kleren die we aanhadden was het eigenlijk prima weer om te fietsen. De lucht kwam rechtstreeks van de Noordpool en was zeer schoon en dus erg gezond. We verloren ook niet teveel energie omdat we ook niet buitensporig transpireerden. En na deze overpeinzingen waren we al in Valkenburg. Bob wilde rechtsaf na de afdaling van de Kleversberg naar de Cauberg maar die stond niet op het program; weer niet in het roadbook gekeken kennelijk. Met een gangetje van zo rond de 30 kachelden we even later door Mechelen en Gulpen. Nu begon het stilletjes wat zwaarder te

worden, zo richting Kuttingen. Na kasteel Beusdael de bekende klim en dan naar Sinnich en dan de klim naar Hagelstein. Via de grote weg terug naar de Planck bolde het goed maar een zeer dreigende lucht kwam daar opzetten. Omdat we linksaf bogen en even later zelfs echt linksaf moesten wegens wegwerkzaamheden, besloten we via Banholt en Bruisterbos naar Margraten te rijden. We kregen een paar druppeltjes te verwerken maar daarna kwam de zon zelfs weer tevoorschijn; echt geluk gehad. Via Margraten en Klein Welsden via de Bemelerberg de Molenweg op en zo richting school en kantoor. Stan besloot zich vooraan nadrukkelijk met de debatten te gaan bemoeien, samen met Bob, die vandaag door de boter trapte. Omdat ze ook nog hulp kregen van Ivo en Frank, ging het erg rap. We passeerden bij Bunde een groep uit Stevensweert, met daarin ook enkele dames die erg goed reden. Zij kwamen van Val Dieu en hadden nog meer kilometers op de teller dan wij. Zij pikten aan en zo denderde deze grote groep huiswaarts. Ergens bij Obbicht hebben ze ons laten gaan en het laatste stuk van de route kon ons ook niet meer verontrusten. Het was niet zo dat we niet moe waren maar we roken de stal en dat gaf ons nog een extra zetje. Boven op de Col de Canal reed Bob rechtdoor, Stan had al gedag gezegd in Roosteren en nadat de familie Swillens was afgedraaid reden Frank, Har en Jo naar de bakermat van Suist; het Hingen. Omdat Frank het Hoogveld opdraaide besloot Jo met Har gelijk huiswaarts te gaan. Zo op het oog was de café trouwens ook niet geopend. En zo kwam het dat we al om half twee ongeveer weer terug waren met 120 km op de teller en dik 28 gemiddeld. Toch niet slecht dacht ik zo.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 4-5-2019 MECHELSE HEI

Het zal niemand ontgaan zijn dat de winter is teruggekeerd, althans zo lijkt het. Meng dat ingrediënt met talloze winterse buien en je hebt een recept waarbij er niet veel gefietst wordt. En dus waren ze maar met drieën, Frank, Ralf en Jo V. John en Nicole waren met de Suistmobiel gekomen en stonden ons in burgerkledij meelijwekkend aan te kijken. Maar we hadden in elk geval een uitzwaaicomité. Het zonnetje scheen zelfs spottend op onze ruggen, ons alvast op aan het warmen voor enkele ijskoude douches. Met windmee ging het gezwind richting Roosteren. Daar kregen we gezelschap van Roger Dohmen die zich nog even aan het finetunen was voor een ploegentijdrit morgen, samen met Henri, Math en Jeremy. Toen hij op kop kwam was de beer los; boven de 40 km/uur. Jo reed zich hiermee eerst op een hoop en liet daarna toch maar lopen want waar moest dat eindigen. Roger wilde nog wat testen voor morgen was zijn repliek en hij excuseerde zich voor zijn doldrieste actie. Maar allemaal prima, iedereen doet maar, maakt bij Suist niemand wat uit. In geval van nood wordt gewoon een ander scenario uit de kast gehaald. Maar dat hoefde niet vandaag want de koers viel weer in een plooi en nadat Roger in Stein afdraaide waren ze weer met drie. De route was bij niemand bekend maar Jo herinnerde zich dat hij op zijn Garmin een route had staan die ook langs Niel bij As kwam. Dus die even opgestart en voila, de route was plots appeltje eitje. Via de brug naar Maasmechelen waar we weer langs de tank kwamen die helaas in de oorlog voor dodelijke slachtoffers heeft gezorgd. Als je er langs komt moet je maar eens stoppen want hoe die soldaten kwamen te overlijden is toch wel een opmerkelijk verhaal wat je aldaar kunt lezen. Enfin, Frank en Ralf hielden er flink de sokken in ondanks dat we nu windtegen hadden. Het hele stuk door de Mechelse Hei was het werken geblazen en Jo hield zich knap schuil achter de ruggen van die twee; ook een knappe prestatie. Via het achterland van Niel bij As en Neeroeteren, Opoeteren of hoe het allemaal mag heten daar, slingerden we door prachtige natuurlandschappen terug naar Maaseik. Je vraagt je misschien af hoe vaak we inmiddels nat waren geworden. Het antwoord daarop is nul keren. Werkelijk waar, we bleven tussen de buien door laveren en de zon bleef een groot deel van de tocht gewoon onze ruggen verwarmen. Via Rekem naar Reselt en via Heppeneert naar Maaseik, Roosteren en Echt. Tussen Roosteren en Echt kregen we dan toch wat regen te verwerken. Maar dat was het staartje van een bui die gelukkig net alweer voorbij was getrokken. De nattigheid kwam van onderop, want de weg was wél kletsnat. Maar we waren al bij de col de Canal en de koffie wenkt al vanaf de uitspanning bij Nicole. Ralf stuurde naar de Laak maar Jo en Frank trakteerden zichzelf op een kopje koffie, warme chocomel en nog wat kouds voor de dorst. Daarna snel naar huis om onze zegeningen te tellen want die waren talrijk vandaag. Niet nat geworden met dat weer, werkelijk een mirakel.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 2 MEI

STUW LINNE-MAASEIK

Het weer zit niet mee de laatste tijd op donderdag. Begon de dag met een heerlijk zonnetje, waar Het Fluitend Hert gretig gebruik van heeft gemaakt door al om half negen te vertrekken voor de avondrit, 's middags was het weer al wat minder. Toch zullen er hoogstwaarschijnlijk verschillende pensionado's aan het vertrek hebben gestaan. De belevenissen zullen we nog wel horen. Maar rond half vijf begon het weer eens ouderwets te regenen, dus is het maar de vraag of er nog mensen zijn geweest die desondanks om half zeven op het Hingen paraat stonden. Als er toch zulke bikkels zijn geweest willen we dat natuurlijk graag horen.

ZATERDAG 27 APRIL

Luik-Bastenaken-Luik

Ik weet niet of je Leon en mij met de grote kleppers bedoelt op de site, maar wij hebben wel een toertochtje in België gefietst ☺ namelijk, Luik - Bastenaken -Luik, 266 km met naar ik schat rond de 3500 tot 4000 htm, mijn garmin had kuren met de hoogtemeters ivm de vele regen. Leon heeft mij om 5.30 uur thuis opgepikt waarna we naar Luik gereden zijn, nadat we de startnummers opgehaald hadden zijn we om klokslag 7.00 uur weggeschoten bij de start, om de vijf minuten werd er een groepje losgelaten. Het eerste uur ging lekker, voor mijn gevoel flink gelambald, dus erg rustig gefietst, na ongeveer 35 km fietsen kwam er al de afsplitsing van de 79, 147 en 266 km, het was droog en we voelden ons uiteraard nog goed, dus we gingen voor de 266 ☺■■Weer een kwartiertje verder kregen we naar wat ik dacht het eerste buitje, het buitje werd een bui en duurde tot ongeveer 12.00 uur, aan een stuk harde regen, maar ook in deze uren goed rustig blijven fietsen, sparen voor wat nog komen ging, zeg maar. Rond de klok van 11.00 uur kwamen we in Bastogne aan, pas een beklimming achter de kiezen en natuurlijk heel veel hoogtemeters die geen naam hebben, en ongeveer 105 km door de regen, dus Leon en ik hadden het koud, erg koud, de temperatuur op dat moment was 3 graden. Zoals de Belgen zeggen hebben we onszelf verdapperd en zijn we verder gefietst, gelukkig hadden we nu hele stukken de wind mee en de regen nam af, zo kwamen we al redelijk snel aan bij de Cote de Saint-Roch, 1 km lang maar 11,5 % gemiddeld, wat een pokkeding, maar voor Leon natuurlijk geen enkel probleem en boven aan de top wachtte hij netjes, net zoals bij alle beklimmingen die we gehad hadden en nog zouden krijgen, op mij. Na weer een aantal kilometers en klimmen zonder naam, kwamen we bij de volgende pauzeplaats, onverwachts en vroeg vonden we beiden, maar noodzakelijk naar bleek want vanaf dit moment volgden de klimmen met naam zich razendsnel op. Het zal bij ongeveer kilometer 175 zijn geweest toen we bij de Wanne aankwamen, de benen voelden nog steeds goed, dus 3,5 km klimmen met een gemiddelde stijgingspercentage van 5,1 % verliepen dan ook voorspoedig, direct de afdaling in en beneden aan de afdaling een scherpe 180 graden bocht en de Stockeu op, 1 km lang is hij maar, maar met een stijgingspercentage van 12,5 % gemiddeld, een echt rot klim, ook hier weer meteen de afdaling in en ook hier weer meteen klimmen na de afdaling, eerst een kilometer of wat door een dorpje waar de kasseien uit Parijs-Roubaix niets bij zijn, boh dat liep dus voor geen enkele meter en ook nog omhoog, na een weg te zijn overgestoken volgde de daadwerkelijke klim, Col de la Haute-Levee 3,6 km en 5,4 % gemiddeld, maar de eerste kilometer van deze klim deed niet veel onder voor de Stockeu, en halverwege deze klim had ik ook een extra pauze nodig, de benen waren ram leeg, na een gelletje toch weer rustig door geklommen en het voelde gelukkig weer goed in de benen. Snel hierna volgde gelukkig weer een pauzeplaats waar we ons weer goed verzorgen konden qua eten, op iedere pauzeplaats was dit overigens erg goed in orde ! Op naar col de Rosier, 4,4 km en 5,6 % gemiddeld, mijn angstgegner, hier vond ik namelijk vorig jaar mijn Waterloo, waarna ik me heb laten ophalen door Ingrid, dus een beetje bang voor deze klim was ik wel, gelukkig onterecht, hij ging zonder problemen, dus op via Col du Maquisard naar de La Redoute, tot nu aan toe hadden we om het half uur en kwartier regen gehad, maar in de afdaling naar de La Redoute kregen we zelfs een heuse hagelbui te verwerken, de inslag van de hagel deed gewoon pijn in gezicht en op het lijf, niet leuk dus. De La Redoute, 2 km met 9 % gemiddeld werd

aangevangen, op het stukje van 20 % had ik eventjes de neiging om weer een extra pauze in te lassen, maar iedereen om me heen, en dat waren er niet zo veel meer, zwoegde nors door naar boven, dus ik dacht "ik ga ook niet de enigste zijn" dus maar gewoon blijven trappen, kom je vanzelf boven is me eens gezegd ☺■■En al snel weer een pauzeplaats, de laatste naar bleek, deze lag overigens aan een klim zonder naam waarbij twee keer de Slingerberg niks is, maar goed, weer goed verzorgd en verder voor de finale. Cote de La Roche-aux Faucons was de laatste, nooit van gehoord en ook nog nooit opgefietst, maar vergelijkbaar met de La Redoute, 1,3 km met een gemiddelde stijgingspercentage van 11%, na driekwart van deze klim krijg je een stukje afdaling en denk je dat hij erop zit, maar helaas volgt dan nog een laatste stijl stuk, eenmaal boven gaat het hoofdzakelijk bergaf naar Luik, waarna nog een kleine 5 km kris kras door Luik wat wel vervelend was, mede doordat daar nergens eens verkeersregelaar nog stond, en eindelijk de grote gele boog bij de finish in zicht, wat waren we blij dat we die zagen. **Het was inmiddels al 19.30 uur geweest en we** hadden nog recht op een t-shirtje, maar zowel Leon als ook ik hadden geen motivatie meer in onze lijven om dat nog te gaan ophalen, dus fietsen in de auto en naar huis, onderweg effe bellen met het thuisfront dat er een grote lekkere vette friet klaarstaat en aansluitend het bad in, waar ik eindelijk op temperatuur kwam. Het was een Memorabel ritje, eens maar nooit meer was het eerste wat ik uitsprak bij de finish, maar inmiddels toch al plannen aan het maken voor volgend jaar, want het gemiddelde kan wel wat omhoog

.....

Leon en Frank

ULVEND

Ook deze zaterdag was het 's morgens, en verder de hele dag door, erg regenachtig. Dus is het hoogstwaarschijnlijk dat er geen Suisters zijn die het gewaagd hebben. Wel hebben we gehoord dat de grote kleppers vandaag al erg vroeg zijn vertrokken om een toertocht in België te gaan rijden. Graag een berichtje hoe hen dit is vergaan. Als er ondanks het slechte weer toch dapperen zijn geweest die om negen uur aanwezig waren op het Hingen, dan horen we dat graag. Omdat er enkele Pensionado's zijn die deze mooie rit toch willen rijden hebben ze het plan opgevat om de rit naar Ulvend te rijden op maandag 29 april. Dus als je evengoed de trip wilt rijden, zorg dan dat je op maandag 29 april om 10 uur op het Hingen bent bij John. De Pensionado's die dit toch te veel van het goede vinden kunnen dan een gedeelte van de rit meerijden en eerder afdraaien.

John

DONDERDAG 25 APRIL

SUSTEREN-LINNERHEIDE

Met zijn drieën vertrokken voor een ritje in de regen: Jeremy, Fred en een nieuwe rijder van het Hingen, Bert X. Volgens het boekje gestart, waar in Susteren Jeremy afdraaide naar Sittard. Met zijn tweeën door en via Dieteren en Roosteren naar Aasterberg. Bert draaide af naar Echt en dan naar huis, Fred ging nog door naar Laak, Stevensweert en Maasbracht. Van hieruit naar Montfort en toen naar huis en het ros na 35 km op stal gezet en droog gewreven.

Voor dit jaar wel weer genoeg regen gehad.

Groet, Fred

MAANDAG 22 APRIL

PAASMAANDAG

MAAS-PEEL ROUTE

Een heerlijk paasweertje. We hebben het wel eens anders gehad. Er zijn dagen bij geweest dat we de rit hebben moeten annuleren omdat er een flink pak sneeuw lag en geregeld vertrokken we 's morgens met temperaturen onder nul. Maar vandaag was het fantastisch. Een heerlijk zonnetje, alleen stond er nog een pittige oostenwind. 17 rijders hadden de moeite genomen om op deze vrije dag vroeg uit de veren te komen. Er werd besloten om als een groep tot Horst te rijden en dan hier te bekijken wie er mee door ging. In een lekker tempo, met op de eerste plaatsen voornamelijk Leon en Frank, ging het Noordwaarts. In de groep hoorde je geen enkele wanklank want het was voor iedereen goed te doen. Zo verdwenen de kilometers als sneeuw voor de zon en in een vloek en een zucht hadden we Helenaveen en Grientsveen bereikt. De slechte betonplatenweg was prima gemaakt en de wieltjes zoefden heerlijk op het supergladde asfalt. Wil en Jo waren nu vooraan komen aflossen en ook deze twee kleppers hielden prima in de gaten hoe de vork in de steel zat. En zelfs tegen de wind in richting America en Horst bleef de groep perfect bij elkaar. Het ging zo goed dat enkele mensen die normaal de kortere afstand zouden rijden het nu aandurfden om te gaan voor de langere versie. Dus was de spoeling voor de 145 km. dit keer dun, maar dat mocht de pret niet drukken. Hub, Geert, Ton en John kozen voor de korte versie en dit lukte wonderwel. Dat Ton een sterke rijder is weten we intussen wel van de Pensionado's maar vandaag deed geert ons versteld staan. Hoe hij het voor elkaar heeft gekregen is de vraag maar hij heeft bijna de hele weg tegen de wind op kop gereden. En dat ook nog in een zodanig tempo dat Hub en John blij waren dat ze in zijn wiel konden blijven. Hoogstwaarschijnlijk zijn bij Geert ook onbekende krachten aanwezig, net zoals gisteren bij Mathieu v.d. Poel. Hopelijk kunnen we dit jaar vaker gebruik maken van deze geweldige motor. Zo werd ook de terugweg probleemloos afgelegd en werd Ton netjes in Thorn afgezet. Hierna naar Montfort waar Hub en Geert het thuishonk opzochten en zo mocht John de resterende kilometers alleen afleggen. Binnen de 5 uur waren de 145 km. afgelegd, dus we kunnen stellen dat er niet getreuzeld is. De kopmannen hartelijk bedankt voor het vele werk en hopelijk blijft het weer zo mooi zodat we komende zaterdag de rit naar Ulvend ook met velen kunnen rijden. De GPX-file van deze rit kunnen jullie downloaden via de pagina Ritten komende periode.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 20 APRIL BIRGDEN GANGELT KONINGSBOSCH OF ZOIETS

Lekker weer trok redelijk wat volk naar het Hingen. Twee groepen werden gevormd en daarna dus op pad. De route ging prima en er werd christelijk gereden; mooi dat dat kan zo rond het hoogste feest voor o.a. ons katholieken. De wind zat vaak mee en dat was aan het tempo ook te merken. Maar er werd ook goed gekeken en af en toe even bellen deed ook wonderen. In Amstenrade aan het kasteel duwde Roy iets kleins in de handen van Wil Leurs. Het bleek een remblokje te zijn van zijn fiets; dus reed Wil rond met drie remblokjes. Dat ging prima want ik heb er verder niks van gemerkt. Via de Beukenberg en Doenrade de Hillensberg af, altijd gevaarlijk. Zo ook nu want halverwege stormde een Golden Retriever de weg op. We hadden veel geluk dat hij aan de kant bleef rennen want anders poeh, niet aan denken. Dan nog in Höngen recht overgestoken over een leuke weg door bossages en dergelijke. Maar een amazone op een flinke hengst versperde ons de weg; het dier was flink geschrokken en we moesten behoedzaam om het dier heen. De rest van de rit ging goed maar de benen werden toch wel zwaar zo hier en daar. De delegatie van Susteren nam op de Sleik afscheid en de rest ging nog even op het terras bij Nicole evalueren. John en Cor kwamen ook nog plaatsnemen en die waren nog eerder dan groep twee. Leon vertegenwoordigde deze groep ook nog even bij Nicole; zij hadden andere wegen bereden vandaar de vertraging. John Wolters kwam nog even verslag doen van zijn gekwetste hand; zonder een dokter te zijn kun je wel zien dat dat nog een hele tijd gaat duren, beterschap John namens ons allen en hopelijk toch tot gauw.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 20 APRIL

BIRGDEN-GANGELT THULL

Wat een heerlijk paasweertje. Echt een genot om te fietsen. Het mag dan ook geen verbazing wekken dat het weer volle bak was op het Hingen. Maar liefst 29 deelnemers voor de rit van vandaag. En natuurlijk weer enkele nieuwe deelnemers. Na Frans Hintzen op donderdagavond was het nu Tjeu v. Pol en Peter v. Hees die het weer probeerden bij Suist. Natuurlijk was het de bedoeling om er 3 groepen van te maken. Dat moet best kunnen met zoveel rijders aan het vertrek. Maar waar iedereen bij mee gaat fietsen is nog steeds erg onduidelijk. Een grote A-groep nam het voortouw, maar liefst 14 man sterk. Even later vertrok een flinke B-groep en er bleven nog maar 3 rijders over voor de C-groep. Na afloop bleek dat sommigen hun kunnen toch wel wat overschatten want in de groep waar ze denken thuis te horen moeten ze flink aanpoten om bij te blijven. De zelfkennis is bij sommigen toch nog niet zo best, zullen we maar zeggen. Maar het bekende haantjesgedrag zal hier ook wel een rol in spelen. Maar gelukkig mag iedereen zelf weten wat hij doet. In een hogere groep plaatsnemen en dan flink afzien heeft ook wel zijn charme. De C-groep, dus 3 man sterk, John, Henrie en Jaack, vertrok meteen na de B-mensen en tot bij Sevriens was de afstand steeds binnen de perken. Als ze samen waren vertrokken was het best mogelijk geweest om als een groep te rijden, maar achteraf praten is altijd heel gemakkelijk. In Waldfeucht waren ze eindelijk uit beeld maar even later, net voorbij Selsten, stond de B-groep stil. Een van de rijders had lek. De drie reden rustig, na natuurlijk netjes te hebben gegroet, langs en Hub en Cor sloten hier weer aan bij de C. Natuurlijk werden ze meteen op kop gezet want als je eerst in de snellere groep plaatsneemt moet je je natuurlijk wel waarmaken bij de C. Ze hielden inderdaad een lekker tempo aan en probleemloos werden de kilometers afgelegd. Natuurlijk werden ze geregeld afgelost op de kopplaats en zo kon iedereen vandaag weer netjes zijn werk doen. In Kling draaide Henrie af naar Bingelrade en de 4 gingen onverdroten verder. Op de klimmetjes was er natuurlijk verschil maar boven werd steeds netjes gewacht. John was vandaag zoals gewoonlijk de gids en de route werd dan ook probleemloos gevolgd. En zo kwamen we na 75 mooie kilometers weer terug op het Hingen. John en Cor gingen eventjes een Radlertje pakken en ze sloten aan bij de mensen van de A-groep, die natuurlijk al lang en breed op het terras zaten. En even later kwam daar dus pas de B-groep aan. Leon en Peter kwamen ook eventjes een drankje nuttigen. Hoe het kwam dat ze de anderen niet meer hebben ingehaald is nog onduidelijk. Of de C-groep heeft zo hard gereden dat de opgelopen achterstand niet meer in te halen was of dat er van de route is afgeweken, wie weet. Maar dat mag de pret evengoed niet drukken. Het was in ieder geval alweer een heerlijke rit, dus alweer : "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 18 APRIL

Van de deelnemers van de avondrit hebben we een foto gekregen. Van 11 mensen denk ik de namen te weten, maar de twee resterende zijn mij niet bekend. Als iemand deze namen kan doorgeven, dan heel graag.

Volgens mij mis je Henri, Ralf en Frans Hintzen. We vertrokken als één groep via Sevriens naar de Deelgaard en Putbroek. Frans verkoos alleen verder te gaan in die contreien en wij hielden trouw vast aan de route. Posterholt en de Holz zonder probleem, wel even op de weg naar Paarlo verkeerd rechtsaf gereden maar St O'berg werd bereikt. Daar besloten we over Linne en de stuw te rijden. Roy wees de weg en alweer reden we ons kapot op de A73. Zo dicht bij huis en dan nog verkeerd. Maar de volgende keer weten we het wel weer. Via de stuw en daarna via Panheel en over de brug naar Maasbracht en Berkelaar. Daar werd nog even afgesprint door enkele fanatiekelingen en daarna ging er een kruis over.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Deelnemers donderdagavond 18 april

Jorrit Cuypers

Jo Vergoosen

Roger Deckers

Fred Stoffels

Roger Dohmen

Jeremy Ehlen

Chris hannen

Johnnie Mols

Roy v. Montfort

Math Peeters

2 x onbekend

Hoe de rit verlopen is hebben we nog niet doorgekregen.

ZATERDAG 13 APRIL

MIDDAGRIT VALKENBURG

Zoals beloofd de ontbrekende namen van zaterdag. Roy van Montfort en Raymond Heythuysen.

We zijn trouwens niet zuidwaarts maar noordwaarts gereden. Via Elmpt wilden we richting de Meinweg rijden. Berry leidde de route. Helaas maakte Berry en Wil wegens een nat wegdek rechtsomkeer. De rest van de groep reed door. In Elmpt misten we een afslag, waardoor we een

beetje verdwaald waren. Na het instellen van de Garmin, met koers richting Sittard, bereikten we via Niederkrüchten en Wassenberg uiteindelijk Waldfeucht. Hier draaiden Raymond en Ralf af naar Echt. De mannen van Susteren reden met mij naar Sittard. Uiteindelijk stond de teller van de mannen op ongeveer 85km.

Met vriendelijke groet,

Jeremy

Deelnemers middagrit Valkenburg 13 april

Henri Rours

Math Peeters

Berrie Thoolen

Ralph Bohnen

Jos Nohlmans

Wil Leurs

Jeremy Ehlen

Roy v. Montfort

Raymond Heythuysen

MEEHR-MESH

De winter is weer helemaal terug, dus behoorlijk frisjes vanmorgen om 9 uur. De rit Mehr-Mesh stond voor vanmorgen op het programma, een pittige trip van 110 km. Toch waren er nog 14 rijders present op het Hingen. Er werden netjes 2 groepen gemaakt, een A-groep van 8 en een B-groep van 6. Dus mooi verdeeld. De B-mensen volgden de beschreven route door Sittard en de A-mensen kozen voor een aanloop via Koningsbosch. Met de wind in de rug ging het bijna vanzelf. Een lekker tempo van rond de 30 en geen centje pijn. Zelfs John mocht zijn kopwerk doen, al duurde dat niet zo lang. Via het lichte klimmetje naar Sweykhuisen werd Spaubeek bereikt waar we de eerste echte helling kregen, Hobbelrade. Boven werd netjes gewacht en zo verder richting Kelmond. Maar hier was de weg net gesplit wat eventjes rustig aan doen vereiste. De afdaling van de Kleversberg en toen naar de Daalhemerberg. Alles liep perfect, boven werd steeds netjes gewacht en zo konden we via Gasthuis en Welsden naar Margraten. Hier kregen we opeens gezelschap van de A-groep die hun extra aanloopkilometers weer goed hadden gemaakt. Natuurlijk mochten ze passeren en zo ging de rit verder via Banholt, Mehr en Libeek naar Mesh. Tot hier liep alles van een keien dakje maar nu begon het "Hard Labeur". We kregen de straffe, koude noordenwind pal op de kop en hier is John niet zo'n liefhebber van. Het was dan ook duidelijk te merken dat zijn tankje langzaam leeg aan het lopen was. Op de beklimming van Waterval moest hij een flink gat laten vallen maar de overige 5 waren zo sportief dat ze hem niet achterlieten. Zo goed en zo kwaad als het ging probeerde hij zich uit de wind te houden en in een aangepast tempo werden de overige kilometers afgelegd. Zo kwamen we net na half twee, dus net te laat om de aanwezigen van de middaggroep uit te zwaaien, weer terug op het Hingen. Ondanks dat hij helemaal kapot zat blijft John volhouden: "LEKKER GEFIETST". Wie er met de middagploeg is meegegaan en hoe het ze is vergaan horen we graag zodat we dit ook kunnen opnemen in de tabellen.

Het Hijgend Hert (behoorlijk afgezien)

EVEN EEN INHAALSLAG 3 VERSLAGEN ZATERDAG 6 APRIL MAASEIK DE WEERD EFFELD.

Groep 1 ging via de Sleik en Ophoven richting Roosteren omdat een paar spoorwegovergangen dicht waren. Via Aldeneik in een leuk tempo ging het richting Thorn met in onze gelederen de wereldkampioen in de persoon van de zoon van Eric Dieteren. Op aanwijzingen van Lyon Ohlenforst hield hij zich lekker uit de wind en daardoor kwam Jo Vergoosen wél in de wind te zitten, maar dat maakte volgens Lyon niks uit. De brug in Roermond was ook afgesloten en daarom reden we over de stuw. Johnnie Mols en Walter reden daar weer eens bijna pardoos de Maas in omdat ze de weg nog steeds niet kennen aldaar. Erger was dat Sef daar ten val kwam en zijn knie lelijk blesseerde. Hij moest noodgedwongen naar huis afdraaien, alsnog beterschap gewenst. Via een ander weggetje langs het water in Linne werd de route hervat. Dat was geen succes want we moesten van de fietst om door een poortje te kunnen en later over een zandweggetje achter Hanssen Dranken langs. Dan weer op de route en via Berg, Lerop naar Vlodrop, Effeld, Karken, Haaren weer terug. Daarna besloten nog een lus over Saeffelen te rijden. Daar besloot de wereldkampioen te demarreren en was het spel op de wagen en tot op de Sleik ging het hard. Daarna waren Roger en Jo alleen want de rest was afgedraaid. Op het hingen ploften we op het terras naast Fred en Harald die al eerder waren afgedraaid. Later kwamen Frank en Leon van de tweede groep nog aanschuiven.

ZONDAG 7 APRIL VOLTA CLASSIC

Frank, Bob, Leon en Jo reisden naar Eijsden in alle vroegte. Daar waren ook John en Annie naar onderweg. In Eijsden kwamen nog Ralf en ook Jean van Pol aanzetten en ook Michel Smoorenburg. Met enige vertraging wegens het late arriveren van Ralf wegens materiaalpech werd begonnen. Jo liet gelijk de groep lopen want de benen waren gelijk niet echt goed, wellicht nog vermoeid van zaterdag. Leon bleef Jo vergezellen en zo werden de eerste beklimmingen afgewerkt. Bij de bevoorradingspunten op de Gulpenerberg en later zagen we de anderen echter nog even, dus zo ver lagen we niet achter. Later raapten we Jean van Pol op; hij had de groep laten gaan en besloot de 120 km te rijden. Leon en Jo bleven stug doormalen en uiteindelijk werd Eijsden bereikt. Wij reden de markt op en Frank en Bob kwamen er net vanaf. Michel en Ralf hebben we niet meer gezien. Trouwens, John en Annie zijn we bij Margraten gepasseerd. 150 km en bijna 2500 hm, wel een mooie route en goed weer dat wel.

ZATERDAG 13 APRIL MHEER MESCH

Om 9.00 uur was het toch redelijk druk op het Hingen. Er werden twee groepen gevormd en groep 1 ging niet via Sittard maar via Spaanshuysken en Susterseel. Fred had de route en Jo had weer minder goede benen en liet af en toe de teugels verstandig vieren. Via Hobbelrade, waar Jo weer een beetje beter begon te rijden, ging het richting Valkenburg. De Daalhemmer ging ook redelijk, vooraan verdwenen de sterkhouders langzaam aan de horizon. De zoon van Henk kan trouwens ook een potje fietsen zeg. Zo langzaam, nou ja langzaam bereikten we Mesch; de andere groep hadden we bij Margraten al ingehaald en zo begonnen we aan de terugreis met de wind tegen. Jo hield zich wijselijk uit de wind want vooraan had hij niets te zoeken. Op de Kruisberg en Waterval kon hij gelukkig aanpikken. Maar daarna wogen de laatste loodjes toch weer het zwaarste, met name bij Jo. Mark Steins, de zoon van en nog enkele anderen voelden de wind kennelijk niet. Om 13.10 uur of zo waren we weer in Echt. Jo moest nog naar tuinen gaan kijken en stuurde naar Sint Joost. De rest zocht ook een goed heenkomen en er zal nog wel even zijn nagekaart. Weer aan de conditie kunnen werken en fietsles gekregen, gratis en voor niets.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter.

DONDERDAG 11 APRIL

DIETEREN-BREBEREN

En weer was het niet zo druk op het Hingen. Ondanks dat er 's middags ook maar 9 mensen aan het vertrek stonden was het nu van hetzelfde laken een pak. Ook 9 ridders present voor het avondritje. En weer was John de enige "langzamere" rijder. Wat hemzelf betreft totaal geen probleem. Kan hij lekker in zijn eigen tempo rijden en hoeft hij zich van niemand iets aan te trekken. Maar als de afstand dadelijk wat groter wordt, dan wordt de keuze voor de avond of de middag toch wel weer anders. Hopelijk komen er 's avonds toch nog wat mensen die een rustiger ritje prefereren, anders zal dit groepje toch met uitsterven worden bedreigd. Dus toog het Fluitend Hert weer alleen op pad. Vandaag mocht hij als eerste starten maar van de rest heeft hij niets meer gezien. Of ze een andere route hebben gereden of dat John zo hard ging, wie zal het zeggen. De geplande route werd netjes afgelegd, tegen de wind was het wel eventjes stoempen geblazen maar zoals de grote kleppers altijd zeggen, daar wordt je sterk van. In een lekker tempo werden de kilometers afgelegd en rond kwart voor acht was hij weer terug op het Hingen.

Het Fluitend Hert

ZONDAG 7 APRIL

VOLTA CLASSIC

Wat een heerlijk weertje vandaag. Een lekker zonnetje en een geweldige route om te fietsen. Want in het heuvelland is het toch echt genieten. Bij de redactie zijn 9 namen bekend van deelnemers aan deze geweldige toertocht. Annie en John kozen voor de kortere afstand, ze reden vandaag de 80 km. En liefst 7 kleppers durfden het aan om te gaan voor de 150 km. Jo, Leon, Frank, Bob, Ralph, Michel en Jean v. Pol waren deze geweldenaren. Annie en John reden samen naar Mariadorp en om kwart voor negen begonnen ze aan deze mooie trip. Gelukkig eerst een rustige aanloop maar na een kilometer of tien begon het bal. De Orenberg bij Cadier en Keer was de eerste van de beklimmingen. Hier kwamen ook de eerste van de grote mannen al voorbij, Ralph, Frank en Bob hebben we kunnen herkennen. De hellingen volgden elkaar nu in een rap tempo op, en John was maar wat blij dat Jan Sevriens zijn fiets onder handen had genomen. Jan heeft gezorgd voor een andere versnellingsbak zodat ook John deze geweldige ritten nog kan maken. Nogmaals heel hartelijk bedankt hiervoor Jan, het ging vandaag geweldig. Net voor Margraten kwamen ook Jo en Leon voorbij, ieder reed dus in zijn eigen tempo wat bij zulke tochten ook de beste keuze is. Het werd steeds warmer en zelfs de armstukken konden uitgetrokken worden, dus echt genieten was het vandaag. Via Bergenhuizen en de Loorberg ging het naar Mechelen waar we een nieuw stuk voor de wielen kregen. Een mooi binnendoorweggetje via de Kleeberg bracht ons naar Vijlen. En nu kregen we dus het Belgische deel. Hier zijn de hellingen niet zo steil, maar wel flink langer. Het bleef lekker lopen en via Ulvend kwamen we weer op het Nederlandse stuk. De pittige klim Meehlindje werd, dankzij de versnellingsbak van Jan, ook bedwongen en toen was het leed geleden. Via Libeek ging het nu vlak en een flink stuk omlaag naar Mesh waar Annie en John besloten om als beloning voor de mooie prestatie plaats te nemen op het terras van het Piepke. Een lekker bakje koffie en een mooi stuk vlaai was de beloning. Dik 80 km. gefietst en 1275 hoogtemeters, dus we kunnen met recht zeggen dat het evengoed een pittig ritje was geweest. Wat de belevenissen van de grote mannen zijn geweest zullen we misschien nog wel vernemen van de razende reporter. Maar het tweetal van de 80 km. heeft in ieder geval genoten van een prachtige rit.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 6 APRIL

MAASEIK-DE WEERD-EFFELD

We hebben de route volgens het programma gereden. We hebben wel de route enigszins moeten aanpassen ivm werkzaamheden op de Maasbrug in Roermond. We zijn in Osen via de fietsbrug en het nieuwe fietspad in Sint-Odilienberg weer op de route uitgekomen. Wel valt nog te vermelden dat Geert 2 maal lek had. De gereden afstand bedroeg 75 km. Het was prachtig weer zodat de meesten in de korte broek konden rijden. De B- bestond uit 13 personen.

Met vriendelijke groet,

Har van der Vorst

DONDERDAG 4 APRIL

HAAREN

Voor deze eerste donderdagavondrit was er weinig animo. Of dat komt omdat er nu ook op de donderdagmiddag een rit gereden wordt, wie weet. Maar 8 rijders, voor Suist een klein aantal, stonden om half zeven op het Hingen. Maar zoals het bij Suist het motto is, iedereen moet doen waar hij zelf zin in heeft. En dat deed John dus ook vanavond. Omdat de rest allemaal snellere mannen waren besloot hij de rit alleen te fietsen. En dat is prima bevallen. In zijn eigen tempo, zonder dat er iemand was die zich iets van hem moest aantrekken, legde hij zijn kilometers af. Natuurlijk probeerde hij toch de snelheid erin te houden want het moet geen Pensionado'sritje worden op de donderdagavond. En dat lukte w onderwel. De 35 km. werden netjes afgelegd en met recht kon hij na afloop zeggen: "LEKKER GEFIETST"

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 30 MAART

SLINGERBERG-ADSTEEG-RAARBERG

Eindelijk korte broekenweer. Een lekker zonnetje en weinig wind, dus ideaal fietsweer. En alweer 27 rijders present op het Hingen. Menige club zou jaloers worden op zo'n groot deelnemersveld. De discussie over het verdelen van de groep was weer het hot-item. Maar omdat er om half twee geen aanstalten werden gemaakt om te vertrekken namen twee echte C-rijders het voortouw en ze vertrokken. John en Geert namen plaats op de eerste rij en dit mochten ze doen tot ze de Col du Canal hadden bedwongen. Netjes naast elkaar zodat niemand langs kon, echte professionals. Maar op de weg naar Roosteren kwam dan toch de gewenste afscheiding. Math peeters gaf aan dat er een A-groep kwam en met 14 rijders werd er snelheid gemaakt. Even later werd dus ook de zo gewenste B-groep geformeerd. Henk en Roy waren de initiatiefnemers hiervan en met 6 rijders namen ze afscheid van de langzaamste groep. En zo hoort het dus ook. Als we nu op het Hingen al deze indeling kunnen maken zijn we op de goede weg. Want van verschillende mensen hebben we gehoord dat ze het een uitstekend plan vinden, en nu de uitvoering nog eventjes realiseren. De 7 overgeblevenen reden in een echt Suist-tempo hun ritje. Iedereen kon op kop komen en dit gebeurde dus ook zo. Maar het meeste werk werd vandaag toch opgeknapt door Jaack Wijers en vooral Piet Clout. Deze twee kleppers waren vandaag dus onbetwist de sterkste maar ze deden dit op zo'n professionele manier dat niemand ook maar de minste pijn had om te volgen. De echte SUIST-gedachte kwam dus vandaag boven. In een lekker tempo werden de kilometers afgelegd en op de top van de hellingen werd netjes gewacht. Boven op de Adsteeg namen we afscheid van Henrie want hij moest vandaag eerder thuis zijn. De rest maakte het ritje lekker af en na 85 km. kwamen we weer voldaan terug op het Hingen. Van de C-groep ging niemand meer naar Café 't Hingen zodat we niet hebben kunnen kortsluiten met de rest hoe hun rit verlopen was. Maar uit het verslag van de Razende Reporter hebben we kunnen opmaken dat het met name in de A-groep ook voortreffelijk is gelopen. Dus kunnen we concluderen dat we op de goede weg zijn. Als er zo gefietst wordt is iedereen tevreden en zo is het dus de bedoeling bij SUIST.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 30 MAART 2019 SLINGERBERG ADSTEEG

'Het was een mooie zomerdag, deze dag in Maart' gaat het liedje ongeveer en dat lokte veel volk naar het Hingen. Het gonsde in ieder geval dat het een lust was in het Village Départ. Voor het eerst werd vooraf officieel een C-groep geformeerd; er was dus consensus. Alleen vertrok de C-groep als eerste.

De koers viel pas in de plooi op weg naar Roosteren waar de A-groep vooraan kwam te rijden. De C-mannen hebben we niet meer gezien, maar hun rit lezen we nog wel terug. Math dirigeerde ons, in Obbicht dacht ik, van de doorgaande weg af en zodoende scheerden we dicht langs de Maas en langs het monument waar Willem van Oranje de Maas overstak voor zijn veroveringstochten in onze contreien. Vlak voor Berg a/d Maas kwamen we weer op de grote weg uit, vlak achter de B-groep. Deze reden nagenoeg net zo hard als ons en zo kwam het dat we als één groep naar de Slingerberg reden. Leon Renet haalde ons in de klim zelfs in, zo kort zaten ze achter ons en zo hard reed Leon dus bergop; maar dat is niets nieuws. Bovenaan was de A eerder geformeerd en zodoende kwam er toch een afscheiding. Via de bekende wegen werd de Adsteeg bereikt en bedwongen. Toen op weg naar de Raarberg, waar niet voor de Lange maar de Korte versie werd gekozen, ook goed natuurlijk en zodoende hoefden we niet over de drukkere weg van de Lange Raarberg met ook de nodige wegobstakels te rijden. Vanaf de Slingerberg hadden we windmee dus dat reed dus een stuk makkelijker. We hadden nog genoeg in de tank en zodoende was het tempo redelijk opgeschroefd, maar niemand kwam in de problemen; daar zorgden ze vooraan wel voor. Via de Vuilnisberg, Beukenberg naar Süsterseel en Hastenrath en zo weer richting Koningsbosch. Het was echt genieten in een lekker zonnetje en zo snelden we nog redelijk op het gemak naar huis. Op het einde kregen we nog wat last van de wind maar dat deerde ons niet meer want we waren al bijna aan de meet. Na afloop snelden we naar binnen bij Nicole om de kwalificatie van Max te zien; plek 5 was redelijk oké en na een paar smakelijke versnaperingen was het helaas weer schluss.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 23 MAART SCHIN OP GEUL

Volle bak alweer op het Hingen. Maar liefst 30 rijders stonden om half twee klaar voor de pittige heuvelrit naar Schin op Geul. Er werd eventjes gediscussieerd over het verdelen in 3 groepen, maar hier kwam men toch nog niet uit. Dus vertrok er een grote A-groep om half twee. De B-groep, 12 man sterk, vertrok even later. De aanloop werd iets gewijzigd en via Höngen werd koers gezet naar Hillensberg. Hier bleek dat er toch een groot verschil; is in klimcapaciteit, want enkele echte C-kandidaten bleven royaal achter. En voor deze mensen is nu zo'n C-groep ideaal. Dan kunnen ze evengoed bij elkaar blijven en hoeven de snellere mannen niet zo lang te wachten. Maar dat deden ze dus toch, netjes heren. Boven in Hillensberg draaiden Piet en Geert af naar Schinveld. Ze hadden blijkbaar toch niet zoveel zin in een pittige rit. Via de verder geplande route werd er richting Vaesrade gereden, Leon en Chris op kop en het tempo was zodanig dat iedereen goed kon volgen. Vlak voor Hoensbroek kwam ineens de A-groep aanzetten. Ze hadden een iets andere aanloop gehad en ook nog oponthoud gehad door een lekke band. En wat bleek, enkele rijders besloten om toch maar aan te sluiten bij de langzamere groep. Maar op de verschillende klimmen die we onderweg tegenkwamen werd het verschil steeds groter en John gaf aan dat hij met Nicole alleen verder wilde gaan. Toch bleef men netjes wachten maar in Termaar ging het fout. De kopmannen misten de afslag naar Koulen en reden rechtdoor naar Ransdaal. John, Nicole en John Wolters namen wel de goede afslag en zo was de C-groep dus toch een feit. Gedrieën reden ze de juiste route via de Walemerberg en de afdaling van de Goudsberg. In Valkenburg zagen ze ineens Chris Hannen fietsen. Deze was de andere rijders op een gegeven moment kwijt geraakt, maar gelukkig vond hij gezelschap bij de C-groep. Met z'n vieren werden nu de resterende kilometers afgelegd. Precies volgens het boekje, dus ook de 85 km. klopte en om 5 uur waren ze weer terug op het Hingen. Nog eventjes aanschuiven bij de al gearriveerde A- en B-rijders en zo konden we de rit toch nog evalueren. Ook al ging het moeizaam, evengoed was het een prachtige rit en van de C-mensen was iedereen moe maar voldaan. Als er nu wat meer mensen van de categorie John komen aanzetten op het Hingen om half twee kunnen we iedere keer meteen vanaf het begin een echt langzamere groep maken. Denk hier nog maar eens over en hopelijk komt er toch nog voldoende animo om zo'n C-groep te formeren. Want dat er een groot verschil in klasse is wordt iedere week duidelijker, maar daarom hoeven de mindere rijders toch niet de handdoek in de ring te gooien. Als er genoeg rijders zijn voor zo'n groep kunnen ook deze mensen lekker hun kilometers maken, ook al gaat het dan wat langzamer.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 16 MAART

SLINGERBERG-ADSTEEG-SCHINVELD

Aanvulling: verslag groep 1.

Zoals reeds gememoreerd was dit vandaag weer een grote groep. Het waaide stevig en op de Wilhelminalaan werd al flink gas gegeven. Het zouden zware kilometers worden tot in Geulle, zoveel was duidelijk. Er waren mannen bij die duidelijk een hoog tempo konden rijden; de rest zocht een goed heenkomen op het smalle fietspad naar Roosteren en verder. Jo V was er eigenlijk al snel klaar mee, duidelijk niet in goede doen en echt schuilen was een hachelijke zaak op die smalle fietspaden. Dat deed namelijk bijna iedereen en dan houdt het fietspad uiteindelijk op. Het gevolg is dat je dan toch volle bak in de wind zit. Tijd om rustig op gang te komen is er door het hoge begintempo niet bij, de benen lopen dan al snel vol, althans bij Jo en hij kapte ermee. Fred liet zich uitzakken maar voordat ze vooraan een beetje tempo lieten zakken zodat ze konden bijkomen, nou dat duurde lang. Dit tafereel heeft zich gedurende de hele rit de nodige keren herhaald en ik denk dat de conclusie is dat dit vooraan niet goed is bevallen maar achteraan zeker ook niet; ik ken het slachtoffer achterin namelijk vrij goed en die heeft het echt niet naar zijn zin gehad deze middag. Maar laat het duidelijk zijn, iedereen mag zijn zaterdagmiddag invullen zoals hij/zij wil; alleen gaat de groep eraan op deze manier, tenminste dat denk ik. De meeste deelnemers konden zo uit de verte te zien het tempo goed volgen en delen mijn mening waarschijnlijk niet. Het blijft toch iedere keer een kwestie van inschatten hoe goed je zelf bent en hoe goed de groep is waar je in wilt deelnemen. En dan maar hopen dat je de juiste keuze hebt gemaakt. Jo hield de moed er in elk geval zo goed mogelijk in en het moet ook niet groter gemaakt worden dan het is. De groep is voltallig weer teruggekeerd op het Hingen, behalve de mensen zoals Sef die op de Boesj bleef en de mannen van Maasbracht die bij de Fuu (Keydoek) doorreden, maar dat is normaal. Dit verhaal zal exemplarisch zijn voor veel donderdagen en zaterdagen zolang men er niet van doordrongen is dat het welslagen van het fietsen in groepsverband een bepaald inlevingsvermogen vereist. Kort gezegd: vooraan een zodanig tempo rijden om het niveauverschil in de groep op te heffen en dat geldt voor iedere groep en in iedere samenstelling tenzij je van tevoren afsprekt dat er gekoerst wordt en dat eenmaal gelost je op jezelf bent aangewezen. Ik zal me meer nog dan in het verleden gaan afvragen of ik mijn vrije zaterdag qua fietsen op deze manier wil invullen. Maar nu is het afgelopen met dit droeftoeteren: de koffie bij Nicole smaakte namelijk prima en we hebben er nog een gezellig half uurtje van gemaakt.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Storm, windkracht 5 en kans op een buitje. Dus de echte "recreatierijders" lieten het vandaag afweten. De A-mannen waren weer in grote getale op komen dagen maar de B-rijders lieten toch behoorlijk verstek gaan. In totaal waren er weer 23 rijders present en de A-groep vertrok dan ook stipt om half twee. En wat bleek toen, er waren er nog maar 4 over. Leon Renet, Steven Bonestroo, Annie v.d. Venne en John Vergoossen. En zo togen ze op pad, tegen de straffe wind in. Maar Leon is zo sterk dat hij geen wind voelt. Dus hij kon een pittig tempo aanhouden. John liet al snel lopen en de drie verwenen uit het zicht. In Roosteren werd netjes gewacht maar John gaf aan dat dit zo niet kon. Hij wilde alleen verder gaan maar Annie vond dit niet de juiste oplossing. En dus kregen Leon en Steven het fiat om door te rijden en Annie en John besloten de rit in hun eigen tempo, en het was John die aangaf hoe hard het mocht gaan, verder af te maken. Tegen de straffe wind in deed Annie het meeste kopwerk maar af en toe liet ze John toch ook een stukje afzien. Want van alleen maar uit de wind rijden word je nooit sterker. Zo bereikten ze Geulle a.d. Maas waar ineens Leon en Steven opdoken. Ze reden richting Bunde, dus ze zullen wel de Denneberg erbij hebben gepakt. Wat een bikkels zijn dit toch, zulke wind en dan nog een extra lusje erbij, en dat ook met zijn tweeën. Annie en John draaiden volgens het routeboek linksaf en nu was het gelukkig gedaan met de wind. Maar nu kwamen er drie hellingen opdagen. In eigen tempo werden ook deze bedwongen en zo ging het richting Schinveld. Eventjes zoeken hoe we hier de weg over moesten steken en toen ging het, met de wind in de rug,

richting Koningsbosch. Het laatste stukje tegen de wind werd ook gefikst en zo kwamen de twee na 3 uur weer terug op het Hingen. Ondanks de minder goede weersomstandigheden evengoed een mooi ritje. Maar hopelijk komen de andere B-rijders in het vervolg ook opdagen als de omstandigheden eens iets minder zijn want met twee man zulke zware wind bedwingen is heus geen pretje. En ook moeten we er eens over gaan denken om eventueel een C-groep te gaan vormen, want ik denk dat verschillende mensen geen zin hebben om steeds weer tot het uiterste te moeten gaan om bij te houden. En de A-groep begint steeds groter te worden dus hier zullen ook best mensen bij zijn die het liever wat rustiger aan zouden willen doen zonder meteen het langzamere tempo te gaan rijden wat er nu in de zg. B-groep wordt gereden. Als er dan een C-groep gemaakt kan worden kan deze groep de rit evengoed rijden en dan echt in een tempo wat voor iedereen goed te doen is, dus precies zoals het eigenlijk bedoeld is bij Suist. Denk hier eens over na en geef je mening een volgende keer op het Hingen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 9 MAART

STEVENSWEERT-NEDERWEERT

En dan was het eindelijk zover. Onze jaarlijkse opening, de Vlaaientocht, stond op het programma. De weersverwachtingen waren niet zo best. Harde wind en een grote kans op buien. Toch stonden er om half twee evengoed 24 rijders klaar voor deze officiële openingsrit. Verschillende mensen die deze rit gebruikten om alweer voor de eerste keer te verschijnen bij Suist. Bart Rams, Paul Sevriens, Bob Duijs, Frank Jacobs en na een afwezigheid van bijna 2 jaar weer aan het vertrek Bjorn Houppermans. Het waren vandaag voornamelijk A-rijders die het aandurfdten om de weergoden te trotseren. Met 18 man sterk vertrokken ze om half twee voor hun rit. Maar in Echt was er al de eerste afvallier. Ralph Beunen had geen vertrouwen meer in het weer en hij draaide al af naar huis. In Stevensweert, het was intussen inderdaad beginnen te regenen, draaide Johnnie Mols af en in Maasbracht werd afscheid genomen van Erik Stokbroeks. Deze drie hadden al genoeg slecht weer gehad en vonden het welletjes. De rest, naar ik heb vernomen van de dappere strijders, ging verder met hun rit. Op de weg langs het kanaal reden nog twee mensen tegelijk lek, maar voor de rest verliep de rit voorspoedig al was het wel hard werken vooraan tegen de wind in. Maar eventjes voor 4 uur waren deze dapperen toch terug op St. Joost waar ze aanschoven aan de vlaai en de koffie. De B- groep, vandaag 6 man sterk, ging even na half twee op pad. Har v.d. Vorst en Frank Jacobs waren hier de kopmannen en dit hebben ze zowat de hele rit volgehouden. Klasse, mannen, en heel hartelijk bedankt hiervoor. Ook deze groep kreeg natuurlijk te maken met de regen en op de Laak werd er zelfs eventjes gestopt om te schuilen. Gelukkig werd het snel weer droog en konden we verder. Maar eenmaal over de Maasbrug begon het weer. Geert had er verder geen zin meer in en hij draaide om en reed naar huis. De 5 overigen reden wel door maar ze pasten wel de route aan. En dit pakte goed uit want na een kort buitje was het voor de rest van de rit helemaal droog. Na Grathem werd koers gezet naar de Heelderpeel en zo ging de rit via de sluis in Linne naar St. Odiliënberg en verder richting Posterholt. Nu kregen we een flink stuk pal tegen de straffe wind in maar de twee kopmannen gaven geen krimp. Via Sevriens werd er verder gereden en weer over het Hingen en toen naar St. Joost. Met 65 km. op de teller hadden we er toch een mooi ritje van gemaakt. Bij Paula stond de vlaai klaar en met een kopje koffie erbij smaakte het voortreffelijk. Net toen de B-mensen hun eerste stukje op hadden kwamen de A-rijders ook aan. En zo konden we toch gezamenlijk deze rit afsluiten. Dus ondanks het mindere weer evengoed een mooie opening van het seizoen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 2 MAART

MEINWEG-ST LUDWIG

Na de twee februariklassiekers begon vandaag het eigenlijke zomerseizoen. Omdat het de zaterdag voor de Vasteloavendj was werd nu niet de vlaaientocht gereden. Dit omdat verschillende mensen

liever naar het platsspektakel gingen of aan de Vasteloavendwagen moesten werken. Toch waren er nog 20 deelnemers voor dit eerste maartse ritje. Mooi verdeeld in 10 “snellere” en 10 “langzamere” rijders werd er om half twee vertrokken. En ook vandaag waren er weer enkele “nieuwe” rijders, zoals Ralph Bohnen, die het vorig jaar al enkele keren heeft meegereden en helemaal nieuw was Ivo Swillens, de zoon van Henk. Ivo koos voor de tweede groep maar als we bekeken hoe hij reed is hij zeer zeker een kandidaat voor de A-groep, maar gelukkig mag iedereen dat zelf uitmaken. De route voerde via de Meinweg richting St. Ludwig, voor iedereen bekend terrein. De kopmannen, Henk, Chris en Wil, hielden het tempo steeds heel goed in de hand zodat iedereen goed kon volgen. Ivo moest op tijd thuis zijn om naar het voetballen in Mönchen Gladbach te gaan, dus boven op de Meinweg ging hij alleen verder terug via Elmpt. De rest ging gestaag verder al moesten sommige mindere goden af en toe bijgetrokken worden want door de straffe wind was het oppassen geblazen. Eventjes niet opletten of je kwam op het kantje te zitten. En de ervaren Suisters weten verdomd goed wat dat betekent. Er werd niet via Maria Hoop gereden i.v.m. de optocht maar er werd gekozen voor de weg van Putbroek naar Montfort. En het was een ervaren “uit de wind” fietser die hier dus even niet bij de les was. Dus werd John mooi op het kantje gezet en hij was gezien. Gelukkig werd er meteen gewacht zodat we toch als een groep de mensen van Montfort konden afzetten en met een kleine 65 km. op de klok waren we ruim op tijd om Stybar de Omloop vakkundig te zien afmaken. Een mooie collegiale rit en hopelijk blijft het zo dit seizoen. Komende zaterdag, 10 maart, hebben we dus onze vlaaiendocht. Een vlakke rit van 70 km. en na afloop is het de bedoeling dat we in Café 't Heukske in St. Joost samen een kopje koffie drinken en een lekker stuk vlaai kunnen eten. Wel voor eigen rekening, maar dat is hopelijk bij iedereen bekend. Dus tot zaterdag bij onze “officiële” seizoensopening.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 23 FEBRUARI

RETOUR VAALS

Op deze prachtige zaterdag stond de tweede voorjaarsklassieker van Suist op het programma. Was het de eerste keer, de rit naar de Hallambay, niet zo'n best weer, vandaag was het daarentegen prima. Een lekker zonnetje en niet te veel wind. Dus was het weer lekker druk op het Hingen. Maar liefst 25 rijders tekenden de presentielijst, dus er werd natuurlijk voor twee groepen gekozen. De “snelle” jongens vertrokken om 11 uur met 15 man, en hoogstwaarschijnlijk hebben ze er meteen goed de sokken in gezet. De tweede groep, met een hoog Pensionado'sgehalte, vertrok even later. Henk nam zoals gewoonlijk de kopplaats voor zijn rekening en in het echte Pensionado'stempo ging het richting Zuiden. Iedereen kon goed volgen en zo bereikten we gemakkelijk Ravensbosch. Omdat er hier een afsluiting was moesten we eventjes terug en via de Emmaberg werd Valkenburg bereikt. Nu lekker peddelend richting Mechelen en hier begon het echte werk. Constant klimmen en dalen, maar toch voornamelijk klimmen, richting Vijlen en zo naar Vaals. Iedereen in zijn of haar eigen tempo en boven werd steeds netjes gewacht. Net toen we Vaals bereikten kwamen de eerste A-rijders ons alweer tegemoet. Zij waren dus al aan de terugweg begonnen. Wij moesten nog naar boven, en op de top werd weer netjes gewacht. Een korte pauze om wat te eten en te drinken en hierna begonnen ook wij aan de terugweg. Wat een verschil, nu heel veel daalwerk en zo ging het een stuk gemakkelijker. Er werd gekozen om via de Kleversberg te rijden en via Spaubeek ging het weer door Sittard. Bij sommigen, die nog niet zoveel kilometers hebben gemaakt, was het beste er nu toch wel van af maar natuurlijk werd er netjes gewacht en zo bereikten we even voor 4 uur, met 115 km. op de teller, weer het Hingen. Een heerlijke fietsdag en dat geeft veel vertrouwen voor het komende seizoen, dat a.s. zaterdag zal beginnen met een ritje van 65 km. De week hierna, op zaterdag 9 maart, zullen we dan de officiële openingsrit houden met na afloop een lekker stukje vlaai bij Paula in St. Joost.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 16 FEBRUARI

Van verschillende mensen heb ik namen doorgekregen van rijders die op 16 februari hebben meegefietst. deze lijst is nog niet compleet. Als je nog aanvullingen weet, hoor ik dat graag.

Deelnemers rit 16 februari

A-GROEP

Math Peeters
Johnnie Mols
Berrie Thoolen
Henri Rours
Jeremy Ehlen
Erik Dieteren
Lyon Ohlenforst
Ralph Beunen
Eric Stockbroeks
Stan Draut

B-GROEP

Piet Clout
Geert Creemers
Henk Swillens
Jo Storms
Wil v. Montfort
Hub v. Eck
Frank Thoolen
Fred Stoffels
Jo Vergoossen
oy v. Montfort
Roger Heythuysen
John Wolters
Chris Ruyters
Paul Steskens

Verslag B groep.

Fred, Jo V, Henk, Wil, Roy, Erik Stokbroeks, Jo Storms, Roger Heythuysen, Frank Thoolen, Hub, Piet, Geert, John Wolters, Chris Ruyters, Paul Steskens waren er op zeker bij. Deze groep ging idd richting Puffendorf op voorspraak van Jo V. Was allemaal prima met dat prachtige weer. Jo en Fred namen de kop en de rest volgde in het gelid. Eerst nog een blokje om gereden, achter de paters langs en dan in de Hazelaer terug naar Sevriens en dan de bekende weg naar Prümmern. Handjes op het stuur en met net geen 30 per uur was het echt genieten. Dan richting Immendorf en zo richting Puffendorf. Hier en daar keek men zich de ogen uit, nooit geweest. Fred kreeg daar te maken met een leegloper en nadat we even hadden kunnen auspuffen ging het verder langs het kerkhof aldaar en zo het weggetje bovenlangs de windmolens. Via Honsdorf dacht ik kwamen we weer op bekender terrein. Via de bekende wegen en onder het tunneltje door naar Randerath en Uterath. Daar namen Henk en Wil het stokje vooraan over en via Straeten de bekende weg terug naar Koningsbosch in plaats van Waldfeucht. Geert had het zwaar maar heeft het toch volbracht, de hele afstand van dik boven de 80 km, en dan nog op een neer naar Montfort. Al met al een heerlijke zaterdagmiddag gehad.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Omdat ik zelf andere verplichtingen had was ik niet aanwezig om namen te noteren. Door het prima fietsweer zullen er waarschijnlijk een flink aantal fietsers zijn geweest. Uit de berichten kan ik

opmaken dat er twee groepen zijn geweest.

De "B" groep heeft een rit richting Puffendorf gemaakt van een kleine 85 km.

Van de "A"groep hebben we een kort verslagje gekregen.

Kort verslag van de route welke door de A-groep is verreden. (De namen van alle bikers weet ik niet meer)

Hingen-Echt-door de Doort naar Dieteren-Baakhoven-Born-Nattenhoven-Urmond-langs de Ur-rechts langs het kanaal naar Bunde-Meerssen-Molenpad-Bemelen-Bemelerberg-Daalhemmerberg naar beneden-door Valkenburg-Emmaberg omhoog-Linksaf naar Aernsgenout-Schimmert-rotonde rechtdoor richting Neerbeek-Linksaf via Geverik naar de Rijksweg en bij het Lampenpaleis overgestoken-Catsop-Elsloo-kanaal overgestoken en via de Ur naar Urmond-Nattenhoven-Sluis over in Born-Holtum-Baakhoven-via de Doort naar Echt-Hingen. Dat was hem!!!!!!

En in kilometers uitgedrukt is dit 93,83 in 3 uur en 7 minuten

Math

Als er mensen zijn die me wat namen door kunnen geven hoor ik dat graag.. (John)

ZATERDAG 9 FEBRUARI

WIM BOGIE MEMORIAL (HALLAMBAY)

Verslag van een van de acht.

Met acht bikers hebben we rit naar de Hallambay verreden. Er naartoe hadden we een stevige wind op kop. Door constant rond te draaien was het voor iedereen goed te doen en niemand heeft onnodig in het rood moeten rijden. We kwamen terug en vanaf Nieuwstadt tot Susteren hebben we regen gehad, dus.....al met al SUPER gefietst. De rit was 109 km en we hadden een gemiddelde snelheid van 27,9 km per uur. De bikers die dit hebben neergezet waren Jeremy Ehlen, Jeffrey Renet, Henry Rours, Arno Janssen, Ralf Beunen, Roger Dohmen, Frank Tholen en Mat Peeters.Mannen dank je wel voor de mooie en vooral goede samenwerking van deze rit.

Mat

Geen ideaal weer om te fietsen. Een fikse wind vanuit het zuiden en veel kans op buien. Ondanks dit "slechte" fietsweer waren er om 11 uur toch al 4 Suisters present om de traditionele opening van het Suistjaar, de Wim Bogie Memorial, te gaan fietsen. Jeffrey, Frank, Ralph en Arno Jansen uit Herten stonden om 11 uur klaar. Net nadat ze waren vertrokken kwam opeens de delegatie uit Susteren aanfietsen. Jeremy zette er een sprintje in om de vertrokken rijders in te seinen dat er nog hulp onderweg was en even later kwamen Math, Henry en Roger ook aansluiten, neem ik aan. Dus met 8 sterke kleppers werd er begonnen aan deze pittige klus. Hoe het de mannen is vergaan zullen we nog wel te horen krijgen.

's Middags was er, omdat er 's morgens zo'n mooie groep was vertrokken, maar 1 rijder present. Johnnie Mols kwam netjes vanaf Stevensweert om zijn duit in het zakje te doen. Omdat er verder niemand meer kwam opdagen is hij maar vertrokken voor een eenzaam rondje. Evengoed klasse, Johnnie.

ZATERDAG 2 FEBRUARI

REGEN!!!

Wat een pokkenweer. de hele dag regen, dus waarschijnlijk zijn er geen Suisters geweest die het hebben gewaagd. Als dit wel zo zou zijn horen we dat graag.

ZATERDAG 26 JANUARI

ETENTJE SUIST

Op deze zaterdagavond was er eens iets heel anders gepland. Er stond nl. een etentje op het programma. Rond 7 uur 's avonds kwamen verschillende Suisters met aanhang samen in Café Aan de Kèrk in Montfort. Hier werd een etentje geserveerd door cateraar v. Vlodrop. En dit buffet was voortreffelijk. Alle Suisters en aanhang deden zich tegoed aan het voortreffelijke buffet. En natuurlijk ontbrak het drankje niet. Voortreffelijk getapt bier en andere versnaperingen kwamen op tafel. Het werd een zeer geslaagde avond. Rond tien uur vonden de meesten het welletjes en werd de avond afgesloten. Dit is zeer zeker voor herhaling vatbaar en zal dus volgende winter zeer zeker een vervolg krijgen.

ZATERDAG 26 JANUARI

Ondanks het matige weer hadden de volgende deelnemers besloten een beslijkt pak op te komen halen: Mike Jansen uit Linne, Mark Steijns uit Linne, Michel, Fred, Jo V, Roger, Frank, Har v/d Vorst, Jorrit, Jeremy, Math en Henri. Samen werden de schoenen ingeklikt en Jeremy was de benjamin die voor de route tekende; Slingerberg en dan over de Belgische kant over de fietspaden terug naar Maaseik. Zo gezegd zo gedaan. Mark en Jeremy, geassisteerd door Michel, Math en Henri namen de honneurs vooraan waar. Dat tempo lag zo hoog dat de rest vooraan niets te zoeken had. Was dat jammer? Ja en nee. Ja, omdat we in dit jaargetijde niet perse zo hard hoeven te rijden en dat het toch behoorlijk aanpoten was. Of dat onder de definitie lekker fietsen valt, mwah daarover verschillen de meningen. En nee, omdat de meesten geen kopwerk hoefden te doen, ook wel eens lekker. Met name Mark was hors categorie, de hele rit op kop, wind of geen wind, met 3,5 bar in de crosser, echt een maatje te groot voor de meesten. We hebben bij wijze van uitzondering onze karretjes maar eens aangehaakt maar ik schat in dat dit niet structureel zal zijn, maar wel respect voor zijn manier van rijden. Har had aangegeven om in Elsloo af te draaien en gelijk over de Belgische kant terug te rijden. De rest reed dus nog het lusje over de Slingerberg en zo weer terug naar Elsloo en dan terug. De Slingerberg werd goed verteerd en we lagen niet al te ver uit elkaar. Daarna kregen we de wind mee en toen we eenmaal op de Belgische fietspaden waren aangeland, was dat goed te merken aan het tempo. Met dik boven de 35 en af en toe zag ik door de waterdruppels en modderspatten op mijn bril zelfs een getal staan dat begon met een 4. Af en toe dus een beetje ingrijpen want met zo'n beperkt zicht was het achterin toch wel gevaarlijk om niet naast het pad te komen. Mark, Jeremy, Math en Henri waren de grote tenoren die ons op sleeptouw namen en daardoor waren we in no time terug in Maaseik. Het aanvankelijke plan van Jeremy om nog over Thorn te rijden werd door de rest vakkundig getorpedeerd. Het was goed geweest; de kilometers waren gemaakt (75 uiteindelijk), de fietsen en kleding was smerig genoeg en de heren deelnemers vonden het ook wel welletjes. Op de brug in Echt bleek dat we Michel kwijt waren; niets van meegekregen, door niemand van de tenoren. Waarschijnlijk in het begin iets teveel gegeven naast Marc op kop en dan moet je dat op het laatst bekopen. We besloten nog even te wachten maar er kwam niets terug uit het achterland. Ieder zocht vervolgens een goed heenkomen en Frank, Jo, Fred en Roger dachten dat te vinden achter een kop koffie bij Nicole op het Hingen. Maar helaas, het café was dicht. Na ampel beraad besloten Fred en Jo nog naar Paula op Sint Joost te gaan, De andere twee besloten naar huis te gaan. Fred en Jo hebben zich de koffie, Silvesterbier en Affligem goed laten smaken, althans dat hebben we uit goed betrouwbare bron vernomen:).

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Uit het verslag van de razende reporter is op te maken dat het een erg rommelige rit is geweest. Ook hebben we via de Facebookpagina van Piet gezien dat hij een heel andere rit heeft gereden. Wie welke afstand heeft gereden proberen we nog te achterhalen. Wel hebben we een lijst met deelnemers, waarbij dus ook een triatleet staat. Wie dit is zouden we graag willen weten. Als er nog veranderingen in de lijst dienen te worden aangebracht horen we dat graag.

Deelnemers rit 19 januari

Jo Vergoossen	Piet Clout
Johnnie Mols	Geert Creemers
Walter ten Boske	Berrie Thoolen
Fred Stoffels	Roger Deckers
Michel v. Smoorenburg	Jo Storms
Sef Laugs	Henri Rours
Henk Swillens	Jeremy Ehlen
Wil v. Montfort	Frank Thoolen
Roy v. Montfort	Math Peeters
Hub v. Eck	Triatleet ????
John Wolters	

John

ZATERDAG 19 JANUARI

Vandaag gelukkig geen regen en het was Kaiserwetter, zoals ze in de Alpen zo'n stralend weer noemen. Zoals verwacht was het daarom vrij druk. We vertrokken allemaal samen maar vooraan met John Mols en Walter ten Boske meen ik werd flink doorgetrokken. Fred, Michel en Sef sloten aan maar de rest zat gelijk in de Kalverwei al op een gat. Pas op de Sleik hadden we het gat gedicht. We, dat waren Henk, Wil en Roy, Hub van Eck, Piet, Geert, Berry, Jo V, Roger, de aspirant triatlon kandidaat (naam weet ik niet), Jo Storms, Henri, Jeremy, Frank en Math. De B ridders kozen gelijk voor een aangepast tempo want het ging wel erg hard in het begin; zeker met de nog koude spieren. Via het fietspad richting Tüddern kwam de wind van opzij en opeens waren Wil, Roy en Henk ook verdwenen. We hadden hun gezegd dat we richting Rimborg zouden gaan en ze zullen wel een leuke rit gemaakt hebben. Sef was vandaag routekapitein en via Süsterseel, Jabeek ging het naar Bingelrade. Dan via Schinveld naar Rimborg over heel vervelende fietspaden. Dat was heel moeilijk fietsen; constant optrekken en weer remmen en slingeren langs drempels en stoepanden. We waren blij dat we uiteindelijk linksaf richting Rimborg konden afslaan. Nu kregen we de wind meer in het voordeel en zo langs het spoor en via de bekende wegen richting Pannenschop. In Gilrath kwamen we weer op bekendere wegen maar in Saefelen stuurde Sef niet gewoon naar Koningsbosch maar weer linksaf richting Wehrhagen. Roger vond het welletjes en reed wel naar huis. Hij was er even klaar mee. Er werd inderdaad erg onregelmatig gereden; dan weer 40 en plots weer 28; inderdaad niet erg prettig. De rest volgde Sef die niet aangaf waar hij nog naartoe wilde. Dat zorgde voor gemor maar even buiten Saefelen ging het rechtsaf over kleine weggetjes totdat we ook nog een stukje onverhard onder de wielen kregen. Weer op de grote weg (Vlgns mij de weg naar Schalbruch) ging Sef tot onze verbazing linksaf. Hij keek niet meer op of om en wij wisten het ook niet. Toen Sef de grote weg naar Tüddern ook nog overstak naar, ja naar wat eigenlijk, vond de rest het welletjes en stuurden rechtsaf naar Susteren. Sef en Jeremy reden wél door geloof ik. Eenmaal op het Hingen had ik er al 80 km opzitten; Sef zei vooraf dat het een ritje van 70 km zou worden. Hij heeft er dan hier en daar wat bijgeplust en natuurlijk met de beste bedoelingen de route voor zijn rekening genomen maar het was prettiger geweest als hij wat beter had gecommuniceerd waar hij nog naartoe wou. Uiteindelijk namen Frank, Fred en Jo nog een afzakkertje bij Nicole. De consumpties kwamen op het

conto van Fred want hij was jarig geweest en is 53 lentes jong geworden. Alsnog proficiat Fred. Daarna snel naar huis door de vrieskou.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 12 JANUARI

Tegen beter weten in eigenlijk en mede dankzij enkele positieve maar misleidende app - berichten werd hier en daar toch naar het Hingen gereden in een lichte miezerregen. Daar bleken in totaal vijf eenheden present, Michel, Fred, Jeremy, Jo V en Frank. Jo besloot al om het regenjasje aan te trekken, iets wat de anderen behalve Fred al hadden gedaan. Al snel concludeerden we dat het een natte bedoening zou worden als het regenen niet zou ophouden. We waren via de bekende wegen overigens op weg naar de Roode Beek bij Gilrath. Michel zette er flink de sokken in, daarbij duchtig ondersteund door Frank, Fred en Jeremy. Jo had ondertussen zijn handschoenen uitgetrokken om ze een beetje droog te houden. De regen stopte helaas niet en we werden drijfnat omdat ook door het opspattende water dat van de wielen afkwam voor de nodige nattigheid zorgde. Frank moest nog even van de fiets omdat hij een contactlens had verloren maar dat kon hij gelukkig snel verhelpen. Na het fietspad helemaal afgereden te hebben, kwamen we in Süsterseel. Via Süsterseel en Höngen nam Fred het routeboek over en via een alternatieve route kwamen we in Havert. Gelukkig geen lekke banden en gelukkig ook niet al te koud maar het was echt geen weer om te fietsen. Via Susteren en de Sleik snel naar huis. Fred wilde overigens in Susteren nog rechtsaf langs Hommelheide maar daar had de rest geen trek meer in. Eenmaal thuis aangekomen gelijk de fiets afspoelen en in de garage de natte plunje uittrekken; bah wat een zooi was dat. Daarna snel in bad of onder de douche waarna het leed gelukkig was geleden. Alleen die troep nog wassen en de ketting schoonmaken en smeren. Ik heb voorlopig schoon genoeg van dat blubberrijden. Zeg nooit nooit maar nu even niet meer. Het geplande ritje voor zondagmorgen heb ik zaterdag al gelijk geschrappt want dat was van hetzelfde laken een pak; regen. regen en nog eens regen. O ja, de lijdensweg had ongeveer 58 km geduurd.

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 5 JANUARI

REGEN????

De hele morgen was het druilerig weer zodat vele Suisters besloten om niet te gaan fietsen. Via een goed ingelichte bron hebben we vernomen dat er toch enkele dappere Suisters zijn geweest die de elementen hebben getrotseerd. Wie dit waren en welke route ze hebben gefietst is op dit moment nog niet bekend, maar dat zullen we zeer zeker nog wel horen.

Inderdaad, Har Feijen, Frank, Fred, Jo V, Jo Storms, Michel, Jeremy en Eric Dieteren waren present. Jo V had wel iets in gedachten richting Neer en terug. Dat was prima en met de wind in de rug gingen we richting Montfort. Bij de stuw in Linne waren we al beslijkt. Ondertussen had Lyon Ohlenforst zich bij ons gevoegd op de mountainbike, net als Jeremy trouwens. Har Feijen is ergens afgedraaid, waar precies is niet bekend maar hij was echt weg op een gegeven moment. De rit verliep voorspoedig want de gang zat er goed in. Michel had er echt zin in vandaag maar ook Fred en Frank lieten zich niet onbetuigd. Jo V moest zuinig rijden want hij kon niet meer schakelen; de laatste tijd raakte de batterij van zijn di 2 wel erg snel leeg. Hij was al bij Peter Fincken geweest en afgesproken om dat in de gaten te houden. Eergisteren nog maar eens volledig opgeladen maar zoals gezegd was het ding helemaal leeg. Blijkbaar ontladde de batterij zelfs in de garage; toch wel teleurstellend voor zo'n duur mechaniek dat al zo lang wordt geproduceerd. Gelukkig valt dat onder de garantie. Zelfs de lampjes (indicatoren) deden helemaal niks. Gelukkig had hij een redelijke versnelling staan en kon hij goed rondraaien. Via Neer terug via Ophoven naar Roggel. Daar binnendoor naar Heytse en zo weer terug, zij het dat we in Grathem nog een ommetje via de Heelderpeel maakten. Via Pol weer terug over de brug en via Maasbracht en Berkelaar kwamen we

weer aan de meet na een 67 kilometer dacht ik. Frank, Jo en Fred besloten nog even een kopje koffie te nuttigen bij Nicole. Daarna weer naar huis voor het kuisen der rijwielen en ook van lijf en leden. Prima gegaan, nu nog een nieuwe accu met garantie voor Jo en dan is ook dat weer geregeld. Voor de volgende rit met de mannen van Echt, zondagmorgen wordt het wél de Pinarello voor Jo. Maar dat is ook nog een prima fiets dus niet getreurd.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter